

கல்கி

KALKI

20-9-1970

40 காசு

காலமெதுவாயினும் கோலாகலம் தரும் கோகா-கோலா!

உலகம் எவ்வளவு இடம் பரப்பித் தெரிந்தாலும், கோகா-கோலா பதிலும்போது! கோகா-கோலாவின் கை, உள்துறைத் திறமும் கலக்கும் விதத்தில்தான் கை... பதில் பதில் தெரிவித்த திருமண! கோகா-கோலா... இன்னும் கோகா-கோலா... மறுபடியும் கோகா-கோலா! உலகமெல்லாம், கோகா-கோலா தருகிறதென்ற கண்ணிமை தெரி வதென்று, ஏனென்ற கோகா-கோலாவைப் போல பதிலளித்த தெரி தெரிவதென்று இன்னும்

கோகா-கோலா, கோகா-கோலா கம்பெனின் தெரிவித்த தெரிவித்த

“நாம் செய்த நற்செயல்கள்” இதயங்க ளில் வாழ்ந்து நம்மை அழியாமலிருக்கச் செய்கிறது

அன்பிற்கரிய
அண்ணா
மக்களின்
மனிதன்
1924-1991

“அண்ணா”

அவர்களின் வாழ்க்கையின்
தத்துவத்தை
பலகோணங்களில்
சிந்தரிக்கும் நிரீனவுச்
சின்னமான
வாக்குவம்
பிப்ளாஸ்க்

விட்டி பிப்ளாஸ்க் சுமபெனி ப்ரைவேட் லிட்.
பம்பாய் • கல்கத்தா • டெல்லி • மதராஸ் • வுஹாபாத்

YAPI-VF-70

கவசத்து குழுக்கோஸ் சீக்கெட்டுவதில் தான் அபாயம் எனப் பொருள் வலியுறுத்து துறைமுகத்துக்குள் வந்ததற்குப் பின்னால் தோற்றுவித்த காலகாலம் மீது, மரணம் பற்றி சந்தி சந்தி மரணம் நிகழ்ந்தது. இவ்வாறு குழுக்கோஸ் கொண்டு போவதில் தந்தி வந்ததில் பின்பு பின்பு மரணத்தில் கருத்துகள் சந்தித்துப் பற்றி வந்தது. இவ்வாறு மரணம் வந்தது.

சாத்திர நியமங்களுடன் இருப்தி அளிக்கின்றன.

கல்கி

பொருளடக்கம்

சாதாரண, ஸ்டாபி 4

11

1970 செப்டம்பர் 20

கட்சிப்படை நாடகங்கள் பெரிது	(தமிழாக்கம்)	...	5
சாஜாஜியின் கருத்துக்கள்	6
பொன்னியின் செயல்கள்	அமரசு கந்தி	...	9
நாடாங்கு	சாஜாஜி	...	18
அஞ்சாத எஞ்சின் யுணர்வு	பெட்டி: மதுரை தங்கம்	...	27
பலமுதலியின் நினைவு...	அ. ச. ஜாஸ்கர்	...	25
சிதம்பர ரகசியம்	(செந்திரத் தொட்டி)	...	26
பொருட்டங்கள்	த. க. நம்பியெருமான்	...	27
கவி பாடுவது தோடி!	பெட்டி: ஏ. கலாபிரதன்	...	27
தென்காட்டிகள் கீழே இறங்கிவிட்டன	இத்திரா பார்த்தசாரதி	...	28
வாத்தியாவர எஜித்தகன்	என். எட்டையங்கு	...	48
விழித்தொழிலாய்: வீரம் பெறுவோம்!	சீ. ஆர்.	...	25
நயம் விட்டுக் குறியல்	"புனைவுகள்"	...	61
	மாசி - அருவாழி	...	64

அட்டவாடிக்கை: "சிதம்பர ரகசியம்" (செந்திரத் தொட்டி)

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கவிதைகள் எல்லாம் வெளியிடும் கவிஞர்கள் சொந்த உரிமை. எல்லாம் கவிஞர்கள்.

	சந்திரன்	சந்திரன்	சந்திரன்
சந்திரன்	ரூ. 20-00	ரூ. 10-00	
சந்திரன் (சந்திரன் தாண்டி)	ரூ. 21-00	ரூ. 10-00	
சந்திரன்	ரூ. 20-00	ரூ. 20-00	

நிறுத்துங்கள்!

முட்டுதல்களிலிருந்து பாதுகாப்பை. கைப்பிடிக்க உதவுக. கேமல் உலகம் இங்கு நிறுத்துங்கள். பிறகு பேசுங்கள். கைப்பிடிக்க உதவுக. எழுதுகிறதே எழுதுகிறதே.

கேமல்

உலகம் இங்கு வாங்குங்கள்

“அவள் படிப்பிலும் விளையாட்டுக்களிலும்
ஒரே போல்
கேட்டிக்காரி!”

ஆனால், சில நாட்களுக்கு முன்
அவளுக்கு ஒரே மாதம்: கால்
டாக்டரை விசாரித்தேன்.

டாக்டர் சொன்னார்: “அவ-
ளுக்கு தினமும் ஹார்லிக்ஸ்
கொடுக்க.”

ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிட்ட பின்
அவள் படிப்பிலும் விளையாட்-
டுகளிலும் ஒரேபோல் கேட்-
டிக்காரியாக மாறிவிட்டாள்!

ஹார்லிக்ஸ் அதிக சக்தியை அளிக்கிறது!

ஹார்லிக்ஸ் அவளைக்
கேட்டிக்காரியாக மாற்றிற்று!
வளரும் குழந்தைகளுக்கு
தெம்புடன் திரைத் தேவை
யான அதிக சக்தியை அளிக்க
ஹார்லிக்ஸ் உதவுகிறது. டாக-
டர்கள் குழந்தைகளுக்கு
ஹார்லிக்ஸ் சிபார்சு செய்-
கிறார்கள். உங்கள் மகளுக்கு
ஹார்லிக்ஸ் தேவை!

கூடைச் சாற்று கிணர்த்த
பாஸ்டைக் கொதுமை மரவு
மற்றும் மாவுபெட்ட பரவி
பின் போஷாக்குச்
சத்துமிகக் கொண்டது

யார் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்?

சென்றவாரம் ஸ்ரீ கருணாநிதி மத்திய சபையில் நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானம் தமிழக சட்டசபையில் விவாதிக்கப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி மத்திய சபை கமிஷ்னர்போரும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. விவாதத்தின்போது ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியின் புதுக் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் தீர்மானத்தை எதிர்த்தார்கள். அதாவது தி. மு. க. தீர்மானத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதை அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எனினும் அதன் மீது போட்டு எடுக்கப்பட்ட போது அவர்களில் எவரும் சட்டசபையில் ஆதரவாக இருக்கவில்லை. இதை யோட்டி. ஸ்ரீ கருணாநிதி. இனி நாடாளுமன்றத்தில் போட்டு எடுக்கும் சமயத்தில் தி.மு.க. அங்கத்தினர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு இது நம்களுக்கு ஒரு பாடம் என்றார்.

ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்திக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரவு மூலம் ஆதரவு அளித்து வந்திருக்கிறது. அக்கட்சியைச் சேர்ந்த இருபத்துநான்கு நாடாளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் அவளுக்கு விசேஷ பக்க பலமாக இருந்து வந்தனர். அவர்களது ஆதரவு இல்லாவிட்டால் கம்யூனிஸ்டு கட்சிகளையே ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி முழுக்க முழுக்க நம்பியிருக்க வேண்டி தெரிடும். ராஜ் மானிய ஒழிப்பு மசோதாவை தி.மு.க.வினர் முழுமூச்சுடன் ஆதரிக்காமல் இருந்திருந்தால் அது வேக சபையில் நிறைவேறியே இருக்காது.

ஸ்ரீ கருணாநிதியின் கோரிக்கைகள் பலவற்றுக்குப் பிரதம மத்திய இலாகாவை வந்திருக்கிறார் என்பது கூகமறித்த விஷயம். அப்படி விருக்க ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்திக்கு தி. மு. க. விள் ஆதரவு நீடிப்பது பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று பொருள்பட ஸ்ரீ கருணாநிதி பேசியது ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியிடமிருந்து இன்னும் அதிகமான சலுகைகளைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காகவே இருக்கலாம்.

சட்டசபையில் 'நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் விவாதத்தில் இருந்தபோது, தேர்தல் காலத்துக் கூட்டு ஏற்பாட்டை முறித்துக் கொள்வதற்குமுன் இருமுறை சித்தித்து மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று தமக்கே உரிய வழக்கமான மரீயாதைப் பாணியில் ராஜாஜியை முதலமைச்சர் கேட்டுக் கொண்டார். அதே சமயத்தில் வேறு ஒன்றையும் அவர் கூறி விருக்கிறார். தி. மு. க.வுடன் இருந்து வரும் உறவு முறித்தால் அதனால் நஷ்ட மடைப்போவது கத்திரிக் கட்சியே தவிர தி. மு. க. அல்ல என்று அவர் கூறி விருக்கிறார். யாப நஷ்டக் கணக்கிற்கு இதில் இடமே இல்லை. நாட்டுக்கு எது தன்மைமீடா அது தான் முக்கியம். நாட்டுக்கு இப்போது அவசியமாக, அவசரமாகத் தேவைப்படுவது ஜனநாயக சக்திகள் அணைத்தும் ஒன்றாக இயைந்து, ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி க்க்கணம் கட்டிக் கொண்டு மும்முரமாக வளர்த்து வரும் கம்யூனிஸ்டு முன்னேற்றத்தையும் சரிவாதிசாரப் போக்கையும் எதிர்த்துத் தடுத்து நிறுத்துவதெய்யாகும். இதற்குத் தடையாக நிற்பது தமிழ்நாடு அரசும், அதன் இருபத்துநான்கு பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களும். இதனால்தான் தமிழ்நாட்டில் தி. மு. க.விள் கூட்டுறவில் கத்திரிக் கட்சியினர் தங்கள் அறிமுகநிலைக் காட்டி வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியின் கொள்கைகளும் எதிர்ச்சாதிசார நடத்தையும் தமது பாரத நாட்டை கம்யூனிஸப் பாணியில் இட்டுச் செல்கிறது என்றும் இதற்கு தி. மு. க. தன்னுடைய ஆதரவை அளித்து வருவது விசேஷமாகாது என்றும் ராஜாஜி இவ்வளவு காலமாகத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி வந்திருக்கிறார். இதை தமிழக முதல்வர் இப்போதாவது சரியாகத் தெரிந்து கொண்டு ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்திக்கு தி. மு. க. அளித்து வரும் ஆதரவை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டி விருக்கும்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

“கத்திரிசத்துக்கே முதலிடம்” (Freedom First) என்று எத்தனைவரின் நினைவுப் பரிசுவர்த்தனம் பற்றி ஸ்ரீ வி. சி. கார்னிக் எழுதியிருக்கிறார். நாட்டில் நிலைப் படுகிறபடி இருக்கிறது என்றும் அதைத் தீர்த்து வைக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் இடது சாரி பிரசாரகர்களும் ராஜ்யவாதிகளும் பேசியிருக்கிறார்கள். கட்டிக்காட்டி ஸ்ரீ கார்னிக் எழுதி இருக்கிறார். கிராமங்களில் பசி இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் அது தீவிரப்பி அல்ல, பயறுவின் வேலை வேண்டும் என்று பரிதாபம் பிடுகிறார்கள் என்பது எங்கிறார் ஸ்ரீ கார்னிக். இவ்வளவு அவசியமான தேவை விட்டாலும் உண்மையில் மேலும் மேலும் துண்டு துண்டாகக் கூறு போடுவது அல்ல. நிறைவேற்ற சர்க்காருக்கு ஒரேயப் பெரிய பங்கீடுகளாகக் கிடைத்துக் கொண்டு நிலங்களை இவ்வளவு வேண்டுமென்பதுதான் இவ்வளவுத் தேவை. நிலம் இல்லாதவரிடையே நிலத்தை விநியோகித்தால் சர்க்காருக்கு உட்கூட ஆகாத அளவுக்குப் பங்கீடுகள் கருவிவிடும். இப்பொழுதே பயிர்த் தொழிலில் உள்ள எல்பொருளும் வரப்பதனை முன்னிட்டு அதில் சர்க்காருடைய அல்ல, பிழைப்புக்கு வேறு வழி இல்லை என்பதற்காகப் பயிர் செய்கிறார்கள் என்பதை ஸ்ரீ கார்னிக் எடுத்துக் கூறுகிறார். கட்டுப்பாட்டாளர்களையும் பங்கீடுகளில் விநியோகம் இடத்துக்கு இடம் மாறுபட்டு இருக்கும். அது பாசன் வசதிகளையும் பொறுத்தது. பயிர்த் தொழில் பாழாவி விட்டால் இருக்க வேண்டுமானாலும் அது மேலும் செழித்துக் கொழிக்க வேண்டுமானாலும், பங்கீடுகளில் விநியோகம், சர்க்காருக்கு உட்கூட ஆகாத அளவுக்குப் பங்கீடுகள் கருவிவிடும்.

அளவுக்குப் பிறகுதான் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வது அவசியம் என்கிறார் ஸ்ரீ கார்னிக்.

கொஞ்ச நேரம் கிடைக்கக் கூடிய உபரி நிலத்தைத் தேவைபுள்ள நிலமில்லாதார்க்கு விநியோகிப்பது சிரமமல்ல. ஆனால் திறம்படப் பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வது பத்துமூன்று அதிக கஷ்டம் உள்ளது என்பதை ஸ்ரீ கார்னிக் விளக்குகிறார்.

★

உத்தரப் பிரதேச முதலமைச்சர் ஸ்ரீ சரண் சிங் அங்கு உள்ள புது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு நல்ல படிப்பினைகளைப் புகட்டி வருகிறார். மத்திய சபையில் கூட இருந்து கொண்டு அவருக்கு எதிராக அந்தக் கட்சி செயல்பட்டு வருகிறது; ஆனால் அது என்ன செய்தாலும் செய்யப்படும் என்று பொருட் படுத்தாமல் அவர் இருத்து வருகிறார். மொத்தத்தில் தமது பவத்தைப் பிரதம மத்தியி சபைக்கும்படி அவர் செய்து வருகிறார். வேக சபையில் தாம் அடைபட்ட வேற்றிகளைக் கவனம் ஆர்ப் சந்தாஷமடைபும் பிரதமர், வெளியே உள்ள நிலவரத்தைப் புரிந்து கொள்ளவதற்கு ஸ்ரீ சரண் சிங் சிங் மனப்பான்மை துன்புறியிருக்கிறது. ஸ்ரீ சரண் சிங் முற்றிலும் நம்பகமான மனிதர் அல்ல, யாரையும் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய சில படிப்பினைகளை அவரால் அறிவுறுத்த முடிகிறது.

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத்

ஆண்டவன் சன்னதி உதவி நிதிக்காக

★

ரத்னம் சகோதரிகள்

உடன விருந்து
(ஸ்ரீ வி. வி. எஸ். சேஷன் ஸ்ரீ வி. எஸ். சேஷன் ஆதரவின் கீழ்)
செப்டம்பர் 19, சனவரி 6 மணிக்கு
வாழ்வு முதல் வந்தது
திரு விநோதிர பட்டில் முன்னினைவு

(சந்தை கவரரி)

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலகம்மி

அவர்களின் இன்னிசைக் கச்சேரி
செப்டம்பர் 20, சனவரி 6 மணிக்கு
வாழ்வு முதல் வந்தது
தென்னாற்காடு ஸ்ரீ தங்கவேலு முன்னினைவு

பெங்களூர் புட்டண்ண செட்டி நாயகர்

வாழ்வு முதல் மத்திய திரு விநோதிர பட்டில் முன்னினைவு

புகைக்கட்டுகள்: ரூ. 100/- ரூ. 50/- ரூ. 25/- ரூ. 10/-

செல்வன் : திரகரஜன் -- செல்வி : L. ஸா

மணமகன், வந்த ஆகிலா ஸ்ரீ சதாசிவம் தம்பதியினர் மகிழ்ச்சிப் பூக்களால் செல்வன் திரகரஜன், மணமகள், ஆர்வாண திராவிட சந்தாமரத்தால் செத்த ஸ்ரீ மல், சந்திரன் ஆவர்களுக்கு அருங்காசு குயர் செவிச் ச. ஸா.

இம் மாதம் பத்தாம் தேதி நெடுநிலையில் இரண்டாம் மிஸ்சன் மிஸ்சன் பூத் தெரிந்த. அன்று மரின் வந்த காலத்தில் பூக்களில் நடைபெற்ற ஸ்ரீமேஷ் மணமகன்களும் மிஸ்சன்மகளும் ஆவர்களுக்கான நண்பர்கள் வந்திருந்தனர். தங்கள் பாராதி, மாதிரி வந்தனர் சிதிரி ச. ஸா. இம் மாதம், நான் மிஸ்சன்மகளும் ஆவர்களுக்கும் மணமகன் வந்திருந்த மணமகன் வந்திருந்த மணமகன்.

மணமகன் இரண்டாம் மணமகன் பூத்த நகரில் வந்த தெருவர் வந்திருந்திருந்த.

என்ன சேது?

டாக்டர் சதாசிவம் மறைவு

சீவந்திர சித்தலை திருவள்ளூர் டாக்டர் என். எஸ். சதாசிவம் அவர்கள் நிமிர் மறைவு கேட்டு வருத்தமெழும். டாக்டர் சதாசிவம் அவர்கள் தமது தொழில் திறமைகளால் பெரும் புகாரும் பெற்றிருந்தார். காலஞ்சென்ற தமிழக முதல்வர் திரு. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் சீவந்திர சித்தலைக்காக அமெரிக்கா சென்ற போது உடன்கொண்டு அரும் பணி யாற்றினார் அவர். மீண்டும் அண்ணாதுரை உடல் நலிவுற்று யமனுடன் போராடிய இறுதி நாட்களில் திரு. சதாசிவம் இரவு பகல் என்று பாராமல் அண்ணாதுவின் உயிரைக் காப்பாற்ற எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளை மாரும் மறக்கா முடியாது. இப்படி எடுத்த பணிகளில் ஒருமனப்பட்டு வேலை செய்து வந்த இவரும் வைத்திய துறையின் மறைவு எஞ்செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். மருத்துவத் துறையில் அவர் சாதனைகளை நினைத்தியைவர். அவர் பிரிவாலுருந்தும் அவரது குடும்பத்தாருக்கு

தமது ஆற்றிய அனுபாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

விமான மறித்தல்

"பர" கண்டினைத்தின் விடுதலைக்கான மக்கள் அணி" என்று பெயரில் இயங்கும் ஒரு படை மேற்கு ஆசியாவில் சர்வதேச பிரயாண விமானங்களை மறித்து, கீழே இறக்கி, பிரேலாணி களைப் பணயக் கைதிகளாகப் பிடித்து வைத்திருக்கிறது. இது பெரும் அளவில் நடந்திருக்கிறது. ஆயுதடாணிகளான பயங்கர இயக்கத்தினர் வந்த கால தடைமுறைகளை இம்மாதிரி விதிப்படுத்துவது மோசமான நிலைமையாகும். வன்முறைகளினால் விமானிகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒவ்வொரு விமானத்திலும் பாதுகாப்புக் குழு ஒன்றை வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் இதனால் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி நிலைமை நீடித்தால் சாதாரண பிரயாணிகள் சர்வதேசப் போக்குவரத்து விமானங்களில் செல்லுவதற்கு வாய்ப்பு வராது.

N.Y. 06834 WATZ.

இருபத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்
ஊமையும் பேசுமோ?

அநிருத்தர் சற்று நேரம் முன் குழலியை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு, அவளைக் கொண்டு வந்த தாதிராமரகளை அருகில் அழைத்தார்.

அவர்களிடம் சொல்லிய உரையில் ஏதோ கேட்டால், அவர்கள் மறுமொழி சொல்ல வேறு அந்த அன்றைய விட்டு அப்பால் போகச் செய்தார்.

ஆழ்மனக் கதையாகப் பார்த்து "திருமலை ஏதோ தவறு நேர்த்திருந்தாகத் தோன்றுகிறது!" என்றார்.

"ஆம், ஐயர் அப்படித்தான் எவர்கூம் தோன்றுகிறது!" என்று விடச்.

"இவள் இளம் பெண். கமர் இருபது பிராயந்தான் இருக்கலாம்."

"அவ்வளவு கூட இராது."

"நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மாதிரிக்குப் பிராயம் நாற்பது இருக்க வேண்டும்."

"அந்த மெலையும் இருக்கும்."

"ஆம்-ஆம்-நீ இவ்வளவுத் தீவிர மத்திரமினி தேவையைப் பார்த்திருக்கிறாய் அல்லவா?"

"ஆம்; ஐயர் பார்த்து, தக்கம் கட்டளப்படி இங்கு அவழித்து வரவும் முயன்றேன்: முடியவில்லை."

"இந்தப் பெண் மத்திரமினிடேவி அல்லவோ?"

"இல்லை, குருதேவரே! நிக்கயமாக அந்த அம்மையார் இல்லை!"

"அப்படியானால் இவள் காராயிருக்கிறாள்? எப்படி இந்த வந்து சேர்ந்தாள்?"

"இவ்வளவே கேட்டுவிட்டால் போகிறது!" என்று அவர் சொல்லியான்.

"ஊமையிடம் கேட்டு என்ன பயன்?"

"குருதேவரே! இவள் ஊமையார் என்பது..."

"அதைத்தான் தாதிராமரகனிடம் கேட்டேன். இங்கு வந்ததினிருந்து இவள் ஐன்றும் பேசவில்லை என்றார்கள்."

"குருதேவரே! இவளை அடைவாளம் கண்டு அழைத்து வருவதற்கு யாரை அனுப்பி யிருத்தீர்கள்?"

"சுகர்! அந்த லட்சுமி ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டாள். என்ன?"

"எந்த ஈட்டம் குருதேவரே! தாங்கள் இத்தகைய காரியங்களுக்கு ஈட்டம் அனுப்பி வைத்திருப்பீர்களா?"

"பத்திரசரியாகக் காணப்பட்டான். பழையாற்றுக்கு நாம் சென்றிருந்த அன்று, வாணர் குலத்து வல்லவரைய

ஹுடன் ஒரு லாஸிபன் சண்டைவிட்டா ஸ்லவமா?"

"ஆம்; பழையாண்டு வயத்தியர் மகன் பிடுக்பாணி."

"அப்போதான்! உன்னைவும் வல்ல வரைபட்டையும் கவிதாவரைச் சந்திக்க அனுப்பிய பிறகு, அந்த ஸைத்தியர் மகனைக் கொன்றிருந்து விடுதலை செய்து அழைத்து வரப் பண்ணினேன். தம் ஒற்றர் படைக்குத் தகுந்தவன் என்று கண்டது. அவனைக் கோடிக்கரைக்கு அனுப்பினேன். மூன்றாம் அவன் கோடிக்கரைக்குப் போய் பழக்கப்பட்டவனும்...."

"அவந்தான் இந்தப் பெண்ணை இங்கு அழைத்து வந்தானா?"

"அடைவாளாம் எல்லாம் சவிலாகச் சொல்லி அனுப்பினேன். அவளும் திருவையாற்றில் கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்டுக் காரியம் செய்துவிட்டுச் சென்றாள் அனுப்பி விடுத்தால்...."

"ஐயா! நான் தோற்றுப்போன கவிதையில் வெற்றியடைந்த அந்தப் புத்திகாவி ஒற்றன் இப்போது எங்கே? இந்தப் பெண்ணைக் குறித்து அவளையே செட்டுவிடுவது தவறு அல்லவா?"

"நல்லதுதான்; ஆனால் தெந்திரவு அவனுக்கு எதிர்பாராமல் ஒரு விபத்து நேர்ந்து விட்டது...."

"அடடா! அவனுக்கு என்ன விபத்து, எப்படி நேர்ந்தது?"

"விவசாயிகள் பிள்ளை அவனும் வந்து கொண்டிருந்தான். இரட்டைய பிறகு கோட்டைக்கு வர வேண்டும் என்று நான் உட்கார் விட்டிருந்தபடியால், அந்தப்படியே அந்த மாரி நேரத்தில் திருவையாற்றி விருந்து புறப்பட்டு, மூன்றாவது வேளையில் கோட்டையை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென்று புயல் அடித்த சேய்விதான் உடைக்குத் தெரிந்திருக்கிறேன்...."

"ஆம், ஐயா! நான் கூடப் புயலுக்குப் பயத்து சாலை ஓரத்து வாத்திரை மண்டபம் ஒன்றில் சிறிது நேரம் தங்கியிருக்கும்படி நேர்ந்தது."

"கோட்டைக்குச் சென்று தூரத்தில் சிவிகை வந்தபோது சாணியில் பெரிய மரம் ஒன்று வேரோடு பெயர்ந்து விழுந்து விட்டது. அதிர்ஷ்ட சமமாகப் பல்லக்கின் மீது விழாமல் பிள்ளை வந்தவர்கள் மீது விழுந்தது. வயத்தியர் மகன் பிடுக்பாணி விழுந்த மரத்தடியில் அகப்பட்டுக் கொண்டான்!"

இவ்வாறு முதன் மதநில் கூறிய போது, ஒரு பெண் குரல், "அந்தச் சண்டாளன் தனியில் மரம் மட்டுந்தான்

விழுந்தது? இடி விழவில்லையா?" என்று ஆத்திரத்துடன் கூறியது கேட்டது.

முதன் மதநில் அதிருத்தர் அளவில்லா வியப்புடன் பூங்குழலியை நோக்கினார். அவளை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டே, "திருமலை இப்போது பெரிவவன் இந்தப் பெண்தானா?" என்றார்.

"ஆம் ஐயா! அப்படித்தான் தோன்றியது."

"இது என்ன வித்தை? செவிட்டுக்குக் காது கேட்டுமா? ஊமைமையும் பேசுமா?" என்றார் அதிருத்தர்.

"செவிட்டுக்குக் காது கேட்பதும், ஊமை பேசுவதும் மிகவும் கிந்தையான காரியங்கள் தாம். ஆனால் சர்வ சக்தி வாய்ந்த விஷ்ணு மூர்த்தியின் பக்தராகிய நாயக்கன் மனை ஸைத்தியர் எந்த அற்புதத்தான் நடவாது? ஆழ்வாரி திருவாய் மலர்த்திருப்பது என்ன வேண்டியும்...."

"போதும்! ஆழ்வாரிகளை இப்போது இங்கே இழுத்துத் தொந்தரவு செய்வானே! இது விஷ்ணு பகவானின் கருணை விலால் நடத்தது அல்ல. ஏதோ தவறு நடத்திருக்கிறது. இந்தப் பெண்ணின் தம்மை ஏமாற்றி விடுக்கிறான். இவன் வாய் இவனுடைய நோக்கம் என்ன? எதற்காக இவன் இத்தனை நேரமும் செவிட்டு ஊமை போல நடத்தான்?"

"குருதொலிர! இந்தப் பெண்ணையே செட்டு விடலாமா?"

"அப்போ! உன் முகத்தில் தவறும் புகளணக்கைப் பார்த்தால் உனக்கு ஒரு வேளை தெரிந்திருக்கக் கூடுமோ என்று தோன்றுகிறது. சரி, இவளையே செட்டு விடுகிறேன். பெண்ணை நீ செவிடு இல்லையா? தான் கேட்கிறது உனக்குக் காது கேட்கிறதா?"

"ஐயா! நான் செவிடா விடுக்கக் கூடாதா என்று சில மெய்ம் விரும்பிய துண்டு. ஆனால் எனக்குக் காது கேட்பது பற்றி இப்போது எந்தோஷப்படுகிறேன். அந்தச் சண்டாளன் ஸைத்தியர் மகன் தனியில் மரம் ஒடித்து விழுந்த சேய்விதையைக் கேட்டேன் அல்லவா? கவாயி! அவன் செய்து ஒழித்தானா?" என்று பூங்குழலி.

"ஆகா! உனக்குக் காது கேட்கிறது. பேசவும் பேசுகிறாய். நீ ஊமை அல்ல!" என்றார் அதிருத்தர்.

"திச்சையமாக இந்தப் பெண் ஊமை இல்லை!" என்றான் சேடன்.

"ஆகா! நான் ஊமைபிள்ளை என்பதைச் சான்றுபடுத்தி விட்டாய்வே! சோழ சாம்ராஜ்யத்திலேயே மிகக் அறிவாளி முதன் மதநில் அதிருத்தப் பீரம்மராளா என்று நான் கேள்விப்பட்டது சரிதான்!" என்றான் பூங்குழலி.

"பெண்ணே! என்னைப் பரிசாசனா செய்கிறாய்? ஐக்கிரகத! நீ கணமாய் வியலாவிட்டாய் நேற்ற இரவு இங்கு வந்ததிலிருந்து போகாமலிருந்தது ஏன்? கணமேயேப் பிடித்தது ஏன்? உன்மனவைச் சொல்லு!" என்று கேட்டார் முதன் மந்திரி அநிருத்தப் பிரம்மாதி ராயர்.

"ஐயா! நேற்றிரவு இங்கு தான் வந்து சேர்ந்தவரையேப் பேசத் தெரிந்தவளாகவே இருந்தேன். என்னை 'வாயாடி' என்றுகூடச் சிலர் சொல்வதுண்டு. முதன் மந்திரியின் அரண்மனையைப் பார்த்து, இந்த எங்கு நடந்த இராஜோபசாரங்களைப் பார்த்ததால் பிரமித்துக்கொண்டிருப்போனேன். தங்கன் அரண்மனைப் பெண்ணைக் கண்டதுடன் சமீகனது குமாரகப் பெரினாரின், அவர்கள் எவ்வாறும் கணமாய் என்று எண்ணி நானும் சமீகனதுவாக மறுமொழி சொன்னேன். தங்கனதுவையே சொசை கேட்ட பிறகு எங்கும்பேசாதிரிவு வந்தது..."

"நீ பெரிய வாயாடி என்பதில் சந்தேகமில்லை. உன்னை எப்படித்தான் அந்த கைத்திரயர் மகன் பிடித்துக் கொண்டு வந்தான் என்பதை நினைத்தால் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவன் முட்டாளா வீரத்தாலும் சாமர்த்திய சாஸ்தியான்..."

"கவாயி! அந்தப் பானி மகன் என்னைப் பிடித்துக் கொண்டு வரவில்லை. அதற்குப் பிரயத்தனம் யாட்டிருந்தால் இத்தனை நேரம் அவன் வாயோகத்துக்கு நிச்சயமாக யாத்திரை செய்து கொண்டிருப்பான்!" என்று கூறிய பூசுரமுனிதன் இருப்பில் செருவிலிருந்த கத்தியை எடுத்துக் காட்டினான்.

"பெண்ணே! உனக்கும் புண்ணியமாய்ப் போகட்டும். கத்தியை இரப்பிலே செருகிக்கொள். அவன் பேசக் கூடாது ஏன் இத்தனை கவாயி! அவன் தான் உன்னைப் பிடித்து வரவில்லை என்றுமே..."

"என்னை அவன் பிடித்துக் கொண்டு வரவில்லை. ஆனால் என்னை அவன் ஆட்கள் படலிலே சேர்த்துக் கட்டிப் போட்டு விட்டு வந்தார்கள். என் அண்ணியை மரத்தினே சேர்த்துக் கட்டி விட்டார்கள். இத்தனைக்கும் அந்தச் சண்டாளன் கைத்திரயர் மகன் இங்கு தனக்கு ஒரு சம்பந்தமில்லை வென்று என்னிடம் சொன்னான்..."

"அந்தவரையின் அவன் புத்திரனாக தான். நான் சொன்னபடியே அவன் நடந்து கொண்டிருக்கிறான்..."

"ஐயா, முதன் மந்திரியே! அந்தத் தூர்த்தனை அனுப்பியது தாய்க்கந்தாது"

வாய்க்காப் பேசுவவாயிய என் அத்தை கைப் பிடித்துக் கொண்டு வரக் கட்டின விட்டதும் தாய்க்கந்தாது?"

"உன் அத்தைமகன்? கரைவர் மகன் மத்தாசின்? உன் அத்தைமகன்? அப்படியானால், நீ... கணக்கரை விளக்கத்துக் காவலர் திவாக விடங்களுக்கு நீ என்ன வேணும்?" என்று அநிருத்தர் கேட்டார்.

"ஐயா! அவருடைய அருமைப் புதல்வி தான்!"

"ஆஃ! திவாக விடங்களுக்கு இவ்வளவு வாயாடியான ஒரு மகன் இருக்கிறான் என்பது எனக்கு இதுவரை தெரியாமற் போய்ற்று!"

"இதை கேள்விதான் சொல்ல வேண்டாம் ஐயா!"

"என் பெண்ணே!"

"சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் முதன் மந்திரி பிரம்மராயருக்குத் தெரியாத விஷயம் எதுவுமே இல்லை பென்று தாண்டகம் பிரசித்தமாய் வீரக்கிறது. தங்கனக்கு ஒன்று தெரியாது என்று ஏதேயிட்டால் தங்கனக்கு மக்களிடம் உள்ள மதிப்புக்குப் பங்கம் வந்துவிடாதா?"

"பெண்ணே! என் மதிப்பைப் பற்றி என்மீதுக் கவலை இல்லை. எனக்குத் தெரியாத ஒன்றைச் செய்தால் மட்டும் சொக்கிவிடு. உன் அத்தைமகன் பிடித்தக் கொண்டு வந்தார்களா என்று? அவன் இப்போது எங்கே? நான் அனுப்பிய பக்கவகில் நீ வாயாடி ஏதிக் கொண்டாய்? என்னிடத்தில் ஏதிக் கொண்டாய்?" என்று அநிருத்தரி கேட்டார்.

"ஐயா! வாய்க்கந்தா கணமவரையிய என் அத்தைமகன் தாய்க்கன் எதற்காகக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வர ஆட்களை அனுப்பினீர்கள்?"

"மகனே! அதை உன்னிடம் சொல்வதற்கில்லை. அது பெரிய ராஜாங்கச் சம்பந்தமாய் விஷயம்."

"தந்தையே! அப்படியானால், தாய்க்கன் கேட்ட கேள்விகளுக்கு நானும் மறுமொழி சொல்ல இயலாது."

"சொல்லுமபடி செய்வதற்கு வழிகள் இருக்கின்றன."

"என்னிடம் வரக்கூடாது."

"பெண்ணே! உன்னைப் பாதாளச் சிறைக்கூடத்துக்கு அனுப்புவீயன்..."

"எந்தப் பாதாளச் சிறையிலும் என்னை அடைத்து வைத்திருக்க முடியாது."

"பாதாளச் சிறைக்கு ஒரு முறை யோசகர்கள் திரும்பி வருவதில்லை..."

"இரும்பு வந்த ஒருவனை எனக்குத் தெரியும் ஐயா! நேற்றுக் கூடச் சேந்தன்"

A black and white illustration of a woman in a sari, looking upwards and to the right with a contemplative expression. On the wall behind her is a framed portrait of a man with a mustache, wearing a turban and a dhoti. The woman is wearing a dark sari with a light-colored border and a necklace. The portrait is of a man with a prominent mustache, wearing a turban and a dhoti, and is set within a simple frame. The background is a plain wall with a horizontal line suggesting a shelf or a base for the portrait.

B. Gaud

[illegible]

— என். குமாரசாமி

முதல் மத்திய அறிஞர் கழகம் திறப்பு
நாள் தமது தோழியை ஆழ்வார்த்து
வாழ்வுப் பார்த்து. "இதனால் எவ்வளவு

இப்போது விஷயம் விளங்குகிறது. வழியில் புயலும் மழையுமாக இருந்தபோது பங்கத்தை எங்கெங்கோ இறங்கி வீசுகிறார்கள். அச்சமயம் இவன் அத்தைவைப் பங்கத்திலிருந்து இறங்கிவிட்டு இவன் ஏதிக் கொண்டிருக்கிறான். வைத்தியர் மகன் பேசில் மரம் விழுந்து, பிரகண்ட இறந்து விட்டபடியால் அவனும் இதற்கு கவனிக்க முடியவில்லை. சிவிகை தூக்கிய மந்திரங்கள் கவனிக்கவில்லை. கோட்டை வாசலுக்குச் சமீபத்தில்தான் இது நடந்திருக்க வேண்டும். திருமலை என்னுடைய ஊசல் சரிவா வீசுக்கும் என்று உணர்ந்து தோன்றுகிறதா?" என்று கேட்டார்.

"கவாமி! தாங்கள் இப்போது யூதிதல் சொன்னபடியேதான் நடந்தது. நானே கண்ணால் பார்த்தேன்."

"நீ பார்த்தாயா? அது என்ன? இத்தனை நேரம் ஏன் ஊசல் மூடிக்கொண்டிருந்தாய்? சிக்கிரம் சொல்லு!"

"நேற்று மூன்றரை மழைக்கால இருட்டில் கோட்டை வாசலை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தேன். பெரும் புயலும் மழையும் அடித்தன. மரங்கள் முறித்து விழுந்தன. எல்லா வீதாரங்கள் மண்டிச் சமீபத்தில் சிதறி நேரம் தங்கி வீசுக்கலாம் என்று சொன்னேன். அங்கே தான் ஒதுங்கிய சிதறி நேரத்துக்கெல்லாம் இந்தப் பெண்ணும் இன்னொரு வானிலும் வந்தார்கள். இவன் தன் அத்தை மகன் என்று சொன்னான். அவனும் இருக்கலாம். மிகவும் வெளிச்சத்தில் அவன் கழுத்தில் உருத்திராட்சம் கட்டி வீசுப்பதைப் பார்த்தேன். பிழிசியே பழந்த ஊசல் என்று நெரிந்து கொண்டு அவனிடம் வைக்கவைத்தின் பெருமைமையர் சொல்லலாம், எற்றுப் பொழுது போனும் என்று எண்ணினேன். இதற்குள் அந்த மண்டபத்தில் மூகப்பல் ஒரு சிவிகை வைக்க கொண்டு வந்தார்கள். சிவிகை ஏன் திரையில் மூடப்பட்டதரையில் பிடிச் சிவிகை தெரிந்தது. சிவிகை! இருந்து ஒரு பெண் இறங்கி இவர்கள் அருகில் வந்தாள். மண்டபத்துக்குள் இருள் வித்த இடத்தில் மூன்று பேரும் ஏதோ தூடை மரகடையாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். பிறகு இவன் போய்ப் பங்கத்தில் ஏறுவதைப் பார்த்தேன். மிகவும் வெளிச்சத்தில் பங்கத்திலிருந்து இறங்கியவன் நேறு; மறுபடியும் ஏறியவன் வேறு என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். பங்கத்துத் தூக்கிகள் இதை யொன்றும் கவனிக்கவில்லை. மழை சிதறி நீந்தும், பங்கத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டுப் போய் விட்டார்கள்...."

"ஆகா! அப்படியா என்னை ஏமாந்தி விட்டார்கள்? இத்தனை நேரம் சொல்லாமல் கம்மா இருந்தாயோ! அந்த இரண்டு பேரும் பிறகு என்ன செய் தார்கள்?"

"பங்கத்துப் போனபிறகு அவர்களும் போய்விட்டார்கள். பின்னர் நானும் புறப்பட்டுேன்...."

"திருமலை! நீ ஏன் இதைவெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு கம்மா வீசுந்தாய்? இவன் அத்தைவை நீ ஏன் தடுத்து நிறுத்தியாய்? நீயும் இவர்களுடைய குழ்ச்சியை கவந்து விட்டாயா என்ன?"

"அப்பாரம், குருதேவரே! அப்பாரம். அத்தையை திரொகத்தை நான் செய் வக்கடியானவன். முதலில், இதெல்லாம் தங்கள் ஏற்பாடு என்று எண்குத் தெரியாது. பழைய அரண்மனைப் பங்கக் கூட ஆண்டடியால், சின்னப் பழுவைட்டாரையனுடைய காரியமா வீசுக்கலாம் என்று எண்ணினேன். மேலும் மந்தாவினி தெனியை என்னும் தடுத்து நிறுத்த முடியுமா? புயற்காற்றை அகிய போட்டு துத்துவதும் நிறுத்தலாம்; அந்த மாதிரியே நிறுத்த முடியுமா? இவன் கவையேயே மூவன்று பார்த்துத் தோல்வி அடைந்தவன்தானே? மேலும் அந்த அம்மாளுக்கு என்னை அடையாளம் தெரியும். பார்த்ததும் மிரண்டு ஒடிப் போவார்கள். பிறகு யாராவும் அவரைப் பிடிக்க முடியாது...."

"அதை நீவித்தாய் வைத்தியர் மகன் கெட்டிக்காரன் என்றே தோன்றுகிறது. இத்தனை தூரம் அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டாய் அல்லவா?"

"குருதேவரே! இந்த விஷயத்தில் தங்கள் ஊசல் சரிவால் வைத்து தோன்றுகிறது. மந்தாவினிதேவி நாமே வீசும்பித்தான் வந்திருக்க வேண்டும். தஞ்சையை நெருங்கியதும் அவருடைய மனம் மாறிவீசுக்க வேண்டும்...."

"இருக்கலாம்; இருக்கலாம். ஆனாலும் இதற்குள் அதிக தூரம் அத்திக் கையர் மகன் போய்விடுக்க முடியாது. இருகெல்லாம் காற்றும் மழையுமாக இருந்ததல்லவா? சமீபத்தில்தான் எங்காவது இருக்க வேண்டும்! திருமலை! எப்படியாவது அவனைப் பிடித்தான் வேண்டும். ஒருவேளை இந்தப் பெண்ணுக்கு அவன் தங்குமிடம் தெரிந்திருக்கலாம்...! மகனோ! உன் பெயர் என்ன?"

"பூங்குழை ஐயா!"

"ஆகா! அழகான பெயர்! பெயர் வைப்பதில் தியான விடங்குகள் காணத் தியத்துக்கு இன்னமே கிடைவது பூங்குழை! உன் அத்தை எங்கே தங்கியிருப்பான் என்று உனக்குத் தெரிந்திருக்கும்."

தெரிந்தாக் சொத்து! அங்குக்கு ஒன்றும் செலவுத் தேராது."

பூங்குழலி நிறை யோசித்துவிட்டு, "கவாமி! என் அத்தை இப்போது இருக்கக் கூடிய இடம் எனக்குத் தெரியும். அவனை எதற்காகத் தாய்க்குப் பிடித்து வரச் செய்தீர்கள் என்று சொல்லு, நானும் அவன் இருக்கும் இடத்தைச் சொல்லலாம்..." என்று.

"பூங்குழலி! இது பெரிய இராஜாங்க விஷயம். அரண்மனையைப் பற்றிய இரகசியம், உன்விடம் சொல்வ முடியாது."

"நானும் சொல்வ முடியாது."

"இந்தப் பெண்ணுடன் பேசிச் சாத்தியப்பாது..."

"ஐயா! ஒரு நிபந்தனையை நீரை வேற்றுமையாக விருத்தால்..."

"ஆகா! எனக்கு இந்தப் பெண் தீவிரமாகப் போடுகிறாள்! அது என்ன?"

"என் அத்தைமகன் தந்தையார் மீது மாதவத்தில் ஏற்றி வைத்து மனை மருடம் சூட்டுவதா விருத்தால், அவளை நானே அழைத்து வருகிறேன்."

"நிமமலா! இந்தப் பெண்ணுக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது..."

"அதை இப்போதுதான் கண்டார்கள். குருதேவரே! இவளை ஒன்றும் கேட்கவே வேண்டாம். இவள் அத்தை இருக்குமிடம் எனக்குத் தெரியும். இவள் அத்தை மகன் சேந்தன் அழுதன், கோட்டைக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் பூதோட்டத்தில் இருக்கிறான். அவனும் அவனது அன்பையும் தனிக்குறத்தார் கொடுத்துப் புரிக் கைக்கரியம் செய்கிறார்கள். அப்போதான் தாய்க்குத் தேடுப் பெண்மணி இருப்பினால், என்னுடன் சில ஆட்களை அனுப்பினால் அழைத்து வருகிறேன்!" என்று ஆழ்வார்க்கடியான்.

பூங்குழலி திருமணத்தை எடுத்து விடுவான் போலப் பார்த்து விட்டு, "அப்படி ஏதாவது செய்தால் நான் இப்போதே சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனை முன்னால் சென்று முறைப்படுவேன்! நீங்கள் செய்யும் அக்கிரமம் ஊரெல்லாம் அறியும்படியேயே!" என்று.

"நிமமலா! இவனைப் பாதாளச் சிறைக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டியது தான்; வேறு வழியில்லை!" என்றார் அறிஞர்தப் பிரம்மராயன்.

"என் அருகில் யாராவது வந்தால் கொன்று விடுவேன்" என்று பூங்குழலி மடியில் செருகி வைத்திருந்த கத்தியை எடுத்துக் காட்டினான்.

"ஐயா! இந்தப் பெண்ணைப் பாதாளச் சிறைக்கு அனுப்ப வேண்டியதில்லை. அதற்குப் பதிலாக இவை பிராட்டி குத்தவை தேவியின் மானிக்கை

அனுப்பி வைக்கலாம். இவை பிராட்டி இப்போது இருக்கையே இருக்கிறார்! அவர் இந்தப் பெண்ணின் பைத்தியத்தைத் தெரிய வைப்பார்! இவை பிராட்டிக்கு இந்தப் பெண்ணின் மூலமாக ஆக வேண்டிய காரியம் ஏதேனும் இருக்கலாம்!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"எதற்குச் சொல்லுகிறீர்? இவை பிராட்டிக்கு இந்தப் பெண்ணினால் என்ன காரியம் ஆக வேண்டியிருக்கப் போகிறது?"

"குருதேவரே! உங்களுக்குத் தெரியாது? தென்று மாலை இங்கு அடித்த புலக் சோழ நாட்டுக் கரையோரமாக அதாவதம் செய்து விட்டிருக்கிறதாம்! தங்கள் அரண்மனை வாசலில் தாலா புறமும் தாதுங்கள் வந்து காத்திருக்கிறார்கள்..."

"ஆம், ஆம்; அவர்களை வெல்லாம் நான் இப்போது பார்க்க வேண்டும். அதற்குள் இந்தப் பெண்ணிடம் பேசக் கொடுத்தால் வருகு நேரம் விடுவி விட்டது. இவள் வசைமயாகவே பிறந்திருந்தால் எவ்வளவோ தன்ருயிருந்திருக்கும்..."

"கேள்வி முறை விவரமாகக் கொடுமை செய்யலாம் அல்லவா?" என்று முணுமுணுத்தான் பூங்குழலி.

"தாளைப் பட்டினத்துக்குப் பெரிய ஆபத்து என்று கேள்விப் படுகிறேன். உடல் பொங்கி வந்து நகையெழுத்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள்."

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு முதன் பத்திரி அஞ்சுதார். பூங்குழலி இரு அருமே திருக்கிட்டார்கள்.

"...அதைப் பற்றித் தங்கனிடம் விசாரிப்பதற்கு இவை பிராட்டியே ஒருவேளை இங்கே வந்தாலும் வரக் கூடும்!" என்று முடித்தான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

அவன் சொல்லி வாய் மூடுவதற்குள்ளே அரண்மனை வாசலில் ஐய கோஷத் தொலிகள் கேட்டன.

"நிமமலா! நீ இப்போது ஐயை நிரூபிப்பதற்கு இவை பிராட்டி தாய் வருகிறார் போலிருக்கிறது..." என்று சொல்லிக் கொண்டு அறிஞர்தர் எழுந்து வானை நோக்கி நடந்தார்.

அதற்குள் அதே வாகை வழியாகக் குத்தவை தேவியும் வானிலும் உள்ளே பிரவேசித்தார்கள்.

பூங்குழலி அப்போது நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும் இவை பிராட்டியின் திருமுகத்தில் குடிக்கொண்டிருந்த கவலைக் குறி மறைந்து, விப்பும் உவமையும் ஒருக்கே பிரதிபலித்தன.

(தொடரும்)

நீண்டகால அனுபவமே
நற்புகழுக்கு உரைகல்

30 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட அனுபவம் ஒவ்வொரு
எஸ்ட்ரெலா பேட்டரியிலும் உரமேறியுள்ளது.

மேற்பட்ட புதுப் புது பேட்டரித் தயாரிப்பதில், முதலில் உயர்வாக கடைபிடித்து எஸ்ட்ரெலாவிலே தற்காலக காகிதம், திசைமாலை, உலர்வாடை, ஆகிய உதிகளையுடைய பேட்டரிகள் திட்டமிட்டதன் மூலமாகவே கரிபடுத்தப்படும் - உயர்வாடைமேல் அதன் காயம் உண்டாக, மேற்பட்ட கொல்ட்-நீன் காய்க உத்தரவாதம்மூலம் 33 ஆண்டு கால கிரியைமற்ற அனுபவகளை நிறைவு

எஸ்ட்ரெலா

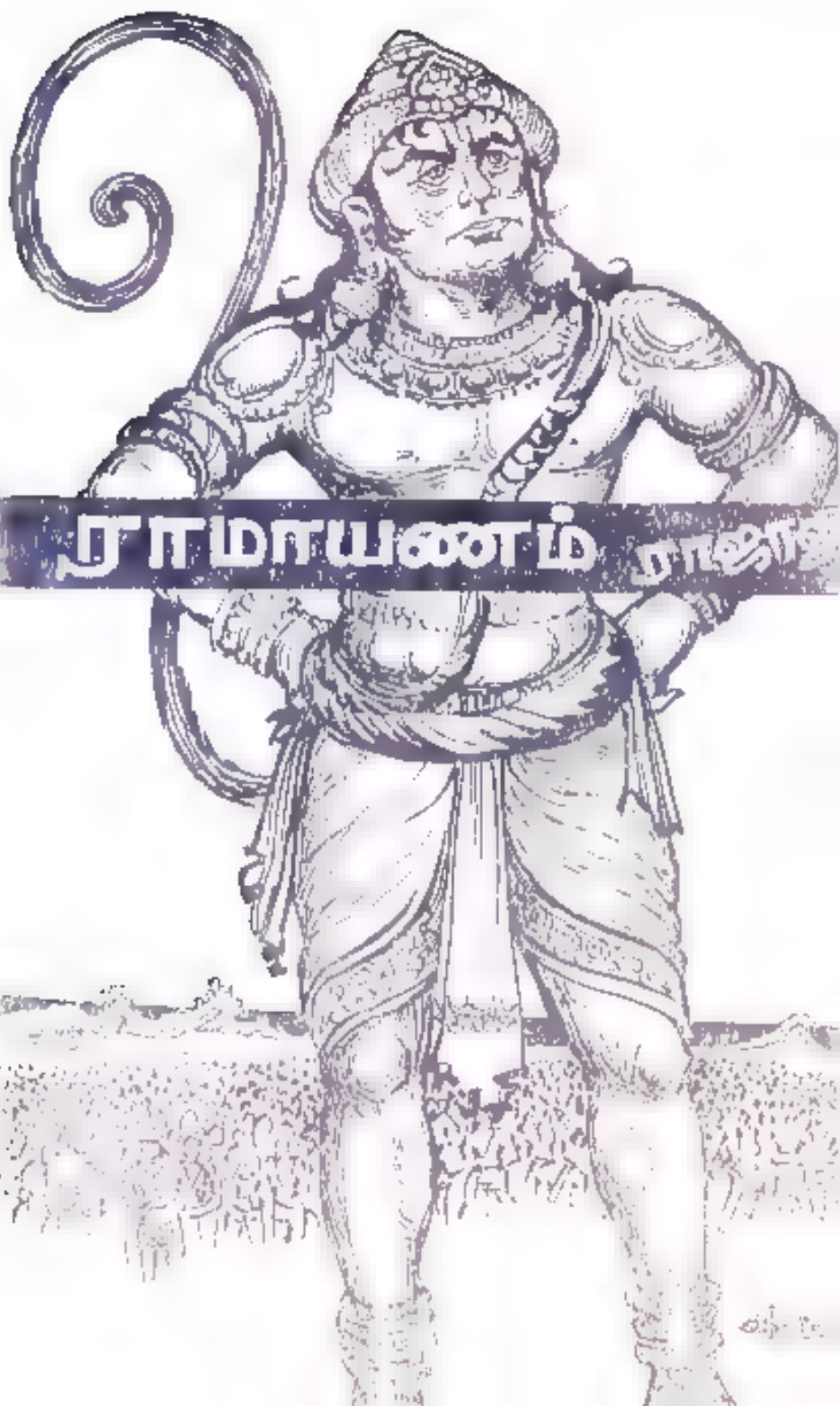
பேட்டரிகள்

சமீப ரீதியி

சமீப கவனம்

எஸ்ட்ரெலா பேட்டரி
இந்தியா

First PSC TPL

“விநாயக விநாயக! உங்களுடைய சாமர்த்தியத்தைப் பற்றிச் சர்க்கார் சொல்வது கேட்பதற்குத்தான். நீங்கள் ஒய்வொருவரும் தேஜஸும் வீரமும் திறமையும் எப்பதும் சந்தேகமில்லை. இந்தக் காரியத்தை நாம் முடித்தே தீர வேண்டும். சமதையக் காலமும் நாம் ஒரு தாளும் விடவில்லை. திரும்ப முடியாது. அரசையும் அவமானத்தோடு வெகுவப்படுவதை விட இவ்விடமே தாமதம் உயர் தீயது தலம். ஆளபடியாக, சொத்துக்கள், ஒய்வொருவராக, எல்லாவும் தூரம் தாண்டும் உறுதியும் நம்பிக்கையும் உங்களுக்கு இருக்கிறதா?” என்று கேட்டான் அங்கத்தன்.

“ஆனால், ‘நான் பத்து போசனை தூரம் தாண்டுவேன்’ என்று அடக்கத்துடன் சொன்னான்.

கபாலகம், “நான் இருபது போசனை தாண்டுவேன்!” என்றான்.

“நான் முப்பது போசனை தாண்டுவேன்!” என்றான் மற்ருரு வானரத் தலைவர்.

இவ்வாறே பலர் முன்வந்தார்கள். ஒருவர் மேல் ஒருவர் உயர்ந்து கொண்டே போனார்கள். கடைசிவாள் எவ்வாறாயினும் முழி வீரஞ்ஞாயம்பவான் பேசுவானான்:

“நான் விருத்தாப்பிய தலை அடைந்திருக்கிறேன். ஒரு காலத்தில் கொஞ்சம் பவம் எனக்கு இருந்தது. இப்போது அசத்தலாக இருக்கிறேன். ஆயினும் இது அரசன் கட்டளைப்பட்ட வேலை. ராம காரியமாகவும் இருக்கிறது. சிறு வயதிலும் ஏதாவது செய்யலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். தோண்டிவாற போசனை தாண்டுவேன். அதற்கு மேல் முடியாது: வங்கை போய்ச் சேர இது போதாது போகிறதே! என் வானியப் பருவத்தை சீர்த்து இப்போது மிதவாழி விட்டேன் என்று வருத்தமாக இருக்கிறது” என்றான்.

இதைக் கேட்ட புலகாரன், “நான் ஸ்ரீ யோசனையும் தாண்டி இவ்வளவு போய்ச் சேருவேன். சந்தேகமில்லை. ஆனால் அங்கிலத்திலிருந்து திரும்பி வர அவ்வளவு தூரம் மறுபடியும் தாண்டும் சக்தி எனக்கு இருக்கியோ இருக்காதோ சொல்ல முடியாது” என்றான்.

ஜாயம்பவான் சொன்னான்: “அசஞ்ஞாயரா! அதைப் பற்றி நீ சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை. வானிக்கு இருந்ததுபோலவே உனக்கும் அளவற்ற சக்தி உண்டு. ஆயினும் இந்தக் காரியத்தை அரசனுடைய நீயெத்தல் சரிவாகாது. மற்றவர்களைக் கொண்டு அரசன் வேலை

வாங்க வேண்டும். தானே தேரிக் காரியங்களைச் செய்யப் போவது ராஜா தீயவாகாது. அபாயமாகும். பிரதனுனைக் காத்து ஆள வேண்டியவன் பிரதனுதேரிக் வேண்டும். அபாய காரியங்களில் தானே தேரிக் பிரவேசிக்கக் கூடாது. நான் சொன்னும் போசனை என்னவென்றால், அதோ தூரத்தில் மெனமமாக உட்கார்த்திருக்கிறேன், வாய் நுமாரன், அவன்தான் இக்காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் திறமையும் சக்தியும் பெற்றவன்.” இவ்வாறு சொன்னவிட்டு ஜாயம்பவான் நுமாரனிடம் அவனை அழைத்து வந்தான்.

தூரத்தில் முழி தின்ற வடிக்களைக் காண வானரர்களுக்கெதிரில் ஜாயம்பவான் நுமாரனிடம் பார்த்துச் சொன்னான்:

“வீரனே, எல்லா சான்றிரங்கங்களும் அறிந்திருக்கிறேன். தனியாக என் போசனம் உட்கார்த்திருக்கிறாய்? அரசனுள் சர்க்காருக்குச் சமமல்லவோ நீ? தேஜஸிலும் படைத்திலும் நீ தம் அனைவரையும் தோற்கடிப்பாயவல்லவா? ராம வடிக்கைக்கும்கூட நீ சமமானவன் அல்லவா? பட்சி ரெருஷ்டனான கருடன் உட்காத்த தாண்டிப் பறப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். விசுவதேவன் நுமாரன் கருடனுடைய சிறகுகளின் பெரும் பவம் உன் தோள்களுக்கும் உண்டு. பராக்கிரமத்திலும் வேகத்திலும் கருடனுக்கு நீ குறைந்தவனல்ல; உன்முண்டைப் பவமும் புத்தியும் உனக்குத் தெரியவில்லை. உனக்குத் உனக்குச் சமம் வாரும் இல்லை. உன் தாயார் அதுவரை தெவ்வொகத்து அப்ரஹ்ம்: சிஷியர் சாபத்தால் வானரமாதப் பிறந்தான். அவன் மலர் சாரலில் உவ்வாமாதத் திரிந்து கொண்டிருந்த போது ஒரு நாள் வானுதேவன் அவன் அழகைக் கண்டு காம் பரவசமாகிப் போய் அடக்கம் இழந்து அவனைத் தழுவினான். தருமத்துக்குப் பவந்த அவன் ‘மார் பரிவிரதைவாழிவா’ என்றான், அம்மாதப்படுத்தவது? துஷ்டனே!” என்று கோபம் கொண்டு கேட்ட, வாயு தேவன் சொன்னான்: ‘கோபிக்க வேண்டாம்! உன் தேகம் மாகபடவில்லை. ஆகையால் தாண்டப்பட்டு நான் இந்தக் காரியம் செய்துவிட்டேன். தூர சித்திரேன். மனத்தாலேதான் நான் உன்னை ஆயிங்கனம் செய்தது. உன் உடல் என்னும் தீண்டப்படவில்லை. ஆயினும் என் மானம் கம்பிசத்தால் உனக்கு உண்டாகும் மகன் எனக்குச் சமமான வீரமும் பவமும் பெற்றவனுயிருப்பான். திகற்ற பராக்கிரமமும் புத்தியும்கொண்ட வானரன் ஆவான்.’ இவ்வாறு வாயு பகவான் வினய

லாகச் சொல்லி அஞ்சையைச் சமா-
தானப்படுத்துக.

“ஹனுமான் ! நீ சிறு குழந்தை
யாக இருக்கும் போதே ஆலயத்தில்
கிளம்பிக் கிழக்கில் உதித்த சூரியனை
ஒரு பழம் என்று என்னை அறியப்-
பிடிக்கச் சென்றாய். நீ செம்பித் தடை-
யின்றிப் பவ்யின்றிச் செவ்வதைப்
பார்த்துத் தேவராலும் கவலை கொண்ட
வனாய், ‘இவன் யார்? சூரியனிலே பிடிச்-
சப் போகிறான்?’ என்று வந்தரவுதத்தை
உன் பேரில் விசுவன. இப்போது அடி-
பட்டு நீ கிழத்தாய், யானின் மேல்
விழுந்தபடியால் உன் கைது கன்னம்
உடைந்தது. உன் தந்தை யாவுபகவான்
உனக்கு தேரிட்டதைக் கண்டு பெருங்
கோபம் கொண்டு தன் சைனத்தை
நிறுத்தி விட்டான்; அதன் பலனாக
நிலபொடிகள் அரித்துப் பிராண-
னந்தம் அடைந்து வருத்தப்பட்டுத்
தத்தளித்தன, தேவர்கள் வரவு பசு-
வானாகப் போயும் தனிம வேண்டிக்
கொண்டு இவற்றிலுள்ள, பரம்பரையு-
மித்திரமும் அச்சமும் உனக்கு வரம்
தந்தார்கள்: ‘உனக்கு எந்த ஆயுதத்-
தாலும் அழிவிலை. நீ இஷ்டப்பட்ட
போது உன் மரணம் வரும். அதனா-
லில் இல்லை’ என்று வரம் பெற்றுச்
சிரஞ்சலியானாய், அஞ்சை வலித்தில்
நீ வரவுபகவானுடைய மானையுத்திர-
னாகப் பித்தவன். யாவு பகவானுக்குச்
சமமான தேவனும் புத்திரம் பராக்-
சிரமமும் பலமும் பெற்றிருக்கிறான்.
இத்தப் பலத்தை நீ மற்ற துஷ்டர்களைப்
போல் துர்விதிகளில் செயல்படச்
செய்துமா இருக்கிறாய். ராம காரி-
யத்தை முடித்துத் தரக்கூடியவன்
நீயே. சமூத்திரத்தைத் தாண்டுவது
உனக்கு ஒரு கஷ்டமல்ல. பெருத்துவரக்
கடலில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும்
இத்த வானரப் படைகளை நீ கப்பலாறித்
வேண்டும். எட்டித் தாண்டும் சக்தி-
வைப் பெற்றிருக்கும் நீ சம்பா இருக்க-
வாகாது. உன் வடிவம் பெருக, கருட-
னுக்கு நிராணவன் நீ. தானும் ஒரு
வானத்தில் புகம் பெற்றிருந்தேன்.

இத்தப் பூமண்டலத்தை இருபத்தொரு
தடவை சுற்றி வந்திருக்கிறேன். பாற்-
கடிக் கடைத்த காகத்தில் தேவர்கள்
சொன்னபடி நான் தாங்கு நினைவில்
கிருத்தும் ஓடிவிடிக் கொண்டு வந்து
கடலில் சேர்த்தேன். ஆனால் இப்போது
நான் விருத்தாய்விடம் அடைந்துவிட்-
டேன். தந்தை வானரர்களுக்கு இப்-
போது சதி. அஞ்சையேயா! உன்னைச்
சரணம் அடைந்தோம். தெய்விக சக்தி-
வைப் பிதிராரித்தமாய் பெற்றிருக்கும்
உத்தமனே ! இனித் தாமதிக் வேண்-
டாம். உன் ஸ்தலைய உன்னமப்
பலத்தை அறிந்து கொண்டு கிளம்பு-
வாய். திரிவிக்கிரமனைப் போல் ஒரே
தாவுத் தாவி இத்தச் சமூத்திரத்தைத்
தாண்டுவாய். நம்ஸ்தைய துயரத்-
தைத் தீர்ப்பாய்.”

இவ்வாறு விருத்தான தூம்பலான்
ஹனுமானைத் துதித்து, அவனுக்குள்ள
பலத்தை அவனுக்கு எடுத்துக்காட்டி,
தூங்கி நின்று பராக்சிரமத்தை எழுப்-
பினான்.

கடலே பருவ காலத்துச் சமூத்திரம்
போல் ஹனுமானுடைய வடிவம் வளர-
அரம்பித்தது. வானரர்கள் பார்த்துக்
கொண்டிருப்போபே வரவு புத்திரன்
வளர்த்து வளர்த்து தேவரும் தேவனும்
கிருத்தியாகித் திரிவிக்கிரமனைப் போல்
நின்றான். அவன் கடலினின்றும் விசய
கடலொலியைக் கண்டு அங்கதனும்
மற்ற வானரர்களும் விபத்து ஆனத்த
பரவசமானார்கள்.

இனி, ராமாயணத்தில் ஹனுமானே
கதாநாயகன். கிஷ்கு பந்தர்கள்
அவனை ‘வித்ய திருவடி’ என்று பெய-
ரிட்டு அன்போடு சொல்வார்கள்.
பெயர் திருவடி கருடன், கருடன்
எப்போதும் பெருமாளிடமே இருப்ப-
தால் அவனுக்கு அந்தப் பெயர். இவ்வ-
திருவடி பிராட்டியின் தூதத்தைத்
தீர்த்து, ராவணனுடைய நகரத்தைக்
கொளுத்தி அழித்துத் தன் நாடனிடம்
சென்று ‘கண்டேன் சேதவை’ என்று
தெரிவித்த வரலாறு இனி சொல்-
வப்படும். (தொடரும்)

ஆபத்து! ஆபத்து!

ஒரு தனி நபரின் நலம்குறித்து அந்நேரம் எவ்வளவுக்கொவ்வளவு அநீத-
மாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அவரால் அவருடைய நலம்கு ஏதாவதுபடியாக
ஆபத்துக் கிடையாதி அழிந்து.

இதையும் அறியும்

நான் இவ்வு செய்தியைக் கவனமாகக் கொள்ளுகிறேன். ஒன்று, பணவசூலிகள்
எப்படி உபயோகிக்கிறார்கள் என்பதை ஏதாவது அறிவிக்க வேண்டியது மட்டுமன்றி,
ஏதாவது எவ்வளவு அழிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பணவசூலிகளால் அறிவிக்க வேண்டியது.

— மன அபிமானம் - உரு.நா.

சிஞ்சுந் தெஞ்சுக் டிரைவர்

ரயில் விபத்துக்கள் பாவத்தைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் உட்குத்துவிட்டு மனம் உவந்தக் கிடக்கும். அனாதைகிரகதாரக இப்பத்து இப்படி உலகம் சேரும் நிகழ்ச்சி காரணவாரியத்தினிடம் உட்கட்டுகிறது. கொண்டு கிடக்கும். ஆனால் உலக தாக்கிரவதாரகவும் மனவாரியதாரகவும் நடந்து கொண்டிருக்கிறதில் ஐதரவாரகவும் பிறரும் எத்தனை சந்தர்ப்பங்களில் பாக்கிர மான விபத்துக்களைத் தவிர்த்து கவிரசிக் காத்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் அங்கியாக எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. அந்தக் கருதையை இதோ நிவர்த்தி செய்து விடுகோமே !

“1937ம் ஆண்டு மே மாதம் தென்னிந்திய ரயில்கள் பத்திரிகை ஒன்றில் பாராட்டப் பெற்ற திரு. ஆர். ரத்னசாமி என்பவர் தாங்குதலே !”

“ஆமாம், தாங்குதல். காரி விபத்து ஒன்றைத் தவிர்த்ததற்காக என்னைப் பாராட்டி ரயில்கள் குடிகொண்டிருக்கின்றன. டி. ரெண்டன் அனாதை குடும்பம் கருவாதி கனித்தார்.”

“அப்படிக்கொண்டிருக்கிற ஆக்ஷேபம் உண்டா ?” என ஆறுதலும், உடனே அவரைச் சொல்லி வைத்துக்கொண்டு என்னிடம் கிரகவாசுக்கு தலம் ‘காரி’ கொடுத்தேன்.

“என்னுடைய இருபத்தாறு வருட அனுபவச் சரிசெய்தல் இதைச் சம்பவம் மிகவும் பகலாகரமானதும், மறக்க முடியாததுமாகும்.

“நான் ராஜேசுவரம் - கொண்டித்தூர் எக்ஸ்பிரஸில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன். ரயில் மதுரைக்குச் சென்று தெருவிலுள்ள சேவாந்தரூக்குப் போகத்தொடங்கும் இடைவெளி சென்று கொண்டிருந்தது. இரவு பத்து மணி இருக்கும் நேரம் வேலைப் போகப் போகையில், நானும் பாதாளக் கவனித்தே வந்து கொண்டிருந்தேன். திடீரென்று தூரத்தில் ராஜா தண்டவாளத்தை மனதுப்போகப் போய் தெரிந்தது. சற்று உற்றுப் பார்த்தேன் ! காரி ஒன்று தண்டவாளத்தைத் தாண்டியது காரிசெய் பாதையில் நின்று கொண்டிருந்தது. எனக்கு என்னை செல்லவேண்டுமோ தெரியவில்லை. ‘கிரிஸ்’ கொடுத்ததுப் பார்த்தேன். காரி கொஞ்சம்கூட நகரவில்லை. ரயில் சென்று கொண்டிருக்கும் வேகத்

தில் உடனே பிரேக் விடுத்தால் இரண்டாம் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று விடவில்லை. ரயில் சாய்விடும் தடம் பரவலோ செல்லும், காரிக்கும் எந்திரம்கூடம் உள்ள தூரம் மிகவும்

குறுகிவிட்டது. நானும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் மாகப் பிரேக்கைப் விடுத்தேன். எனக்கு தம்பிக்கையே இல்லை. இப்பொழுது என்னைக்குக் காரிக்கும் உள்ள தூரம் மிக மிகக் கொற்போம் ! ரயிலின் வேகம் ஓரளவு குறைந்தது விட்டது ; என்னுடைய காரிக்கு முன்னிலையில் ரயில் நின்றுவிடும் என்ற நம்பிக்கையை நான் எதறிற்று இரந்து விட்டேன். ஆனால் காரி திரை ரயில் நின்று. காரிக்கும் எந்திரம்கூடம் உள்ள தூரம் பத்திரிகை அடிதலாம் ! அன்று அந்த காரி தப்பிவிடும் இரதாநாடிக் கருவியிலும் தாம் !” என்னுள் எல்லாபிரம் வேகத்தில் கூறி

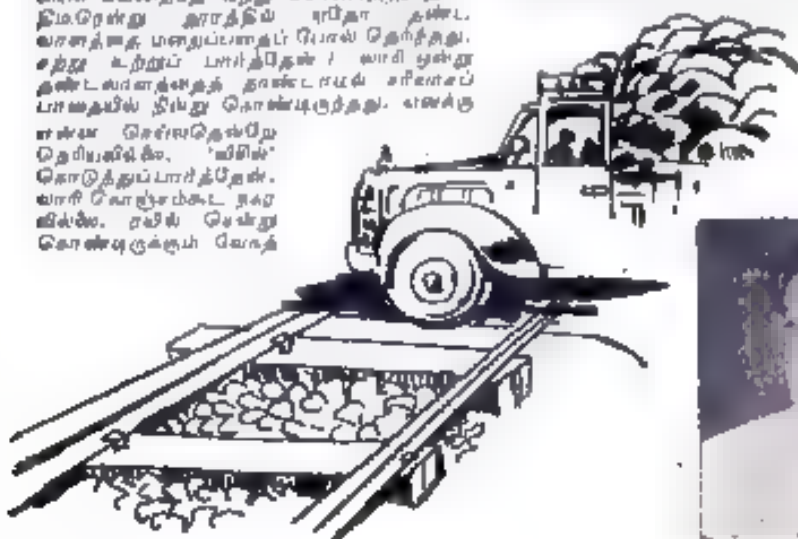
ரயில்தார் எக்ஸ்பிரஸ் டிரைவர். குத்துக் கல்லாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த நான், அவர் கூறி ரயில்தரும் அப்பொழுதுதான் துண்டிவிட்ட குத்து விளக்காயினேன்.

“காரிவை அதன் பிறகு எப்படி அகற்றி விடுகிறீர் ?”

“பிற வேகமாக வந்த ரயில் எல்லாம் சத்தம் போட்டுப் பின் இயங்கி நின்றபின், தடுக்காட்டில் திரைபென்று நின்றுவிடும் ரயில் கொட்டியே இரத்தாரிகள் எல்லாம் கிரே இரக்கி எல்லாம் சமீபம் எத்தாரர்கள். பிரகாசனிலுக்கு கிரைவம் ஈரித்து விட்டது. எனக்கு எப்படி கொண்டாடும் நன்றி தெரி வித்தாரர்கள் ; கிடைக்காவிடின் காரிவை நெருக்கி அத்திரிசுள்ளிருந்த ஐதரவாரத் திட்டினார்கள்.

“காரியில் ஐதரவார இரத்தும் என் நடு ரோட்டில் காரிவை நித்த வைத்தாரர் ?” என்று கேட்டேன் நான்.

“தூரத்தில் ரயில் வருவதைப் பார்த்து வுடன் (காரி) ஐதரவார காரிவை விதரவாரக் கொடுத்திருக்கிறார். ‘கொண்டிரைவர்கள்’ எனத்

45

நீகவரன் தம்மைப் போன்ற ஒரு விபக்தி அல்ல. தனி மனிதனுக்குள்ள வரம்புகள் அவனுக்கு இல்லை. பகவான் ஒரு மனிதனாக அயதரித்தான் என்று நாம் சொல்லும்போது அதன் கருத்து என்னவென்றால் அந்த மனிதன் தெய்விக நிலைக்கும் பண்புக்கும் நெருங்கி வயல் என்பதே.

எடவுள் எங்கும் நிறைந்த பொருள். ஒவ்வொரு மனிதனுடைய இதயத்திலும் பகவான் கோயில் கொண்டிருக்கிறான். ஆனபடியால் நாம் அனைவரும் அவனுடைய அவிதாரங்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். இது உண்மையானதும் ராமன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவர்களுக்கும் நமக்கும் ரொம்ப வித்தியாசம். ராமனும் கண்ணனும் பகவதாவதாரம் என்றால் அவர்கள் நம்மைப் போன்றவர்கள் அல்ல; தெய்விக குணங்கள் கொண்டவர்கள் என்பது பொருள். சரித்திர உண்மைமாக ராமனும் கண்ணனும் பிறந்து வாழ்ந்தார்கள் அவ்வது மக்களுடைய வெள்ளம் கற்பனைவா என்றே கேள்வியைப் பற்றி நாம் ஆராய்ந்து குழப்பம் உண்டாக்கிக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. மக்கள் ராமன், கண்ணன் என்று தெய்விக குணங்களை ஏற்றிக் கொண்டுவிடுத்துக் கொண்டிருக்கும் கற்பனைச் சிறுஷ்டிகள் ஆவியும் அதுவே போதும்.

பிரபஞ்சத்திலுள்ள சக்தியெல்லாம் கடவுளே. உயிருக்கெல்லாம் உயிரும் அவனே! சக்தி சித்த சொரூபமான அவனுக்கு முதுவாயில்லை, முடியும் இல்லை. ஆவியும் எங்குமுள்ள அனைநாம் கண்களால் காண முடியவில்லை. கண்டு பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. மின்சாரம் பெரும் சக்தி அல்லவா? ஆனாலும் முறைப்படி அதை நாம் நோற்றுவித்த பிறகு அதன் பயனை

அடைய முடியும். மின்சாரத்தில் வடசணங்களை அறிந்து அந்த அறிவைக் கொண்டு எந்திரங்களை அமைத்து முயன்றால் நான் மின்சாரத்தில் பயனை நாம் அடைய முடியும். அல்லாஹே பராக்ஷியான ஆண்டவனின் விதிகளுக்கு அடங்கி முயன்றால் நாம் நமக்குள்ளும் நம்மோடும் இருக்கும் ஆண்டவனைக் காணலாம். (முருகுன் 22-4-47)

தனித்து தர்மமான ஒரு வரம்பற்ற கடவுள் போன்றது. ரத்தினாகரம், மதிப்பிட முடியாத மணிகளை அதில் காணலாம். எவ்வளவு ஆழம் ஞானம் இருக்குமோ அவ்வளவுக்கு அதில் மணிகளைக் கண்டெடுக்கலாம். தனித்து எவ்விதத்தில் கடவுளுக்கு அநேகம் பெயர்கள் உண்டு. ஸ்ரீ ராமனும், கிருஷ்ண பகவானும் அவதரித்து, இந்த நாட்டில் வசித்து வந்தார்கள் என்று பன்னாயிர மக்கள் நம்பி வருகிறார்கள். அவர்களைத் திசாவித்து முக்திவாடையாக எப்பது அவர்களுடைய கருதியான நம்பிக்கை. உண்மையில் புராணமும் கற்பனையும் பிரிக்க முடியாத சுதம்பமாகப் போயிருக்கின்றன. அவற்றை ஆராய்ந்து பொறுக்கி எடுக்க முடியாது. எங்கேப் பொருத்தமட்டில் எல்லா நாமங்களும், எல்லா விதங்கள் களும் எவ்வுருவம் வடிவம்வற்ற ஒராம னுடைய இனக்கூலங்களாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். எங்கேப் பொருத்தமட்டில் த ச ர த னு டைய சூமாரன் சிவதயின் நாயகன் என்று சொல்லப்படும் ராமன் எங்கும் பரந்த நிற்கும் ஈசனுடைய உருவமே. அவனுடைய தாமதத்தை நம் உள்ளத்தில் எழுதிக்கொண்டோமானால் நம்முடைய கஷ்டங்கள் அனைத்தும், துயரங்கள் அனைத்தும், பாபங்கள் அனைத்தும் திரும். (முருகுன் 2-4-46)

உங்களுக்கு ஜலதோஷம் வரும்போதுதான்
ரபெக்ஸ் பாதுகாப்பளிக்கும்

ரபெக்ஸ்

ஜலதோஷத்திற்கு தீவிரமாகச்
செயல்புரியும், எரிச்சலற்ற நிவாரண

குளிரும், ஓதமும் நிறைந்த சீதோஷ்ண
நிலையில் பாதுகாப்பளிக்கிறது. உங்களுக்கு
ஜலதோஷம் உள்ளபோது மார்பில்
அடைசலை அகற்றி, லக்கைடப்பைப்
பேரக்கி இதமான நிவாரணமளிக்கிறது.

• 65 கிராம் மற்றும் 20 கிராம் டூபுகளிலும்,
• 4 கிராம் டூபுகளிலும் கிடைக்கிறது.
ரபெக்ஸ் எப்போதும் மாவசம் இருக்கட்டும்.

அமெரிக்காவின்
ஜெனரல்
டிரெக்ஸ் நவாயிப்பு

ஜலதோஷத்திலிருந்து
நிவாரணமளிக்கிறது
ரபெக்ஸ்

everest/668i/ACW 1m

பழைமையில் திகாத்துப் புதுமையைப் போன்றியவர்!

—சி.ச.ஞானசம்பந்தன்—

அந்தந்தப் புலவர்கள் பலர் வடமொழி, தென் மொழி என்று இரண்டையும் சுற்றிநுழியும் தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தமட்டில் கம்பனாகுந் சிலரு கவிதைக் கலை மாண்டு விட்டது என்பது கருதினார்கள். இன்றும் சிலர் குறை நூற்பார், கிவப்பிரதானர் வகையில் வந்த புலமை, இவ்விருவரில் பின்னர் வந்திருக்கின்றது என்று பெயிர்நார்கள்.

இப் புலவர் பெருமக்களுடம் ஓரளவு தெருங்கிப் பழைய காலத்தால், இப் புலவர் களுள் ஒருவராக விளங்கின இராமையங்கார் என்பார் அவர்களை நிரூபித்த தனித்தயமையை இவர்களுடைய அறிவு மூலக்கூறு அன்றி யும் இப் புலவர் பெருமக்கள் அந்நவாஸ்தவ திருவாய்நில் சிறி அளாந்து தமிழ் கருக வாய்நாடி இருந்தமையால் இப் பெருமக்களின் கண்ப பாய்நிலைகள் கருத்து மட்டத்தினாலும் ஒரு காலது அந்நவ க.கவிதை. இப்பெருந் புலவர் களுள் ஒருவரை இவர்களுடையதே பெரி தென மதித்து, இவர்களுடையது காட்டினதும் இவர்களின் ஒரு படி, தாழ்த்துது என்று கருதினர். வேறு சிலர் இவர்களைமே ஒரு படி உயர்ந்துது என்று கருதினர். ஆனால், நம்மு ட்டிடும் உண்மை. இவ்விருவரு கட்டுகளைச் சொற்களாகவும் மந்திரேரு கட்டுகளைச் சொற்களாகவும் நம்மு கருதினார்கள். இவைய னாலும் மேல் ஒருவரை புலவர்களைப் போலக் இவர்களைமே அறிவுமக் அறிவு என்பன இருக்கிறது என்று மேல் ஒருவரை, மட்டவ யர்கள் அய்யர் இவ்வுயர்ந்துகண்.

இத்தகைய கூட்டத்தின் நிரு ரா. ரா. அவர்கள் தனித் தன்மையோடு விளங்கி ளார்கள். இரண்டு வித்த பண்டங்கள், புனைவு புலவர்களிலிருந்து இவ்வாய் வித்த எடுத்துக் காட்டின. மறவலவது பண்ட, 19-20-ம் நூற்றாண்டு கவிதைகளில் கூட உண்மை போடு பார்த்து, ரகித்து. அவ்நூலும் ஒருவில கவிதைகளில் உயிரோட்டில் உண்மை என்பதைத் தமிழ், பிறர் அறிவத் துணியோடு எடுத்துக் காட்டியதாரும், இரண்டாவது, இவர்களை இவர்களில் இரண்டையும் போற்றிப் பார்த்து காத்ததாரும், தொல்காப்பியத்தில் நினைத்த புலமை இருந்த காலத்தால் மொழி வளர்த்தியில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்களையெய் ளாம் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்று பேசு வதை ஒருவர்களை, நிரு ரா. ரா. அவர்கள் தொல்காப்பியத்தைப் போற்றுவதை அதே நேரத்தில் அதனிடும் மாறுபட்டு வளர்த் திருக்கின்ற மொழி வளர்ச்சியையும் அவ் போடு வரவேற்றார்கள்.

இனி நிரு துயங்கார் அவர்களை இவ் விருண்டு பண்டுகளையும் ஓரளவு கற்று விட் வர்கள் காணடல் வேண்டும். 1938-41ம் ஆண்டுகளில் பாரதியார் பாடல்கள் படிவது

தைத் திரு கவாய்களிடம் பாடித் காட்டவும், 1938-41 காலத்தின் படி பாரதியார் பாரதியார் ஒருவரும், பொருள் ஆறும் என்பவற்றையும் பற்றிப் போஷம் வாய்ப்பு இருந்த துண்டு. அப்பாடல்களைக் கேட் டுப்போதும் தன்னை மறந்து எழுபட்டிருந்ததையும் இக்கட்டுரை வரலும் காணடலும். பிறர் பாடி

கவாயி அவர்கள் கேட்ட வேண்டிய ஒரு சூழ் நிலையில்தான் அப்பொழுது இருந்தார்கள். உண்மையான பாரதியார் இருந்த காலத்த தாக, எதிரையும் படிக்கச் சொல்லித் கேட்டே இவ்வுலாவர்கள். இவ்வுலாவைப் போல்பத் தார் பித்த துயர் பாடல்களையும், நிரு பால்கள் சேதுபதி அவர்கள் மேல் கா. பம்பேறு பாடல் களையும் சொல்லித் சொல்லிப் பரம்பரைக் கல்விதில் வைத்துத் தன் போன்றவர்களுள் தற்காலக்காலத்தில் எழுப்புவது செய்தார்கள். இவ்வளவில் கருவதால் அவர்கள் பருமையி் வேயை மந்திரியர் எழுப்பல் வர்கள் போதும் என்று நினைத்துவிட வேண்டாம். ஒருமுறை கிடைக்காமற் போன புறவாறுதிறப் பாடல் ஒன்று கிடைத்து விட்டதாகச் சொல்லி, வங்கல் அகிலவாசுரார் அப்பாடல்கள் கேட்டு மாறு சொல்லியபடியில் ஆழ்ந்தி, உண்மையில் மூலாத்தியை விட்டார்கள். ஏனென்றால், அது நிரு கவாயி அவர்கள் தாடுக இவ்விதப் பாடல்களும், புறவாறுதிறப் போன்ற தகையல் பாடல்கள், "பாவி கவதை", "புவி எழுபது" போன்ற தக் துய்களில் தமர்தடைய புலமைத் திறத்தைப் பருமைய, பருமை என்பது இருண்டது காட்டினதும் பெரும் கருதி பெற்றிருந்தார்கள்.

தெருவில் பச்சை எரிக்க வருகின்ற "காற் றி" நாட்டில் பெண்கள், ஆடுகள் சிறு

துக்குண்டு சிறு எலிய்க்கெடுவது கெடுகின்ற 29, 20-வயதிலே

பொன்மை ஒவ்வாது தம் வளம் கையில் வைத்துக் கொண்டு தம்முடைய கட்டை கிரியையும் பாம்பு கிரியையும் அப் பொன்மையின் இரண்டு எகலுக்குள் துணித்துக்கொண்டு "உட்கர்" என்று அடித்துத் தள்ளிப் போட்டு. "நிள்விய் பாட்டு" என்று பாடித் கொண்டு வருவார்கள். அங்ஙனம் பாடுகின்ற ஒரு பெண் "சத்திரமதி" வரலாற்றைப் பாடுகிறபோது,

**"சத்திரம் அகந்தை கையால்
கணி வாய்க் கையாத்தோ"**

**ஒப்பியம் அகந்தை கையால்
ஒப்பிய வாய்க் கையாத்தோ"**

என்று பாடிச் சென்றதை கருப்பில் கண்ணுக்குக் கவாசி அவரின் பாய்க் கட்டைகளாகள். இந்த எயில் தாடோடிப் பாடலில் கண்ணு அவரைக் கவனி, அறிதலுடன் ஒவ்வொரு தயத்தால் எயிலை அழகாக வெளிப்படுத்தித் தள்ளிப் போகிக் கொண்டு வந்த பேராசிரியர் தன்மை மறந்து பல நிமிஷங்கள் கண்களை லாடித் கொண்டு இருந்ததை இங்ஙனமின்றி இங்ஙனம் மறக்க முடியவில்லை.

இங்காவத்திய வரலாற்றை புதுமைப் புலவர்கள் புதுமைப்பாட்டு போதுவதில் திற்பு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் பன்முனையிலேயே வந்திருந்த நினைத்த பேராசிரியர் ரா. ரா. அவர்கள் இத்தகைய புதுமைப்பாட்டு போட்டியில் பாடலில் ஈடுபட்டுத் தங்கை மறக்கின்ற ரெயில் அவருடைய கவி தயம் காணும் உணர்வதை இவற்றை நினைத்தாலும் செய்திவிடுகின்றது. ஆயி கண்ணையான கவி தயத்தில் ஈடுபடும் தெருள் பதார்த்தங்கட்கும், கிழவிய் பாட்டு ஆக்டிவ் எதுவான இருப்பினும் அவில் ஈடுபடுவது முக்கியமாகப் பேராசிரியரின் ஈடுபாடு ஈடுபட்டுமிருந்த கிழவிய் பாடலில் ஈடுபட்ட கருத்தால் அது கண்ணையான ருக் கண்ணை ஆகாது. பன்முனையில் பன்முனையையும், புதுமையில் புதுமையையும் கண்டு இரண்டையும் ஒருசேர அறியாவிடுகின்ற ருக் கண்ணை, கவி கண்ணை, "கண்ணுதலம்" பேராசிரியர் ரா. ரா. அவர் கருகட்டாது.

இவர்களைச் சம்பந்த மரபு கொடாமல் மொழியைக் காப்பதற்கு ஏற்பட்ட ஒன்றே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அது இவர்களைச் சம்பந்த மரபைக் கவனிச் செய்யப் போகிறதே தவிர அதுவே புலவர் அன்று. இவ் வண்ணை ஒன்றை அறிந்த பேராசிரியர் ரா. ரா. போன்றவர்கள் அங்ஙனத்திற்குரிய இடத்தை அறிந்து நக்க அளவு மதியாக நினைக்கின்றனர். கருப்பின், வளர்ந்திருந்த மொழி, மாற்றத்ததை வரலாற்றும் என்ற பொருள்மையையும், அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். அதனால் புதுமைப்பாட்டு கண்டிப்பானது சீறி விழாமல் அப்போது வந்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த துள்ளுண்டின் இவ்வந்த தமிழ்ப் புலவர் ஒருவருள் ஒருவராவார் மகா கித்துவாய் பாண்டர் கவி சேகர் நிறு ரா. இராகவாசியார் அவர்கள், இராமதாசுராயர் சமல் தாசுத்திய அவர்களைப் புலவராக இருந்த பின்னர் அன்னையுமே பங்கிதக் கருத்திலும்

தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையில் பெரும் பணி வார்த்தையார் இப்புவனர் பெருமான்.

பேராசிரியர் ரா. ரா. அவர்களிடம் காணப்பட்ட மற்றொரு தனிச் சிறப்பும், புலமைமறவு எங்கே கண்டாலும், யாரிடம் கண்டாலும் வஞ்சகம் இங்குமாம் பாராட்டுவதற்கும். "பெருந்தொல் விதைக்கார்" அ.மு. சரவண மறவியார் அவர்கள் ஒருமுறை, பெரியாரைப் பின்பெறத் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பேராசிரியர் ரா. ரா. அவர்கள் அவர் பேசி முடித்தவுடன், அவரைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு, "சரவணு! கண்ணுதலத்துக்கு ஒரு சேக்கிழார் இங்குமாம் போன்று எவ்வளவு பேரில் துறந்தாலும் என்று இப்பொழுதுதான் கொடுத்தது" என்று கூறினார். அந்த கிதாவு் கூறினது. "அந்தக்கரீ யிலையும் சந்தோஷப்பட்டு விட்டேன். உட்கர் (சரவணரையும் உட்கர்) ஒரு பேரிய வார்த்தை பித்தி இங்குமாம் போன்று பெரிய துறந்திட்டதாம்" என்று கூறினார்.

ஆய்வாரின் வரலாற்றைச் சேக்கிழார் போன்ற தெரிவப் புலவர் பாடியிருப்பின் அது எப்படி இருக்கக் கூடும். பெரிய வார்த்தை பித்தி போன்ற விவரங்களைக் கருத்தாகக் தெரிவார். நிறுக்கக் கூடிய வற்றைக் கண்டு எழுதிக்கொள் அது எப்படி இருக்கக் கூடும் பிறகு நான் பேசும் நிறு கவனி அவர்களும் நிறு மறவியார் அவர் களும் பேசிக் கொள்வருத்தார்கள்.

புலமைப்பாட்டு கண்டபோது பாராட்டுகின்ற நிறு கவாசி அவர்கள் போலிய் புலமைக்காக் கண்டபொழுது கொஞ்சமும் அஞ்சாமல் அதனைக் கட்டவும் செய்வார். தந்தையர் போல் ஒன்றும் இங்குதவர்களைத் தட்டிக் கொடுத்துப் போற்றி, "ஆகா! மறவியார்" என்று சொல்வதில் மரபு அற்றதை தாண்டி இருக்க. கருத்தே மெதுவாகவும் கிழவிய் கொடுப்பதென்பது கவித்துவன்களால் பாடுவதில் ஒன்று. நினைத்த அறிவுப் புலமைப் பெற்றிருப்பதுடன், பரந்த கண்ணுக் கண்டவர்களைக் கருத்து மெதுவாகவும் கருவெகத் துடிக்கும். பேராசிரியர் ரா. ரா. அவர்கள் மானையாடிக் கவனிப்பி கருத்து மெதுவாகக் கண்டபொழுது கண்காணத்தம், மானையர்க்காடென என்று ஒதுக்காமலும் பன்மணி பேரன் தமது கருத்தை நினைப்பிட்ட வாதிடுவார்கள். இந்த அளவு வரல் செய்து கின்ற புலவர்களைக் காண்பதே ஒரளவு கடினமானது. ஆனால் இத்தகு ஒரு படி போல் சென்று தம் கருத்ததை தமது என்று ஒப்புக் கொள்கின்ற பரந்த மணித் திறு கவாசியை ஒதுக்காது.

**"செய்திருக்க கட்டை கடுக்கியே போகல்
தங்கையார் கண்ணு கொணர்"**

(குறள் - 999)

வங்கியைக் கவாசி காதலரை மகனிடத் துப் கட்டிப் போகவில்லை அப்படி கவாசியர் என்ற கருத்துமே இக் குறளுக்கு இச்செய் மரக் கார்த்து தமிழ்மொழியும் தம் பெருமையினை நினைத்துத் செய்குரு இத்தொகுத் துருண்டு கட்டு ருக் பிறந்த பேராசிரியர் ரா. ரா. கவாசியார் கவாசி அவர்கள்.

கல்கி இதழில்

வினாசில் ஆரம்பமாகிறது

அர்வின் என்னும்
அற்புத படைப்பு
அழகைப் பெருக்குமே
இரட்டிப்பு!

சீங்கள் எழில் கொஞ்சும் இளமங்கை!
உங்கள் தனிச் சேமிப்பைத் தழுவுகிறது
அர்வின் போலியென்ட்ர பருத்தி
புடவை. உடனே உங்கள்
எழில் இரட்டிப்பு சோம்பலுக்கிரது!
அப் புடவையில்தான் எத்தனை
வண்ண ஜாஸ்கள்! உள்ளம் தவறும்
பிரிண்டுகள்! எண்ணற்ற சந்தை
வண்ணங்கள்! கண்ணுக்கு இதமான
நிறங்கள்!

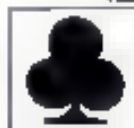
அர்விந்த்

மில்ஸ் லிட்.

ரெகிஸ்டர் பைண்ட்,
மெராநா ரோட்,
அண்ணாபுரம்-2

Inscrip/A 11 TM

Aravind Milk Ltd

ARAVIND MILK

ர.சு.நல்லசிபுமான்

8. அறிமுகம்

'பாரதமணி'ப் பத்திரிகைக் காரியாலயம் இருந்த தெருவில் உள்ள வீடுகளுடன் கஞ்சத்தையமாக ஒளியைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தன. காணரத் தெருவாசலுக்கு வெளியே நிறுத்தியிருந்த கதறுமுற்றும் கவனித்தால் முரணி, கால்பெண்ணுடன் கவருக்குப் பக்கத்தில் கைகள் சிதறிக் கிடந்தன. தெருவில் வேறு ஆல் நடமாட்டம் இல்லை. 'பாரதமணி'க் கட்டடத்தினுள் வீடுகளுடன் எரித்து கொண்டிருந்தன. கண்ணாடி சுவர்கள் கடைந்திருந்த காட்சி தெருவிலிருந்த நன்றாகத் தெரிந்தது. திடீரென்று முரணியின் கண்களில் கால்பெண்ணுடன் கவரில் ஒட்டியிருந்த படம் தென்படவே, காரிலிருந்து டாரிசை எடுத்துக் கொண்டு சிறு இறங்கினான். கவரில் ஒட்டப்பட்டிருந்த படத்தின் மீது டாரிசில் ஒளியைப் பாய்ச்சினான். அந்தப் படத்தில் மாசே துய் காட்சி வளித்தார். சேத் தலையருக்கும், 'பாரதமணி' கால்பெண்ணுடன் கவருக்கும் என்ன உறவு....?

அந்த உறவைப் புரிந்து கொண்ட முரணியின் கண்கள் சிவந்தன. கோபத்துடன் கவரிலிருந்த படத்தைக் கிரீசுக் கைகளை நீட்டினான். மறுகணம் தயர்வி நீண்டது. பிறகு, காரில் ஏறிக் கொண்டு கால்பெண்ணுக்குள் நுழைந்து கட்டடத்தின் முன்னால் போய் இறங்கினான்.

இரவு ஒன்பது மணிக்குச் சைக்கிளில் சென்று கொண்டிருந்தான் சிவராமன். தலைவர் வேதநூர்த்தியைப் பற்றிய தலைவா, அவரை அன்று முழுதும் ஆட் கொண்டிருந்தது. அவன் மீது அவர்

கொண்டிருக்கும் அன்பையும், தம்பிக்கையையும் நீண்டுக கணர்த்தி ருந்தான். ஆனால், அவனுக்கு ஒரு விஷயம் தான் மனத்துக்குப் பிடிக்கவில்லை. வேதநூர்த்தியின் ஸர்க்கமான குணமும், தாம் நினைத்ததை நிரைவேற்றக் கைகளும் கண்டிப்பும், பிடிவாதமும் சிவராமனுக்கு உடனான எரிச்சலை ஊட்டின. மதறவர்களுடைய உணர்ச்சிக ளுக்கு எய்தித் மதிப்பும் கொடுக்காத தலைவரின் போக்கு, திகைப்பை உண்டாக்கியது.

அவனைக் கட்டியில் சேர்த்து, நட்புக் கொட்டி அந்த அளவுக்கு ஆளாக்கிய வரே வேதநூர்த்தியாய். கட்டியைப் பற்றிய பல விஷயங்களையும், தத்துவங் களையும் பல படம் மாற்றி விளக்கி மனத்தில் பதிய வைத்து. இன்று கட்டிக் காக அனைத்தையும் அர்ப்பணிக்கும் நிலை யில் அவரைப் பக்குவப்படுத்திப் பெருமை ஆனைத்தும் வேதநூர்த்தியைத்தாம் சேரும். அவன் மீது அவருக்குத் தனிப் பட்ட ஈடுபாடு, அரைக்க முடியாத தம்பிக்கை.

ஆத மாதங்களுக்குமுன் பொது மேடையில் அவரை அறிமுகப்படுத்திப் போவைத்து விட்டுப் பிறகு அவரை எய்வளவு புகழ்ந்து போற்றினார்....! அந்த நினைத்தபொது சிவராமனின் கண்களில் நன்றிப் பெருக்கால் நீர் கசிந்தது. இப்படிப் பல நிலைவுகளைத் தெருவிற் புரள விட்டுக் கொண்டு எசுக்கெளில் சென்று கொண்டிருந்தான் சிவராமன். மெயின் ரோடும் 'பாரத மணி'க் காரியாலயம் இருக்கும் தெரு வும் சந்திக்கும் இடத்தை தெருவிவையும் நாளிந்து நபர்கள் 'பாரதமணி'க் காரியாலயத் தெருவிலிருந்து மெயின் ரோடுக்கு விரைந்து வந்து அவனுக்கு

முன்னால் ஓடினார்கள். அவர்களைக் கண்டதும் நித்திரை தடைப்பட்டு ஒருகணம் நிகைத்தான். முன்னால் ஓடுபவர்களைச் சைக்கிளில் துரத்திச் சென்று யார் என்று அறியலாமா என்று முதலில் நினைத்தான். பிறகு, அந்த எண்ணத்தை விட்டு விட்டுச் சைக்கிளில் மெதுவாகவே செல்வதே தொடங்கினான். அவனுக்கு முன்னால் ஓடிவராதவர்கள், சற்று நேரத்தின் மறைத்து விட்டார்கள். திவ்யொளியில் அவர்களை அடைவாளும் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களில் ஒருவர் தனியில் முண்டாக கட்டியிருந்தான். கிருதா பிசையும் வைத்திருந்தான். வேறு அடைவாளும் ஒன்றும் மங்கிய திவ்யொளியில் தெரியவில்லை.

நிரூபணா யிருப்பார்களோ....? வேறு ஏதாவது குத்தும் புரிந்து விட்டு ஓடுகிறார்களோ....? இந்த நேரத்தில் தெருவில் இப்படி ஓடுகிறானே...? யாராயிருந்தால் தமக்கு என்ன....? சிவராமனுக்கு மேலே நித்திரை ஓடவில்லை. மங்கிய திவ்யொளியில் - குளிர்ந்த வேளையில் சைக்கிளில் மெதுவாகப் போய்க் கொண்டிருப்பது கவனப்படுத்த. முரணியைப் பற்றிய நினைவு வந்தது.

அவனுடைய நினைவு வந்ததும் சிவராமனிடம் புத்துணர்வு தோன்றியது. தனக்குள்ளேயே நினைத்து நினைத்து மயித்து கொண்டான்.

கன்னூரில் முரணியோடு கழித்த காலம் எல்லாவும் இனிமையாக, தெம்புடன் இருந்தது. கொஞ்சம் பிடிவாதக்காரன். "தான் பிடித்த முயலுக்கு முன்னால் வாய்" என்று சாதிப்பான்... அம்ம, தான் மட்டும் பிடிவாதக்காரன் இல்லைவா...? எக்க விஷயமானாலும் நரணியும் நினைத்துத் தெனியு பேற்றானிடமாக. அவனுக்குத்தான் ஏன் பிதா எவ்வளவு பிரியம்! கம்பூனியை! உட்கார் இரகசியமாக ஈடுபட்டிருக்கிறேன் என்று

தெரிந்த போது எப்படியும் பதறிப் போனான்? அப்போது அவன் கண்களில் தோன்றிய பயம். மூலம் போன போக்கு.... இப்போது நினைத்தாலும் சிரிப்பாயிருக்கிறது. கம்பூனியிடம் கட்டி என்ன அவ்வளவு பயங்கரமான அருவருக்கத்தக்க ஒரு கட்டிபா...? பயங்கரமான அருவருக்கத்தக்க ஒரு விஷக் கிருமியைக் கண்டு தடுங்குவது போல் ஒரு கணம் நிரூபிட்டுத் திகைத்து நின்றுனே...! அவனுக்குக் கம்பூனியைக் கொன்னவியைத் தம்பிக்கை இல்லை. ஆனால் அந்த ஒரு கொள்ளைதான் மனித இனத்தின் நிலநாடி என்றவ்வளவு தான் உறுதியாகத் தம்புகிறேன். என்னை அப்படி நம்ப வைப்பதற்குத் தலைவர் வேதமூர்த்தி எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியும், அக்கவையும்... உண்மையிலேயே வேதமூர்த்தி ஒரு பிறவித் தலைவர்தான். இவரைப்போய் எல்லாத் தலைவர்களும் அமைந்து விட்டால், இந்த உலகம் எப்படி மாறிவிடும்....

முதல் முதலில் தலைவர் வேதமூர்த்தியைக் கண்ட போது சிவராமன் பரபரப்பும், உற்சாகமும் அடைந்த செயலும் நினைவுக்கு வந்தது.

ஒரு நாள் இரவு ஒன்பது மணிக்குச் சிவராமன், கன்னூர் அல்லா நோட்டலில் ஒரு மூலையில் டெந்த மேசைக்கு முன் அமர்ந்திருந்தான். ஒரு வயதேரீ கொண்டு வரும்படி சொல்லிவிட்டு.

அவனுக்கு எதிரே இருந்த நாற்காலியில் ஒருவன் வந்து உட்கார்ந்தான். சிவராமன் பார்த்து இவரைக் கண்டதான், தனிமையை நாடி

வந்த விவரமனுக்கு, எதிரே ஒருவன் வந்து உட்கார்ந்தது பிடிக்கவில்லை. கவலதமிழ்ச் சவ்வல் வழியாக வெளியே செலுத்தினான்.

"என்ன தம்பி! எங்கேப் பார்க்கப் பிடிக்கவில்லையா?" என்று கேட்டான் எதிரே இருந்தவன்.

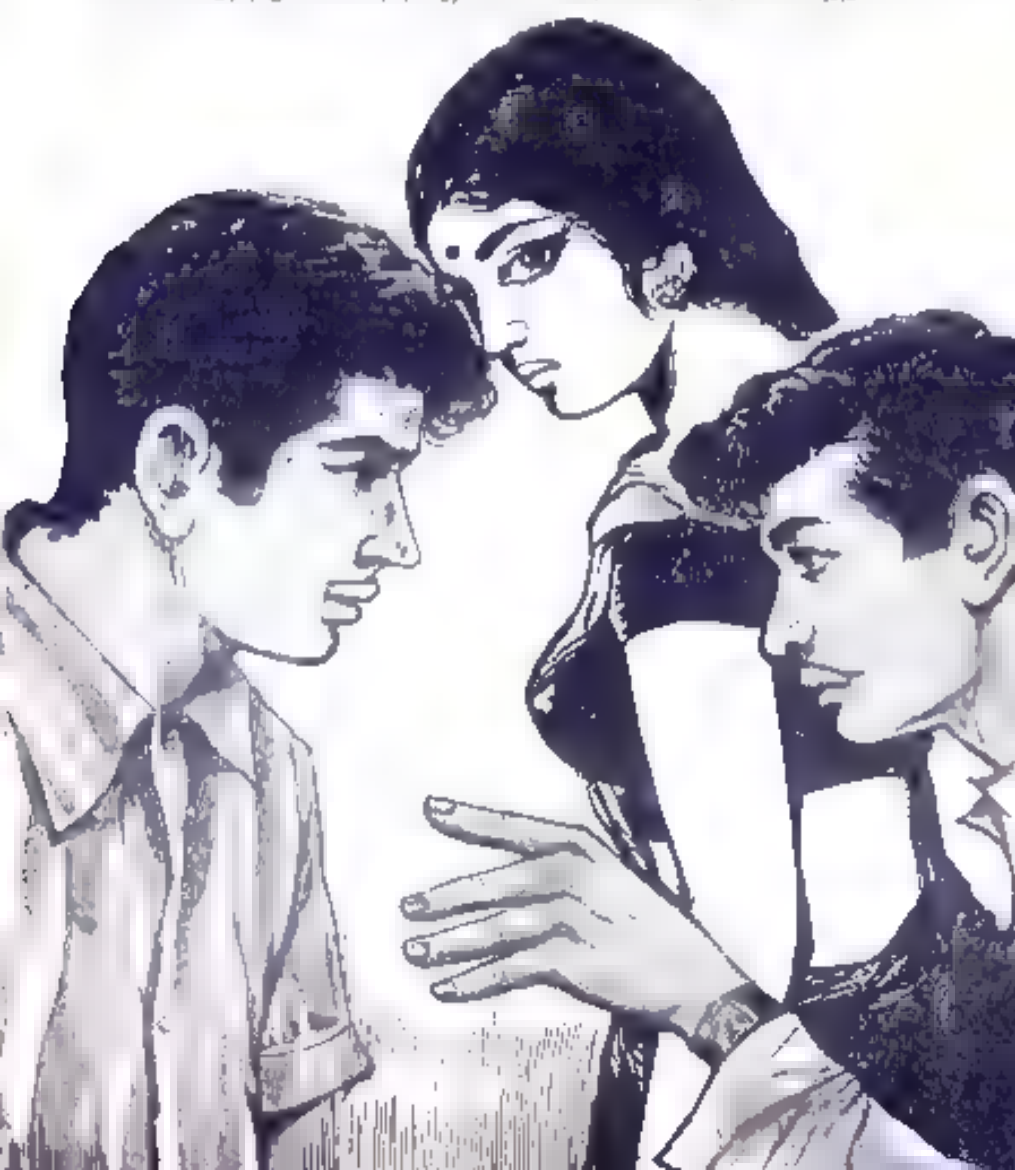
விவரமன் பார்வையை அவன் மீது செதுவிட்டான். அவனுக்கு முன்பு வலது இருக்கை. ஒவ்வொரு பாகம். எதிராளியைத் துளிரும். சவ்வல். பிடிக்கின் அளவாக வெட்டப்பட்டிருந்த சிறு பிச்சு முகத்துக்குக் கவர்த்தி சவ்வல் கொடுத்தது. வெட்டிபும் துப்பா

வும் போட்டிருந்தான். விவரமனைப் பார்த்து முறுவலித்தான். அவனோடு முதலில் பேசப் பிரியப்படாத விவரமன் இதில்தான் அவனுடைய கவர்த்தி யாவ முகத்தாலும், அவன்மீதுள்ள பார்வையாலும் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தான்.

"[வான்....]" என்று சத்தெகத் தூடன் கேட்டான் விவரமன்.

"என் போலர் நம்மதம்பி?"

"[... கம்மலின்... கட்டுமின்-வட்டா ருக்காரியாதில்...]" விவரமன் கேட்டான் விவரமன். நவனதம்பி புன் னதனுடைய தலைவை அவசத்தான். விவரமன் ராபரீயான. ந்தான்.

"உங்கன் கட்சியின் கொள்கையில் எனக்கும் சுப்பாடு உண்டு" என்று, சிவராமன் ஆவனோடு.

"தெரியும்.... போன வாரம் பார்த்தால் நீ உன் நண்பனோடு அரசியல் பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டேன். உங்கன் போன்ற இளைஞர்கள்தான் இன்று நம் கட்சி நல்ல வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கிறது."

"கட்சியில் சேர விரும்புகிறேன். சேர்த்துக் கொள்வீர்களா?" என்று மிகுந்த ஆவனோடும், பரபரப்புடனும் கேட்டான் சிவராமன்.

நல்லதம்பியின் உதட்டில் புன்முறுவல் தோன்றியது. பணிவான் கொண்டு வந்த தேநீரை நல்லதம்பியிடம் நீட்டினான் சிவராமன்.

"யோண்டாம், காப்பிக்குச் சொல்லி விரக்கிறேன்" என்று நல்லதம்பி.

"கட்சியில் நான் சேரலாமா? அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?" - சிவராமன் மீண்டும் கேட்டான்.

"கட்சியில் சேர்த்துதான் கட்சிக்குப் பணி புரிய முடியும் என்பதில்தான், கட்சியின் அபிமானியாக இருந்து கொண்டே கட்சிக்கு உதவலாம்" - என்று நல்லதம்பி.

"கட்சியில் சேர்ந்து தேர்தல் உழைக்க வேண்டும் என்று ஆகை.... நீங்கள் எவ்விதப் பணிகைக் கொடுத்தாலும் செய்யத் தயார்."

"தங்களுக்கு மரியாதை வார்த்தை வேண்டாமே; நீ எவ்நேர உப்பிடு.... வறுமை ஞாபகம் இல்லாம இருக்க இந்த நிலை மாலை ஆறு மணிக்குச் சந்தித்துப் போலாம்" என்று கூறிவிட்டுப் பணிவான் கொண்டு வந்த காப்பியைக் குடிக்கத் தொடங்கினான் நல்லதம்பி.

"அடுத்த வாரத்தில் நான் கட்சியில் சேரலாம் அல்லவா?"

"பார்க்கலாம்" என்று கூறிவிட்டு எழுந்தான் நல்லதம்பி.

ஞாயிற்று மாலைக் குரலுக்குத் தெரியாமல் சிவராமன், கல்லூரி ஸ்டாஹோட்டிற்கு வந்து காத்திருந்தான். மழைக் காலமாதலால் ஆறு மணிக்கு இருட்டி விட்டது. சற்று நேரத்தில் நல்லதம்பி வந்து சேர்ந்தான். அவனோடு ஓர் இடைப் பெண்ணும் வந்திருந்தான். அவளைக் கண்டதும் சிவராமன் திடுக்கிட்டான். அவளோ, சிவராமனைப் பார்த்து அடக்கமாகச் சிரித்தான். அவளுக்கு இருபத்திரண்டு வயது இருக்கும். ஒவ்வியாக வளர்ந்திருந்தான். நீண்ட மூக்கும், அகன்ற கன்னங்களும் கவர்ச்சியைக் கொடுத்தன. கன்னத்தில் தோன்றிய அடைபிழை

பார்ப்பது, அவளை ஒரு தேர்வக்காரி போல் காட்டியது. அவரும் சிவராமனோடுதான் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். லாவரும் குடும்பத்தார் அமர்ந்து காப்பிமேல் தனிவதைக்குச் சென்றார்கள். நல்லதம்பி, லாவரும் தேர்தல் கொண்டு வரும்படி கூறிவிட்டுச் சிவராமனுக்கு எதிரே அமர்ந்தான். அந்தப் பெண் சிவராமனுக்கு இடது புறத்தில் அமர்ந்தாள். சிவராமன், அவளிடையே விவப்புடன் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"எங்கே நீங்கள் எதிர்பார்த்த விக்கி இல்லை?" - அவள் கேட்டாள். சிவராமன், தலைமைய அமைத்தான். அவளைக் கண்டதற்கும் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியிலிருந்து அவள் விரட்டிவிட்டாள்.

"காத்தாமணி உங்கன் பற்றி நிறைவச் சொல்லி விரக்கிறேன்" என்று நல்லதம்பி, சிவராமனிடம்.

"ஓ.... இவரும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில்....?" - சிவராமன் விவப்புடன் கேட்டான்.

"அறுதாயம் கொண்டவன்" என்று நல்லதம்பி.

பணிவான் கொண்டு வந்த தேநீரை லாவரும் அருத்திக் கொண்டே பேசினார்கள். அச்சுறு அரவியல் குழந்தைப் பற்றியும், அதில் பொதுவுடைமைக் கட்சிக்கான மாணவர்களுடைய பணி பற்றியும் பேசினார்கள். காத்தாமணி, பேச்சில் வந்து கொண்டாமை, பெருமைகள் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

"இனி நாம் அடிக்கடி சந்திக்கலாம். காத்தாமணி எனக்குப் பதிலாக உங்களைச் சந்திப்பான். என்னிடம் ஏதாவது சொல்ல வேண்டியிருந்தால், காத்தாமணி மூலமாகச் சொல்லி அறியு.... நான் உங்கனோடு தொடர்புகொண்டிருப்பது வேண்டிய தெரியாமல் இருப்பது தவறு" என்று கூறிவிட்டு எழுந்தான் நல்லதம்பி. அவனைத் தொடர்ந்து காத்தாமணியும் எழுந்தான். அந்த அறையின் வாசலை நெருங்கியதற்குள் கட்சியில் நான் சேருவதைப் பற்றி நல்லதம்பி ஒன்றும் முடிவாகச் சொல்லவில்லை என்று நினைத்தான் சிவராமன். பரபரப்புடன் நல்லதம்பியை நெருங்கினான்.

"கட்சியில் நான் எப்போது சேருவது?" என்று கேட்டான்.

"அடுத்த மூன்று சந்திக்கும் போது காத்தாமணியிடம் கேள். இது பற்றித் தெரிவிப்பான்" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான் நல்லதம்பி.

நல்ல தம்பியும் காத்தாமணியும் ஹோட்டல் விட்டுச் சென்ற பொது

சேர்த்து செயலாக்கம் செய்வேறு திசையில் சென்றனர். வேறு நேரமாகியும் சிவராமின் திணைப்பிளிருந்து விடுபட்டில்லை. அவருக்கு படிக்கும் கார்தாமணி, ஒரு புரட்கிரமான் பெண் என்பதை அறிந்து சிவராமியில் ஆற்ற்தான். கல்லூரியில் திணையும் அவனைச் சந்திக்கிறான்; அடிக்கடி பேசுகிறான்; ஆனால், இப்படியே புரட்கிரமான் செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறான் என்பதை வெளிப்படுத்தியதால் எவ்வளவு சாமித்தியமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறான் என்பதை எவ்வளவு எண்ணி வியத்தான். அவனுடைய அடக்கமான பேச்சுக்களையும், எதையும் ஆற்றித் தவனிக்கும் பாங்கையும், அதிகமாகப் பேசாமல் பிறர் பேசுவதைக் கவனமாகக் கேட்கும் தன்மையையும், தானிக் கொஞ்சமும் நிமிர்ந்து நடக்கும் அரணையும் இப்போது நினைத்துப் பார்த்து. அவன் எட்டியில் பொறுப்பான பதவி கடுக்கத் தகுந்தவர்தான் என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு கல் ஆரரி கைப்பிரியில் காத்தாமணியைச் சந்தித்த பொது. அவனுடைய கையில் ஒரு சிறு புத்தகத்தைத் திணித்து விட்டு விவரத்து கேள்வு விட்டான். புத்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்த பொது. உன்னை ஒரு துண்டுக் கடிதம் இருக்கிறது. அதில் மாலை ஐந்து மணி என்று எழுதி யிருந்தது.

அன்று மாலை கல்லூரி ஸ்டூடென்ட்களில் சிவராமன் காத்திருந்தான். காத்தாமணி வந்ததும் இருவரும் தனி அறைக்குள் சென்று அமர்ந்தார்கள். எட்டியில் தான் சேருவதைப் பற்றிக் கேட்டான் சிவராமன்.

"அவசரப்பட்டுக்கன். எட்டியில் இருவரும் தீவிர அங்கத்தினராகச் சேர் முடியாது."

அப்போது பணியான் காப்பினைக் கொண்டு வந்து மேஜையின்மீது வைத்து விட்டுச் சென்றான். காப்பினை அருந்திக் கொண்டே காத்தாமணி தொடர்ந்தான்: "அதற்கு மேலிடத்திலிருந்து அனுமதி வேண்டும்."

"உன்னால் அதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய முடியுமா?"

தூயராவர் தகவெதும் கங்கப்பா-10ல் ஸ்ரீமதி வேண்டல் மகன்கள் தகவெதும் பிறகு. தூயராவர் மட்டும் இவ்வளவும், இவ்வளவு கிசெய்யும் ஸ்ரீமதி வேண்டல் மகன்களோடு அகல கால்கிறார்கள்.

"எட்டாவம் எட்டியில் தீவிர அங்கத்தினராகத்தான் சேர வேண்டும் என்று நீங்கள் வற்புறுத்தினால், சேர்த்துக் கொள்வதில் ஆட்சேபமில்லை இருக்காது. ஆனால் நீங்கள் எட்டியில் தீவிர அங்கத்தினர் என்பது இரகசியமாக இருக்க வேண்டியிருக்கும். உங்களுடைய உண்மையான பெயரில் நீங்கள் அங்கத்தினராகவோ அல்லது அனுதாபியாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் தீவிர அங்கத்தினராக இருக்க முடியாது."

"பெண்ணே...."

"மாற்றுப் பெயரில்தான் உங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்வார்கள்.... அடுத்த மூன்று வருடப்போது அதற்கு வேண்டியதைக் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறேன். என்ன பெயரில் உங்களைத் தீவிர அங்கத்தினராகப் பதிவு செய்யலாம்?" என்று கேட்டான் காத்தாமணி.

சற்று யோசித்தான் சிவராமன். பிறகு, "கோதண்டம்" என்றான்.

"அழகான பெயர்" என்று கூறி விட்டு, மூத்துப் பந்தங்கள் தெரியச் செய்தான் காத்தாமணி.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு மாலை மீக், காத்தாமணி, சிவராமன் அனைத்துக் கொண்டு சென்றனர். தெப்பக் குளத்துக்குப் பக்கத்திலிருந்து ஒரு சேந்திக்குள் திரும்பி ஒரு சிறு விட்டுக்குள் துழைந்தார்கள். ஏறினவையே அந்தச் சிறு விட்டின் உள் அறையில் இருப்பது போல் இருந்தனர். காத்தாமணியைக் கண்டதும் அவ்வளவும் மரிபாதையாக எழுந்து தின்றனர். அளவின் ஸ்ரீ ஓரத்தின் ஒரு 'பெருக' விடத்தது. அதில்

“என் தீயெட்டிஸ் இப்போ ஐதழைத்ததற்கு அவசியம் பார்த்து. ஏதேனாவது உதவியைக் கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் சார்”

“உங்க தீயெட்டிஸ் நாத்தகவசியல் இருக்கிற மூர்ச்சுடிகள் உத்திரவா யிருக்கிற உதவியைக் கொடுக்க வேண்டும் சார்”

காந்தாமணி அமர்ந்ததும் மற்றவர்கள் தனரையில் அமர்ந்தார்கள். சிவராமன் எல்லாருக்கும் கோதண்டம் என்ற பெயரில் அறிமுகம் செய்து வைத்தான். சிவராமனும் அவர்களோடு தனரையில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

பொதுவுடனமைக் கட்சியில் இத்தாத்தத்தையும், உலகத்தில் முதலாளி வர்க்கத்தினரின் கொடுமைகளையும், பாட்டாளிகளின் அவல நிலைகளையும் பற்றி அவர்களிடம் பேசினான் காந்தாமணி. பாட்டாளி வர்க்கத்தினருக்காக எதிர்காலம் காத்திருப்பதாகவும், அந்த எதிர்காலம் துப்பாக்கி முனையில் தான் வரவேண்டியிருக்கும் தலை, பூர்வீகங்களின் துளையாக்கத்தால் முடிவாகும் என்றும் விளக்கிக் கூறினான். அங்கு கூடியிருந்த தொழிலாளர் அங்கவரும் மிகுந்த அக்கறைவுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தக் கூட்டில் சிவராமனுக்கு ஒரு விதப் பரபரப்பைக் கொடுத்தது. இந்தத் தம் சூட்டிலும், அவனுள் வெளி ஏறுவது போலிருந்தது. கட்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுவிட்ட துடித்தான். காந்தாமணியை அடங்காத விளம்புடன் வெளிக் கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய தீவிரமும், துணிவும், அங்கு கூடியிருந்தவர்களிடம் அவன் பெற்றிருக்கும் மதிப்பும் கம்பளினிட் கட்சியில் அவன் ஒரு முக்கியமான நபர் என்பதை எடுத்துக் காட்டின.

அந்தக் கூட்டம் முடிந்த சிவராமனும் காந்தாமணியும் தெரு வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தபோது சிவராமன் கேட்டான்:

“இதென்ன கூட்டம்?”

“இவர்களுக்கு யாரும் ஒரு முறை கட்சிச் சித்தாந்தம் பற்றி வகுப்பு நடத்தி வகுக்கிறேன். நாளைத் தான் மாதங்களுக்கு ஒரு முறை தான் பிரசாரம் செய்ய வேண்டிய இடம் மாறும்.”

“இவர்கள் கட்சியில் அங்கத்தினர்களா?”

“இல்லை. அனுதாபிகள். கட்சியில் எல்லோரையும் அங்கத்தினராகச் சேர்த்து விடுவதில்லை. அதிலும் தீவிர அங்கத்தினராகப் பக்குவம் வேண்டும். சேர விருப்பம் தபர்மீது கட்சிக்கும் தம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும்.”

“நம்பிக்கை ஏற்படும்படி நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று அவனோடு கேட்டான் சிவராமன்.

காந்தாமணி இவசாகச் சிரித்தான். அவன் சிரித்தது நிலவொளியில் ரம்மியமாக மிகுந்தது.

“அவசரப்படாதீர்கள். உங்களுக்குத் தீவிரமான எண்ணங்களைப் புரிந்து கொண்டேன். கொஞ்சம் பொறுங்கள், சீக்கிரமே உங்களைக் கட்சி ஏற்றுக் கொண்டு விடும்.”

“நீங்கள் தீவிர அங்கத்தினரா?” வெகுக்கேன்று கேட்டான் சிவராமன். காந்தாமணி, அவனை உற்றுப் பார்த்தான். நிலவொளியில் அவன் என்னைப் பளபளத்தான்.

“கட்சியில் யார் யார் தீவிர அங்கத்தினர் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. தான் தீவிர அங்கத்தினரா இல்லையா என்பதைச் சொல்லவும் கூடாது. அது பற்றி மற்றவரைக் கேட்கவும் கூடாது. ஏனெனில், தீவிர அங்கத்தினர்கள் தலைமறைவாயிருந்து இயங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம்” என்று கூறி விட்டு மெனமமாக நடந்தான் காந்தாமணி.

மறு நாள் இரவு பத்து மணிக்குச் சிவராமனும் முரளியும், தூண்டல் அறையில் படுக்கிறத்போது, அறைக்கு எதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டது. சிவராமன் எழுந்து எதையைத் திறந்தான். முரளி கட்டிலில் படுத்தவாறே வாசலில் கவனித்தான். வந்தவன் ஏதோ இரகசியமாகச் சிவராமனிடம் கூறினான். உடனே சிவராமன், அறைக்குள் வந்து சட்டையை மாட்டிக் கொண்டு, கையில் டார்க்கையும் எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினான்.

“பத்து மணிக்கு மேல் எங்கே?” என்று முரளி கேட்டான்.

“முக்கியமான விஷயம்.... போய் விட்டு வகுக்கிறேன்” என்று கூறிவிட்டு, வெளிவெறினான் சிவராமன். (தொடரும்)

வெறிகாப்பர்கள் கீழே இறங்கி விட்டன

சித்திரா பார்த்தசாரதி

12

“பாஸு இதை எதற்காகக் கூற வேண்டும்?” அமிர்தம் வோர்ஸ்பீக் ஆழ்ந்த நான். உயக் இயல்பாக இதைக் கூறி விட்டுத் தன் அம்மா, இவ்வருடிலும் உள்ள நட்பைத் தவறும் புதித்து கொண்டிருக்கிறான் என்பதைப் பாஸு கூறாமல் கூறுகிறானா? - இதைச் சொல்வதன் மூலம் தனக்கும் ஓர் எச்சரிக்கை தருகின்றனா, அவ்வது பிரச்சினைச் சொல்லிவிட்டு, அதாவது அவனுக்குத் திருமணம் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லிக் காட்டுவதற்கும் “இதற்கு என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்?” என்றுகிறான்?

“நீ உன் அம்மா சொன்னதைப் புதிது கொண்டாடக் காக்குவதம் எதுக்காக?” என்று அமிர்தம்.

“நான் உங்களுக்கு ஒன்றுமேயே சொன்ன மாநிலி, நான் எதைப் பத்தியும் கவையாக ஒடிவு செய்வதில்லை. ஒடிவு செஞ்சுப்பறம் அதைப் பத்தி எந்த விதமான குழப்பமோ, தயக்கமோ இல்லையாது. உங்களைப் பார்த்துத் துள்ளு தீர்மானம் செஞ்சு பிறகு என் அம்மா என்ன சொன்னதும் அதை நான் கேட்கத் தயாரா இல்லை... என் அம்மாவும் என் மாநிலி ஒரு “கம்பிராக் காரெக்டரி” க்கிறதிலுலேதான் இத்தப் போராட்டம்! உதவைப் பூட்டிண்டு போகிட்டா, அப்பறமும் நான் கம்போன் பண்ணினேன்...”

“அப்படி என்னைப் பார்த்துணுமனு உனக்கென்ன வேகம்?” என்று கேட்டான் அமிர்தம்.

“இதுக்குப் பதில் தெரியாத அளவுக்கு நீங்கள் “லிம்பிங்”னு நான் நினைக்கவே” என்று பாஸு.

அவனுடைய பதில் அவன் மனத்தில் ஒருவிதமான உற்சாகத்தையும் திடுக்கிடும் ஒரே சம்பந்தத்தில் உண்டுபண்ணியது. சதுரங்கக் காணாய் போட்டாவி விட்டது. அவன் வினாவாடித்தானே ஆக வேண்டும்?

“நான் ஒன்று உங்களைக் கேட்க வாயா?” என்று அமிர்தம்.

“இதுக்குத்தான் “லிக்குடாரியன் அப் ரோக்” என்று பெரு...” என்று பாஸு.

“எப்படி வேணும்னுதும் இருக்கட்டும், என் வயசு என்ன என்று உனக்குத் தெரியுமா?”

“இத்தயாநிலி அசட்டுத்தனமான கேள்வி வெல்லாம் கேட்ட வேண்டாம். ஒருவேளை உங்களைப் பத்தி நான் கொண்டிருக்கிற அபிப்பிராயத்துக்கு இது ஏமாற்றமாக ஆகுதும் ஆகலாம்...”

“அசட்டுத்தனமான கேள்வியா?... உனக்கு உணர்ச்சி வசப்படற வயசு, நான் அதையெல்லாம் தாண்டியாக் கண்டு சொல்ற வர்தேன்...”

“உணர்ச்சி வசப்படாமெத்தான், இன்னிக்குக் காண்பற என் ஆயிசுக்கு என்னைத் தேடிண்டு வந்தேனா?—எனக்கு கிப்பா பி குக் கிற து. மிஸ்டர் அமிர்தம்!”

சிப்பத்தி கொண்டு வந்த காய்க்கை எடுத்துச் சிறிது உறிஞ்சினான் அமிர்தம். அவனுக்குப் பாஸுவைப் பார்த்துக் கொஞ்சம் பயமாக இருத்தது.

"உனக்கு ஏன் இன்னுள்
தனிக் கண்டால் பிடிக்க
வேண்டு எனக்குப் புரியலாம்..."

"நீங்க சொன்னமாதிரி
அதுக்கு ஒரு வதுவான கார
ணம் இருக்கலாம்...." என்று
சொல்லியிட்டுச் சிரித்தான்.

"மறுபடியும் நான் பஸ்
பூங்கன் செய்ய வேண்டி
யிருக்கு..."

"வழக்கம்போல எல்லாமை
தப்பாதான் இருக்கும்."

உங்கன் முதல் பூங்கம், பாரோ ஒர் இளைஞன்
என்னை ஆகை காட்டி ஏமாத்தி விடுக்கலாமனு
இருக்கலாம்... அப்படி விருத்தால் அது அபத்தம்."

"சரி... நான் ஒரு பூங்கமும் செய்யப் போற
திலே... தீயே சொல்லு."

"இப்போய் போளுனா ஒரு பையன் வான
ஆட்டிண்டு. அவன்மாதிரி பிணை அப்பத்தான்
முனைக்க ஆரம்பிச்ச ஒரு விட்டப்பயல் என் அம்மா
வுக்குச் சித்தெதமா விருத்தான் மெட்ராஸிலே.
அந்த மூட்டாளோட அப்பாவும் அம்மாவும் என்
விட்டுக்கு வந்து போட்ட கூப்பாடு...! அவா
னோட அப்பிராயம் என் அம்மா எனக்காகத்
தான் அவளை வான போட்டுப் பிடிக்கறாளு...
நான் அவங்களை மேலும் அறிச்சிக்கு உன்னைக்க
விருப்பினி,..."

அவன் இதை எத்தவிதமான சங்கோசமும் இல்
லாமல் சொன்னான்.

"நான் இதை இப்படி சரிவ் சாதாரணமாகச்
சொல்றேனென்னு யார்க்கிறீங்களா? நான் இதைப்
பத்தி என்னி என்னி இதிலே உள்ள அறிச்சி
பெங்களாம், எனக்கு அத்தமதிறுப் பொக்க..."

CCM's

பே பே
உங்களதே!

மிர்ராபோ

அழகுக்கு அழகு ஊட்டும் கசங்காத

2 x 2 அபுல் வாயில்கள், சாதா,

தளிர்வண்ணம், கெட்டிவண்ணங்களில்

ரவிக்ளைத் துணிகள் உள்ளன.

செவ்வா லேட்டைலாங்கா, ஸ்டீரோஸ்கா பாப்ளின் ஷர்ட்டுகளும் கிடைக்கும்.

தி கோயம்பத்தூர்

காட்டன் மில்ஸ் லிமிடெட்

கோயம்பத்தூர்

சென்னை-1, கோயம்பத்தூர்-2 & சென்னை-1

அவன் இயங்காது உறிக் கொண்டு மேலேயே மேல் தண்ணீருக்குக் கண்ணாடித் தம்பளரை இறுகப் பற்றினான். நீந்தக்கூடிய வயிற்றை ஒரு வெட்டவெளிப் பார்வை தம்மளின் மேல் விழுந்தது. நாயாரின் மீது ஆத்திரமா அவ்வது இளைஞர்களைக் கண்டால் ஏற்படும் வெறுப்பா, அவன் தம்மளரை அப்படி இறுகப் பற்றுவதற்கு எது காரணம்?

“என் அம்மாவிடம் இருக்க எனக்குப் பிடிக்கவில்லை, நான் அவளை விட்டுப் பிரிய வேண்டும்!”

அப்படியானால் அவன் அம்மாவை விட்டுப் போவதற்குத் தான் ஒரு காரணமா?

“என்னுடைய உண்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியுமென்று தம்பளரா?”

“நான் சொன்ன... பாதுகாப்பைப் பத்தி நான் கவலைப் படக்கே... ஐயில்லை...”

“ஏன்?”

“என்னு என்னுடைய சொல்வ முடியாது, நமது இரண்டு பேருக்கும் ஒரு மாநிலியாக ரகசிய இருக்கிறது இதுக்கு ஒரு காரணமாயிருக்கலாம்...”

“பாதுகாப்பைப் பத்திக் கவலைப் படாத முறையில் பெண்ணை ஒப்போத் தான் நான் பார்க்கிறேன். பெண்கள் எல்லாருமே செய்துக்கொடுத்துக் காரணமே இந்தப் பாதுகாப்பு உணர்ச்சி தான்...”

“ஆனால் மனமாமாக வைக்க இயங்கு கிற சமூகத்திலே பெண் பாதுகாப்பைத் தேடாமலேயே ஆச்சரியமில்லை... நமது நாட்டுப் பெண்களுக்குக் கணவன்விற ஸ்தாபனத்தான் முக்கியம். கணவன் கூட இல்லை... கணவன் உயிரோட இருத் தால் போதும். அவனைக் கூடாமலே வைக்க இங்கொரு பெண்ணோட விட்டிருக்கே கொண்டு விடறதுதான் சுற் புன்னு நினைக்கிற நாட்டிலே வேறே எதை எதிர்பார்க்க முடியும்?...”

“அப்படிக்கு மத்தவங்க மாநிலி இல்லாமே ஒரு தனி நிறுவன இருக் கிறதுக்கறதுதான் உன் விருப்பமா? தனி நிறுவன இருக்கிறதுக்கற ஒரே காரணத்துக்காக என் தடவை எதிர்பார்க்கிறியா?”

பாணு அவனுக்கு உடனே பதில் சொல்லவில்லை. அவனைச் சிறிது நேரம் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டே வீருத் தான்.

“ஏன் இப்படிப் பார்க்கிறே?”

அவன் முகத்திலே ஒரு புன்னகை. அதில் ஏமாந்ததின் சாம்பலு நிறவிட்டது.

“எதுக்கும் ஒரு காரணம் இருக்க லாமென்று நமக்கு ஏன் நினைக்கிறோம்? உங்க

பேசியேயே உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையா?”

அமீர்தம் சத்தம் திடுக்கிட்டான். பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் தந்தையா இதைப்போல சொன்னான். பாணு கொஞ்சம் தாகரிகப் பூச்சுடன் கூறி யதை அவன் வெளிப்படையாகவே கேட்டான்: “உங்களுக்கு ஏன் இவ் வளவு தாழ்வு மனப்பான்மை?...”

தன்னைத் தாழ்வு மனப்பான்மை இருக் கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. தந்தையா சின் உற்சாகத்துக்கு ஒரு கொடுக்க முடி யாத தன்னுடைய குறுங்கிய கபா லத்தின் காரணமாக அப்பொழுது தன்னைத் தாழ்வு மனப்பான்மை என்று சொல்வதற்கு இடமிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது— வயது என்று சொல்வ முடியுமா? — மேல்நாடுகளில் இருவ னுக்கு கூற்றுகையே நாற்பது வயதில் தான் தொடங்குவிறது எங்கிலர்கள். ஆனால் நம் நாட்டில்? — சே!... இதைப் பற்றி வெவ்வேறு எண்ணுவதற்கும் வயதே காரணம்!

“ஏதாவது தப்பாச் சொல்லி வீருத் தால் மண்ணிக்கக்கூடாது... என்னுள் பாணு.

“இல்லை, இல்லை! ‘உங்க பேரி னெயை உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை யா’ என்று கேட்டேயே. அதைப் பத்தி யொலிக்கவிட்டு இருந்தேன்...”

“யோசிக்கிறேன்னு என்ன அர்த்தம்? யோசிக்கிறதற்கு நிறைய விஷயம் இருக்கா?...”

“நான் உன்னைப் பத்திக் கேட்டேனே தவிர, நீ இன்னும் என்னைப் பத்தி எது வும் தெரிஞ்சுக்கறே, இல்லையா?”

பாணு தோள்களைக் குறுக்கிக்கொண் டான். “எனக்கு அதைப் பத்தி அக் கறை இல்லை” என்று சொல்வது மாநிலி இருந்தது.

“உனக்குக் கேட்க விருப்பம் இவ் வேன்னு நான் சொல்லனே...”

“தடக்கிற விஷயத்தை அப்படியே பார்க்கிறதை விட்டுட்டு இதுக்கு ஸத்தி என்ன, பித்தி என்னென்னு பார்க் கிற விஷயமே எனக்குப் பிடிக்காது...”

“உன் பேசியேயே உனக்குப் பிடி யாதமான நம்பிக்கை இருக்குன்னு நினைக்கிறேன்...”

பாணு புன்னகை செய்தான். அது அவன் சொல்வதை ஆமோதிப்பது போலிருந்தது.

அப்பொழுது ஓர் இளைஞன் பக் கத்து சோபாவில் வந்து உட்கார்த்தான். ஆரடி உயரம். முகத்தில் ஓர் அஸட் சிலுவம் மிடுக்கும் வெளிப்படையாகத் தெளிந்தன. ஸ்தக்கமாக எல்லோரும் செல்லாததுப் போல அவன் கூற்றுப்

அழகு எங்கே?

மணியாளனின் மாண்பு

இசைநகரில் வாழ்ந்த மடிந்த 5-5 மணித் தொகைதான் வானில் போய் நீளது உலகைத் தட்டினா. பிறகு மீட்ட உலகைத் தீரவே வேண்டி வந்தது. "நீ எவ்வளவு மதுக்கு?" என்று கேட்டாள்.

"சொல்ல வேண்டி, இவ்வளவுதான்!" என்று பதிலளித்தாள் அந்த மணித்.

"திருப்பிடுமலை இசைநகரம். வானம் வேண்டியவர்களுக்கு அரவண இடமில்லை!" என்று பதிலளித்தாள். அப்போது அவள் கைகள் மீட்டாள். "நீ என்ன, மணி."

பிறந்ததை ஆரம்பம் தொகைத்துடன் பாரிக்கவில்லை. கைகள் மீட்ட ஆயிரம் பத்திரிகைகள் வைத்திருந்தான். அவற்றைப் புரட்டித் தொடங்கியிருந்தான்.

அவன் வந்து உட்கார்ந்ததும் அவன் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். அவனையே தொடர்ந்து சில விநாடிகள் பார்த்துக் கொண்டே வீருந்தான். அப்படிப் பார்த்த வேண்டிய முகந்தான் அது. தன் தலையிலிருந்து ஓர்வண்டு தரை மயிர்கள் எட்டிப் பார்ப்பன போல் பட்டது அமிர்தத்துக்கு.

அமிர்தம் தன்னைக் கவலிக்கின்றான் என்பதை உணர்ந்த பாலு, அம்மினின் கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்த பத்திரிகைகளை நோக்கியவாறு சொன்னான்: "படிக்கிறதற்காக தன்னை இடம் தேடிவிடுகான்...."

பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் தியா சொன்னான்: "கல்யாணமாகாத ஆம்பினை தனியாப் போற்றும், கல்யாணமாகாத பொண்ணு இன்னொருத்தரோட போற்றும் யோசிக்க வேண்டிய விஷயங்கள்...." இந்த இரையாளுக்குக் கல்யாணம் ஆயிருக்குமா? ஆகவெல்ல வென்றால், யோசிக்க வேண்டிய விஷயம் தான்!

"அவன் தனியா உட்கார்ந்துக்கிட்டு இருக்கிறது எங்கேன்னமோ கஷ்டமா இருக்குது...." என்றான் அமிர்தம்.

"தான் போய் வேணு உட்காரட்டுமா?" என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான் பாலு.

"அப்படியே சொல். ஒரு வேளை அது உன் பொருத்தமா விருக்கலாம்...."

பாலு இன்னொரு தடவைய அட்டிட்டு. அவரின் அமிர்தத்தில் கல்யாண மாறித்துத் தன் கல்யாண மாறித்து வைத்துக் கொண்டான். பிறகு சொன்னான்:

"உங்களுக்கு இந்த வயசு ரூபகம் ஒரு 'அப்பொருள்' விருத்துன்னு நினைக்கிறேன்...."

முகத்தில் அறைத்தாற்போல் இருந்தது. அமிர்தம் வேறு பக்கம் திரும்பிச் சுவர்ப் பக்கம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பாலுவின் விமரிசத்தால் ஏற்பட்ட அது அங்கியாய்ப் பரவிய இன்ப உணர்வு, அவன் சொன்ன வார்த்தைகளால் தாக்குண்டு விடுகிறது. அமிர்தம் தலைகொள்ளாமல் தவித்தான். காலத்தால் தான், இந்த 'அப்பொருள்' தான் குறுக்குக் கவராக எழுந்து மணக்காட்டி அது இது என்று பாது வேஷம் கொண்டு அப்போது பம்புகளையெல்லாம் வீசி விடுகிறது.... பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்த அம்மினின் கைகள் பார்த்ததால் ஏற்பட்ட பதவியை. இந்த ஒப்பிட்டு நோக்கும் மனப்பான்மைக்கு, பாலு கூறுவது போல், தன்னம்பிக்கை விடாமதான் காரணமாக இருக்க வேண்டும்....

பாலு வைத்துக் கொண்டிருந்த கையை அவன் இலேசாக அழுத்தினான். அவன் முகத்தில் சற்று வியப்புக் குறி ஆடர் அவன் நோக்கினான். அவன் முகத்தில் தொற்றுவித்த வியப்புக் குறி அவளுக்கு ஒரு புதிய சோபனையை தந்தது. இதை வெல்லாமல் உணர்வுகூறிய போது, தனக்கு வயதானிட்டது என்று ஏன் நினைக்க வேண்டும்? அவன் முகத்தில் தெரிந்த ஆச்சரியம் மறைத்து கண்ணத்தில் வியப்பு வண்டது. வீரகன்னோடு அவன் கையைச் செரித்துப் பற்றிக் கொண்டான் அமிர்தம்.

"உங்களுக்கு தான் சொன்ன மாதிரி அப்படி போண்ணும் 'அப்பொருள்' இல்லைன்னு காட்டி அவளவு ஆத்திரமா?" என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான் பாலு.

அமிர்தம் தன் கைகளை விடுவித்துக் கொண்டே வினவினான்: "சரி, போகலாமா?"

"சேம்?" என்றான் பாலு.

**உபம்பு வாரியரினிடம்
வினாவில் துணைமடைந்தீர்கள்!**

அமிர்தாஞ்சனம்

மிக உதவியு

அமிர்தாஞ்சனம் உடம்புமலி துண்டிக்கும் தன்மையினைக் கொண்டிருக்கிறது. உபவாத சம்பந்தமான துடதலம் சிறிதளவு துபிதாஞ்சனம் துடதிருந்த சிவனானம் பெறுகின்ற. 75 வருடங்களைக் குறிப்புகளில் புகழ்பட்டுவரும் விபவான சிவனானி அமிர்தாஞ்சனம். அப்போதும் ஒரு மட்டும் காலகால துருக்கம், அது சிவனானம் துருக்கமும், காலகால உடம்புமலி உடம்புமலி துருக்கம்.

**சமஸ்தானம் துருக்கம் துருக்கம் துருக்கம்
சமஸ்தானம் துருக்கம் துருக்கம்
சமஸ்தானம் துருக்கம் துருக்கம்**
அமிர்தாஞ்சனம் துருக்கம்

APR-2000

அமிர்தம் விருந்த கொடுக்கிச் சிப்
பத்தியைக் கப்பிட்டான். ஒரு தட்டில்
‘சிப்’-ஐக் கொண்டு வந்து அவன்
எவத்தையும் அதில் படைத்ததைப் போட்டு
விட்டு அமிர்தம் எழுந்தான்.

இருவரும் மென்மீனாக வெண்பே
வத்தார்கள்.

“மணி எட்டாகிறது....” என்றான்
பாஸு விதிக்கு வந்தவுடன்.

“விட்டுக்குப் போக ரொம்ப நேர
மாகிடுச்சு, இப்பேய்?” என்றான்
அமிர்தம்.

அவன் பதில் சொல்லவில்லை.
கார் டைக்கிராஸ் நகர் செல்லும்

வரைவிலும் அவன் பிரசமிப்பே.
அவன் விட்டருகே சென்றதும்,

பாஸு சொன்னது: “ரொம்ப நாளாக அப்பறம் இன்
லிக்குக்கான் சந்திரன்ஷா இருக்கேன்,
உங்களுக்குக் காரணம் தெரியுமா....”

“இவ்வளவு தீர்மானம் செய்யாதவ
ர், ரொம்ப சிக்கிரம் முடிவு செய்திட்டி
யோலிடுக்கே....”

“ஆமாம்.... இதிலே உங்களுக்கு
எச்சரிக்கையா....”

“எச்சரிக்கையா?”

“ஆமாம்... இந்த முடிவு செய்வ
உற்சாகப்படுத்தியவரோ நீங்கதான்....
இதனாலே உங்க பொறுப்பும் அதிக
மாகிறது.”

அவன் குரலில் கண்ட திறன்மும்,
எங்கைப் போன்ற உறுதியும் அவ
னுக்குச் சிறிது அச்சத்தைத் தந்தன.

“சரி... நான் வரட்டுமா...? அப்
பறம் எப்பொ பார்க்கிறது?” என்று
கேட்டுக் கொண்டே ‘எடியலிங்’-ஐ

லிடுத்து அவன் எசைய எடுத்துக்
குதுங்கினான் பாஸு.

அமிர்தம் பேசாமல் இருந்தான்.

“நாளைக்குப் பார்க்கலாமா?” என்று
வினாவியவாறு அவன் காரிலிருந்து
இறங்கினான்.

“நாளைக்கு?”

“ஏன், ஏன் தயக்கம்?”

“சரி.... எங்கே பார்க்கலாம்....?”

“நாளைக்கு வேறே எங்கேயாவது
போவோம்.... இந்நிவா கேட்க?”

“நாளைக்கு வேண்டாமே.... ஞாயித்
றுக்குமே பார்க்கலாமா....”

பாஸு அவனைச் சிந்து நேரம்
உற்றுப் பார்த்தான். பிறகு கேட்
டான்: “எங்கே கண்டாய் பயமா
லிடுக்கா?”

“என்ன கொவ்வேறி நீ... எதுக்காக
உங்களைக் கண்டு பிடிப்பானா? நின்
ம பார்க்குமான்னு போகிச் சென்
அடிக்கடி சத்திக்கும் அமலுக்கு நான்
ஒண்ணும் அப்படி கவரவில்லையா
நனுஷன் இப்பேய்”

பாஸு புன்னகை செய்தான். “இன்
ளும் கொஞ்ச நாட்கள் என்னோட பற
விங்கன்னு உங்களுக்குத் தன்னம்
பிக்கை வந்துமன்னு நினைக்கிறேன்....
நாளைக்கு பார்க்கலாம்.... ஆகாஷ்
வாஸிக்கு அஞ்ச மணிக்கு வாய்க்க....
டாடா, லைப்.”

அவன் போய் விட்டான்.

அவன் விட்டுக்குச் சென்ற போது
வாசு கதவு திறந்திருந்தது. இதை
அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஞானியில்
நிலகம் கோபாலில் உட்கார்ந்தவாறு
ஏதோ ஒரு புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் நிலத்தோடு எந்த
சத்தமும் அவனுக்கு ஏதிரப்பட்டது....
இரண்டு மூன்று தடவை உற்றுப் பார்த்
தான். அவன் அப்படித் தன்னை அடை
கரித்துக் கொண்டிருந்தான். உடம்
போடு இளைத்த புடவை. முகத்துச்
செறிவான அளவான கொவ்வை. அவன்
தெற்றெடுத்திருக்கும் புடவையின் நிற
மும், உடுத்தியிருந்த பாணியும், அவ
னுடைய சற்றுப் பருமனும் உடம்

**சிடுத்த
சீறுகிறதுச்
சீறப்படுதது**

மலையும் மடுவும்
செய்வன்குமா? -சுந்தி
ஊர்வசி வந்தான்
மூலியாச உத்தர
இந்தப் புது குடியிருப்பு
வாஸிதா ஆதித் துணை -சுந்தி
பிறந்த நான்
கயலாசை எந்தி துணைத்-தெனாந்த
எதிர்ப்பு

**எதிர்ப்பு
27**

ஸைக் கொஞ்சம் இதைத் தாழ்த்தியால் காட்டின. அயனாக்கு உடை அலங்காரத்தில் யாரோ யோசனை கூறியிருக்க வேண்டுமென்று அவனுக்குப் பட்டது.

அவனைப் பார்த்ததும் திசைம் புள்ளை செய்வதானே எழுந்திருந்தான்.

"ஏன் இத்தேரம்?"

"தேரம் கிடக்கட்டே... இவ்விடத்து எங்கள் அலங்காரம் இவ்வளவு சீரமாதமா இருக்கு?..."

"கம்பளத்தான்... நீங்க விட்டுக் கொடுப்பீர் அது வழுக்கிட்டு இருக்கச் சொல்லியிருக்கா?..."

"இந்த மாதிரி... ஏதோ கேட்ட நினைத்தவன், சொல்ல வந்ததை முடிக்காமல், சொப்பானில் உட்கார்த்தான்."

"இந்த மாதிரி... என்ன சொல்ல வந்தீங்க, சொல்துங்க..."

"அலங்காரம் செய்துக்க யார் உயரக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தாங்க?"

"எங்கள் நினைக்கவிட்டு இப்படிக்கெக்கறீங்க?... நான் வெறும் பட்டிக்காடுவீர அத்தமா?..."

"இப்போ... வந்து... நீ இதுவரையில் இப்படி அலங்காரம் செய்துக்கிட்டிருக்கியே என்று கேட்டேன்..."

"நீங்களும் இப்படிக்கொண்ட கொட்டைக்கிட்டு இருக்கிறீர்களே. இப்போத்தானே ஆரம்பிச்சிருக்கீங்க."

"ஏன் இவர்க் கறந்திரிக் கொண்டிருக்கிற அமிர்தம் திருக்கிட்டு அவனை ஏதிட்டு நோக்கினும்."

"என்ன சொல்றே நீ?"

"நீங்க செய்யறது ஒவ்வொன்றும் எவக்குத் தெரியாமே இருக்கிறது. நினைவு எவக்கென்று... அது கிடக்கட்டும், இதுக்குப் பதில் சொல்லுங்க. ஏன் உங்க புத்தி இப்படிப் பேதலிக்கப் போகணும்...?"

இவனுக்கு அப்படித் தெரிய வந்தது? யார் சொல்லியிருப்பார்கள்? தெரிந்தவர்கள் யார் கண்ணிலும் படவில்லை... அப்படிப் பட்டிருந்தாலும், இதைக்குச் சொல்லும்படி யாருக்கு இவ்வளவு அக்கறை?..."

திசைம் அவன் அருகில் வந்து உட்கார்த்தான். "எங்கிட்டே என்ன குறை சொல்லுங்க... நான் கறப்பா இருக்கேன்கு, இவ்வாட்டி உங்களுக்குச் சமஸ்தையா பேசத் தெரியவேண்டி...? நான் என்ன செய்வேன், என்னதான் இப்படித்தானே இருக்க முடியும்?"

அமிர்தம் கோபாலன் விட்டு யாருக்குத்தான். "1981" என்ற புத்தகத்தில் வருவது போல், "பக் பாதா சைவாந்திர" என்றவிடத்தில்... தன்னைப் பற்றி டைப்பிரிங் சைகை தலை மூலம்

தும் ஆட்களை வைத்திருப்பார்கள் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவனுக்கு அவ்வளவு சாமர்த்தியமும் கிடையாது.

அவன் தன் அன்றக்குச் சென்று உடைவை மாற்றிக் கொண்டான். திசைம் இதை ஏன் ஒரு தற்காப்புப் போராட்டமாக நினைக்க வேண்டும்? பாய்க்கார் போலும், அவன் இதை 'வறு எவ்விதமாக நினைக்க முடியும்? உயரத்தின் அடித்தளத்தில், கண் மூடி, ஸ்டீவ் வீரையாடிக் கொண்டிருந்த உயரத்தின் இவ்வு சாயத்திரம் உயரப்பட்டு விட்டன. பாதுகாவல் தன் எண்ணத்தை மூடி மறைத்துச் சொல்லவில்லை... எதிர்காலத்தைப் பற்றித் தனக்குள்ளே திட்டத்தான் எவ்வாறு பாதுகாவல் இதைப் பற்றி விவாதித்ததாக வேண்டும்.

அமைதியாகச் சென்று கொண்டிருந்த யாழ்ப்பகையில் எவ்விதத்தே ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்த விவகாரத்தான்? அது சமாதானம் அமைதியோ, எது வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். பிரச்சினைகள் உண்டாக்கிக் கொண்டு அவற்றை எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிற தன்னை இதுக்குத் திறதா? அன்று நிதர்சன தன்னைக் கொண்டு என்ன நேரடியாகக் கூறாமல், பல வார்த்தைகளில் கொண்டுள்ள இவ்வு பார்த்து தன்னைத் தன்னைக்குள்ளேயே என்று என்னம் செய்கிறான்... ஹாம் கேட் கொண்டு போல் மயக்காட்டி தன்னைக் கொண்டுயாக்கி விட்டதா?

அமிர்தம் அறையிலிருந்து திரும்பி வந்த போது திசைம் 'எடனில் டேலிஸில் அவன் தட்டைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"சாப்பாடு வேண்டாம், பரிக்கவே."

அவன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"ஏன்?" - குரலில் அடித்திருந்து அவன் இக்கேள்வியைக் கேட்டான்.

அவன் பதில் கூறவில்லை. சொப்பானில் உட்கார்த்தான்.

"யார் சொன்னது?... அவன் எதிர்ந்தார் போலிருந்த 'மயாயில்' போட்டுக் கொண்டே கேட்டான்."

"என்னது, யார் சொன்னது?..."

"அதான்... இன்னிக்குச் சாயத்திரம் நடத்தத்தென்னாம்..."

"யார் சொன்னது என்ன, அதாருக்கிளாம்...?"

"ஒரு பெண்ணோடு சாதாரணமாகப் பேசுவதைக் கண்டபடி இரிச்சு ஒருத்தர் சொன்னது, யார் அப்படிச் சொன்னது என்று கேக்கற முக்கியமில்லையா..." என்று கேட்டான் அமிர்தம். (தொடரும்)

இப்பொழுது இவர் தமது வேலைகள் அனைத்தையும் செய்ய ஒரு டிராக்டர் வைத்திருக்கிறார்

காரணம் யூகோ பாங்க் பண உதவி செய்தது

யூகோ பாங்க் பண உதவித் திட்டத்தை பயன் படுத்திக்கொண்டு இவர் கனீன விவசாய முறையிலிறங்கியுள்ளார். இப் பொழுது விளைச்சலும் அதிகம், வருமானமும் அதிகம்.

யூகோ பாங்க் பல வழிகளில் உதவுகிறது. அதனால் டிராக்டர்கள், உபகரணங்கள், பம்ப் செட்டுகள், தரமான விதைகள், உரங்கள் வசங்கலாம்.

விவசாயத்துக்கு அருகிலுள்ள பாங்க் கிளைவுடன் தொடர்பு கொள்க.

யூகோ பாங்க் வளம் பெற
வழி வகுத்தளிக்கின்றது

தலைமை ஆய்வித கங்கத்தூர்

1500-1519

வாத்தியாரை எதிர்த்தவன்

எஸ். லட்சுமி சுப்பிரமணியம்

பிச்சிக்கடத்தை விட்டுக் கொண்டு விட்டால் பாதுகாப்பு, பிப்பாய்க் கடைகளையும், பண்டகாரசையும், இல் வண்டிகளையும் நிமிர்ந்து பார்க்கவே மனத்தில் தெம்பேயில்லை. வழக்கமாக நடைபெறும் புண்ணை மிரண்டு ஒடிவிட்டது. ஒரு சோகக் கிளர் பரவி மாதிரி அந்த இடத்தை அடைத்துக் கொண்டிருந்தது.

மனதில் குருவிகளும் போகத் தலைவாக குளித்து கொண்டு மேலே நடத்தான். தலைமே ஆகிரியர் கண்ணில் கொபர் விவடி, இன்னும் மனத்தில் தெரிந்தது. அவருக்கு ஏன் அவ்வளவு கொபர், அவன் புது ஆகிரியிடம் குறையும் செய்ததற்கு?

புது ஆகிரியர் எவ்வளவுதான் அவரவர் எவ்வளவுதான் பிச்சிக்கடத்தை கொண்டு செல்வதால், அதன் மூலம் அப்பாவுடையாரை விட்டு, அது அவனிடம் மட்டும்தான் வந்து நின்று அவர். இது எப்போது, எளிதான மிரட்டி விடலாம் என்று நினைத்தார் போல் இருந்தது. பக்கத்தில் இருந்த அப்பாவுடன் கொடுத்த துண்டுதலில் துணிச்சல் எப்போது விடாமல் நிமிர்ந்து விட்டது.

அதற்கு ஒவ்வொருவர் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டான். பித்துக்குப் பதில் போகும் மாதிரி விட்டது. புது ஆகிரியர் அவன்மேல் 'விருட்டென்று திரும்பிப் போய் விட்டார்: அவன் தன் இடத்தில் உட்கார்ந்து விட்டான். கடைசி கிளர்வு எப்போதுமே மிகுந்து கைகட்டும்; அவன் துணிச்சலும் பாராட்டுவது போல்.

பிற்பகல் டயன்யாக்ஸைப் பிடித்து, அம்மா தாமசெட்டாய் நடத்து கைத்திருந்த இரண்டு தோகைகளையும் துளையிடவும், காப்பிடத் தொடங்கிய நேரம். பிழை பெரிசாயிடுவது விட்டான்.

"உங்களை நெட்டமாட்டர் வர சோகம் இரு!"

கைகளை எடுத்துத் தாங்களாகவும் போக விட்டான். அவனுக்கே என்ன தோன்றிற்று, என்னவோ? "உம்மா நெட்டமாட்டர் போகிறார்களே. அவர்கள் இன்னுமில்லை. நெட்டமா காப்பிடு மொத்தமே" என்று தாங்களே நினைத்துக் காணி தெரிவித்திருக்கொண்டே கொள்ளுமா பெரிசாயிடு.

மனமனமென்று நின்றுண்டிருக்க முடிந்தது கொண்டு குறையாக்கி இருந்தது.

தலைமே ஆகிரியர் உட்கார்ந்து ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருந்தார். பக்கம் போக நினைப்பது காலாக முகத்தில் அடையாளம் எண்டுபிடிக்க முடியாத ஓர் குருவியை உணர்ச்சி.

காலையில் நிறம் தட்டியதும் அவர் நடை நிமிர்ந்தார். அவருக்கு அந்தப் பார்வையிலேயே வலிமையில் கிவியிப்பு துண்டிவிட்டது. பெரிசு கொடுத்தது அவன் துளையிடும்

போகத் துளையிடப்பட்டுக் கிவியும். உட்கார் ஒரு கிவியும் உணர்ந்தது.

"உம், இங்கே..."

"உம்மா அப்பாவுகே கைகட்டிப் படிச்சவன். அவனிடமிருந்து கொண்டுதான், நீ செய்ததை. உம்மா இன்னும் பத்து முடியவில்லை. அதுக்குள்ளே முறிவிட்ட நினைப்பா உனக்கு?"

தார்க்குக்கு ஏதும் தலைதெறிக்க ஒரு நேரம் மாடு, கடைகளில் ஒரு நினைப்பை வரி தாளாமல் போட்டவனாக அப்படியே வந்த உட்கார்வதைப் போல், அவன் மனம் அந்தக் கடைக்குக் கொந்தளிக்க அவர்ந்து அமர்ந்து விட்டது. அந்தக் கடைத்தைத் தாக்கி இருக்க முடியாமல் தள்ளாடிக்கொண்டே, தலைவாக குளித்து கொண்டு தன் கருப்பு அளவிற்கு வந்தான்.

இதோ விட்டை நோக்கிப் போய்க் கொண்டு இருந்தது.

விட்டுக்கே அம்மா நின்று கொண்டிருந்த தான். கடைக்காரனிடம் மனமேகைதான் முடிய அளந்து காங்கியபடி நின்றுகொண்டிருக்க அவனிடம் கைகட்டும் விடப்படும் முடியாமல் ஒரு கணம் மயங்கித் தன் கைகளைக் கொண்டு.

அன்று நின்றுண்டிருக்க, அம்மா மனம் பத்து துண்டுகளாகித்தான் துண்டி கைத்திருந்த தான். கைகட்டிப் படித்துக்கொண்டிருக்க அவன் அதற்காகக் கைகட்டிப் படித்திருப்பதால். அன்று மனம் எதிலும் பிடி கொடுக்கவில்லை. எந்த தன்மையில் பிடி துண்டிக்கக் கைகட்டிப் போக, எல்லாவற்றிலும் கொட்டுகும் தொடர்மனம் தாக்கிக்கொண்டே போயிற்று.

"என்ன? ராஜாவுக்கு இன்னும்கூடு முகத்தில் கருகைப்போ காணலாம்?" கைகட்டிப் படிக்கத் தொடங்கி கொடுத்தபடி அம்மா போட்ட போது மனத்தில் ஓர் இருள் கருத்து விம்மிற்று. கைகளை உட்கொண்டிருக்கவந்தது.

"எதுக்குடா அருமை?"

அம்மா அவனிடம் தன்புறமாக இருந்து அமைத்துக் கொண்டான். போய்க் கைகட்டி அதைப் பரிசில் அவன் 'போட்டென்று உடைத்துப் போனான். கைகளும் குறுமுகாய் போகத் தடுமாறியபடி வந்தது. தன் கைகளில் குறையும் எதுவுமே இங்காத்து போக, அவ்வளவு ஆகிரியின் தப்புப் போக, தோட்டை செய்து கொடுத்து எளிதான இடத்தில். இரண்டு நிமிடங்களில் கொக்கி கிருக்கக்கூடிய செய்தி பத்து நிமிடங்களாக உணர்ந்தது.

அவன் எதிர்பார்த்தபடி தான் விளைய இருந்தது. அம்மா அவன் கட்டிதான். உமமே எதிர்த்து வந்தாண்டே, இரக்கத்தை விதித்துக் கொடுக்க குருவியை அவன்கூடும் தான் பதமை

ஸைப் போக் அப்பா அவர்களை வந்த விடுவான். அவனுக்குத் தெரியும். ஆனால் அவன் அஞ்சியது அவன் அவனுக்காக அப்பாவிடம் பரிந்து போய் போனதையும், பதிலுக்குச் சிறிதே தெரிந்தும் அப்பாவின் கொபத்தையும் தான்.

“அப்பாவிடமே நீ சொல்லுகிறாயா?”

“ஆகுமென்று நீயே கம்பிவிடுத்தது போல் மிதித்துக் கொண்டான் அப்பா. அதைச் சிரிப்பு அவனுக்கே தனி.”

“சரி. சரி. நீ போய் விடுவாரு. நான் பார்க்குகிறேன்.”

பரிசு அவன் உடம்புக்கு ராஜா கண்டிப்பு மிதித்தவர். இவன் உயிரிழையே தென்குடிக்கு வந்திருந்தான். அந்தக் காலத்தில் எல்லாருக்கும் எல்லாருக்கும் அடித்து வைத்து அவருக்கு வறட்சியாகி விட்டது. விட்டதும் அந்த செருப்புகளும். மனைவி இந்துவிடம் மட்டுமே உறவு மென்மையாக அவர் குரல் இறங்கி வரும். அப்பாவிடம் உயிர்போதும் அவருக்கு இவ்வாறு உறவுபெற்ற தான். அவர் கொடுத்திருந்த கொண்டை, அவனுக்குச் சொல்லி வந்ததற்கு மறந்து போனது. பரிசுக்கை தான் உட்காட்டு

நினைவிலிருந்து தனது ஒருநாள் மனம் பாடத்தைப் போன.

விதிவாசியே முடிந்தது. கால காலக் காலங்களிலேயே உயிர்போ வந்திருந்தது. மனைவி தெரிந்தது உணர்ச்சியை உறவு வந்தது. எல்லாருக்கும் காலம் விட்டது போய்த் தொண்டிவது.

அப்பா வந்து விட்டான். எதிர்பார்த்தது போல அவருடைய குரல் எல்லாப்புகளிலும் ஒலிப்பது அவருக்கு இன்னும் தெரியாதே எல்லாப்புகளிலும் தெரிந்து, அவர் மனைவிக்கு உறவு உறவு அடங்கி விட்டாற்போலவும் போன இருந்தது. அவர் உணர்ச்சி மாற்றிக் கொண்டு, சாப்பிட்டு குடிவாயிடுவது வரும்வரை அதன் பின்பு ஒரு ஏழையே விடுக.

அந்த மெனமே “அ” என்று அவன் மனத்தில் உணர்ச்சி இறங்கி விருந்தது.

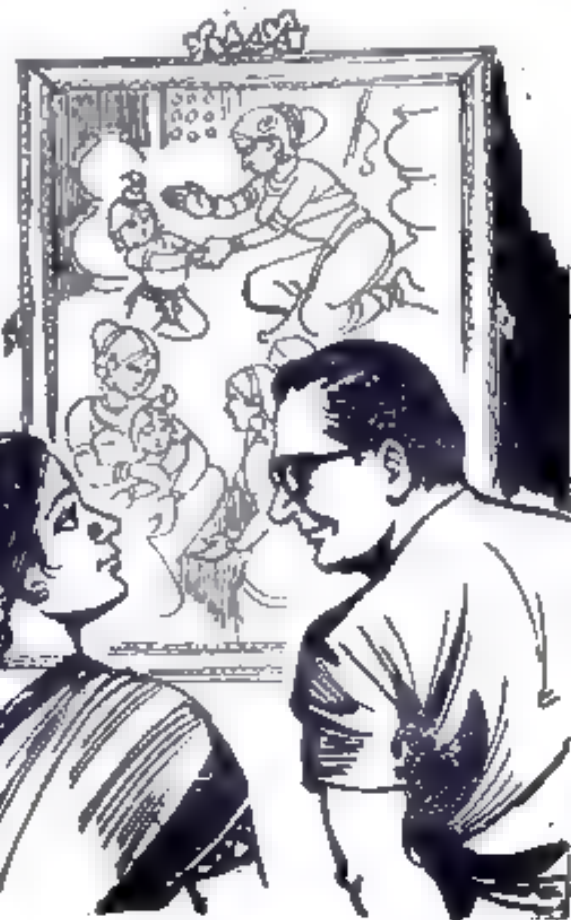
“இன்னாக்கு என்ன நடந்தது. பள்ளியில்?” அப்பாவின் குரல்

தாழ்ந்த குரலும் காத்திடும் இடம்பெறும். அவன் மனத்தில் இவ்வாறு அச்சம் வந்தது. அப்பாவின் குரல் அப்போது தென்குடி கண்டிப்பு அப்பாவிடம் வந்தது. “இந்த இடம். நாளை உணர்ச்சியை சொல்வதற்காக இருந்தது. குழந்தை மேல் தப்பு ஒன்று விடுக.”

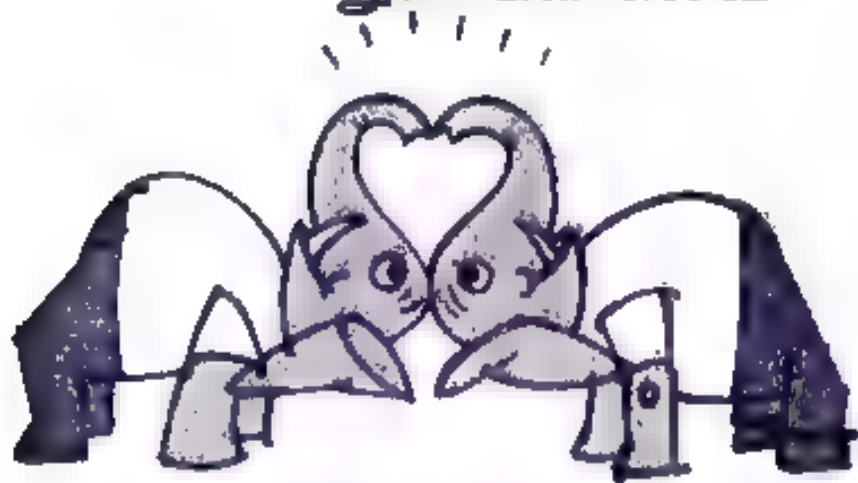
“நீ உயிர்ப்போ. இந்த. காத்திடவரை எதிர்த்து விடுக. உணர்ச்சி மனத்தில் இருக்க வேண்டும். இதைச் உயிர்ப்போ விடக்கூடாது.” அப்பாவிடம் குரல் அவன்புறமாக தெருவி வித்தது. அவன் எழுந்து நின்று, ஒருநாள் தந்தை தயாராய். அதற்குள் அவர் அவன் உட்காட்டுப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டார்.

“குழந்தையை ஒன்றும் செய்யாதீர்கள்!” அப்பாவின் குரல் செருப்பிலாவது அவனுக்குத் தொண்டை அவ அடைத்தது. உறவுகள் அங்கம் அணங்காது அவர் முகம் கடுமையாகப் போய் விட்டதுப்போல் தெரிந்தது.

“உன் தந்தை அப்பாவிடம் — உன் காத்திட வரை — அவர் என்னிடம் வந்து. “உன் பிள்ளை இப்போது நடந்துகொண்டே நீ உணர்ச்சி வந்து விடுவா” என்று சொல்லி அவருக்குத் குரல் சொல்லி மாற்றி உணர்ச்சி காத்திட விட்டது விட்டதா?”

நீடித்து உழைக்கும்
துணிகள் எவை

ஹார்வி

சுவின் டஸ்கர்

டிரில்-பாப்ளின்-காபர்டைன் முதலியன

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், மதுரை.

அரும்பும் இனம்
காதுலி போன்ற
புதுமை!

ஸிகோவாவின் "பூலோன்கி பஹார்"
அணிந்துள்ள

நாக்கி பிஸ்வாஸ்

மற்றுமொரு மனவியைப் பார்த்தால்தான்
"பூலோன்கி பஹார்" புதுமைச் சித்திரத் தாயை
புனைந்த செல்கடன் வண்ண லாபிச, எரிகெலா
பருத்தி, ஸ்டீட்டா, கலையா ஜாபெதா
ஆஸ்பவற்றிலும் திட்டக்கவிதையா
ஸிகோவா மெய்யிடையி துணிகள்
கிட்டாருக்கொருமே தந்த
கட்டமறிக் கலை உமகரே!

S ஸிகோவா
எம்பிராய்டரி

தலைநகரம்.

வாடிசால் எம்பிராய்டரி யூனிட்

1972 லிருந்து 8 வருஷங்கா திறவணம்
பயன்பாடு ஆரம்பிச்சுது. நா. கோட்டை, -காசு- 71
பெரும், 581861

தொலைபேசி :-

177/79, கலையாஜெரி ரோடு, பெரும்பு-2 (88).
பெரும்: 311342, 315984.

தென்நாடுகளிலிருந்து அறிமுகமாகியிருந்த கலா : அரங்கம் பிடிக்கிறது. 13/8, கிட்டகு தெரு, கோண்டி-1

விசேஷ அளிப்பு!

ஸ்டாக் உள்ளவரை

ஒவ்வொரு டம்ஸரிடும் உள்ள பிரசாங்க்டம்ஸர் ஊழல் எப்போதும் போஸ் டம்ஸ் (450 கிராம் நெட்)

சக்திக்கும் வலிமைக்கும்--மற்றும் தீஞ்சுவைக்கும்
போர்னவிட்ஸ் Bournvita!

Shimoga 2022 74M

வினாள் பொழுது
பி.ஆர்.

என் பக்கமாகத் திரும்பி.
 "பெட்டா துண்டக் குழி
 தையிடம் கொடுத்தேன்
 சாரி ! இனமூர் குழந்தை
 உடம்தான் கொடுப்பது
 வழக்கம். அவரைச் சந்தி
 நேரத்துக்குக் கூலி ரூ. 50

"எனக்கு, மரத்திட்டங்களுக்கு அநேக ஆயின் வேகியாத் துமிரிக்கு தான்பது மணிக் கெல்யாப் போக கோண்டுர் என்னு ராத்திரி கொம்பளிந்தகோ, போகயெய்கோமா?" என்று கேட்டபாள் அநேக. இதைக் கேட்டதூர் கட்டியா உலர்வுடி மேலிட்டபாறுய் ஆயின் சம்பந்தப்பட்ட னாய்க்களைக் னைப் னாமயி. அடுத்திக் கொண்டு துதித்தெற்கு பன் தீயமத் துத்தி னுடினெய் தாள் யன் நினைத்தகை அனட வரத்தெய் தியிர் வன் புதுப்பாடுததிற்கும் சரிவருக் இருக்கென்.

சான்றிதழ் இதுதான். "எந்தக் காரணத்தினால் என்னைப் பார்வையிடுகிறீர்கள்?" என்று இதைப் பார்த்த பின்புள்ள உட்காண்புத்தகம் "என்று இ.ந.ந.ப.யின் கண்களில் உட்காண்புத்தகம் அங்குள்ள வேலையாளர்கள் தாராளமாக அந்தக் கருத்தியோர் பங்களிப்பில் ஏற்றவது எந்தக் கருத்தியோர் பங்களிப்பில் ஏற்றவது என்று சொல்லும். அங்கு கூறப்பட்டிருக்கிற கருத்தியோர் என்னவென்று சொல்லும்."

[illegible]

செய்துள்ள புகார் மீது அப்பகுதியைச் சேர்ந்த
பொலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஐதர் அக்தா என்பவர்
சென்றார். அங்கே அவர் புகார் செய்தார். அங்கே
அவரை சந்தித்தார். அவர் அவரை சந்தித்தார்.
அவரை சந்தித்தார். அவரை சந்தித்தார்.
அவரை சந்தித்தார். அவரை சந்தித்தார்.
அவரை சந்தித்தார். அவரை சந்தித்தார்.
அவரை சந்தித்தார். அவரை சந்தித்தார்.

இருப்பினாலும் கட்டிடத் திட்டம்
மார்ச் 18-ம் தேதி அங்குமிங்குமி
நீடு குதித்துப் பறப்பதைக் க
தூக்கித் தூறும்படிக்கு மட்டும்த
நிதிக்கும். இதற்குக் கூட மைய
சிறுத்து மூன்று துருவாய்க்கோ
சூக்கிச் சாறுக்கு குதந்ததென
கொடுத்து. "போடா, கலந்து
அமையுங்கள் கொண்டு போய்
கொடு" என்று சொல்லிச் சென்
யுள்ளபடி ஏதுமில்லை. உயரணத்தி
மீதே குதிக்கிறார்களென்று வெள
யேயுள்ள யதும் பறையறத்து
பறையைக் கண்ணால் பிடித்துப் பி
கொண்டு பறந்து வரத் தொடங்கி

பெரிய நகரங்களில் இருந்து வந்தவர்கள்
பெரிய நகரங்களில் இருந்து வந்தவர்கள்
பெரிய நகரங்களில் இருந்து வந்தவர்கள்

வந்து விடுவான்" என்று. "விடுவா!" என்று கண்ணம்மா சர்தாரைக் கீழே அமோதித்தாள். "என்ன மிஸ்டர் கண்ணம்மா, அது உன் குழந்தைதானா?" என்று கேட்டாள்.

“ஏன் சார் அப்படிக் கேட்கிறீர்கள்?” என்று கண்ணன் என்னையோ பார்த்துக் கொண்டு வண்டி எங்கே செலுத்தினதும், அவன் பார்வையுக்கு எதில் அளிக் குப்ப வளகயில்,” அதற்கில்லையென்பதா, நீ குந்த வந்தால் அலைத்து நுந்தவிட்டபோது உன்னை உன் அறியாமல் உன் கண்களினால்தான் நீ பட்டியலாத தாள் கவனித்தேன். அதுதான் அது. நூல்தான் கண்ணன் பார் அல்லது அந்தக் கண்ணன் இது ஏதாவது கதை மனதந்திக்குத் திரைப்படம் என்று அறிந்து கொண்டிருக்காத தாள் கேட்டேன். நான் உன் நுந்தவதில் தரவே” என்று மீண்டும் கேட்டேன்.”

14. மாணவர் கண்ணியம் கெட்டுவிட்டே போகிறது என்று
தெரியும். "எவர் குழந்தைத் தாதிநிதான் தான்!"
என்ற இரத்தம் பதில் கொடுத்தான்.

கள்ளகாரன் கூறியது என் நித்திரையைத் தூண்டியது. 'கள்ளகாரனுக்கு நூற்றாறு ரூபாயா?' என்று கேட்டது என் அம்மம். 'மாமா! என்னுள் நூற்றாறு ரூபாயா'.

"எல்லா நாள் சூழலாக உத்தியோகமாக
வந்து போகிறாயிட்டு வந்ததென நீங்கள் கிறீ-
ட்டை செய்கிறீர்கள்?" என்று கோ. இ. சுணம்.
அவர் ஒரு திருவிளையாடல் நிகழ்தகவுப் பிள்ளும்.

[illegible]

தமிழக அரசு தலைமை அலுவலகம், சென்னை-16-ல் நடைபெற்றிருந்திருந்த போது, அங்கு கிடைத்திருந்த தகவல்கள் பற்றி கருத்து தெரிவித்தார்.

அழகுக் கண்களுக்கும்,
கவர்ச்சிப் பார்வைக்கும்

Adm-97-74

சிங்கார்

கண்மை

தூய பசு நெய்யிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டது.

ஆம், "சிங்கார் கண்மை" கண்களுக்கு இருவழியில் பயனுள்ளது—மயக்கும் மோகனக் கண்களுக்கும், சிறந்த பார்வைக்கும். இது அவன் அன்னைக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆவன், தான் சிங்கார் கண்மை உபயோகிப்பது மட்டுமன்றி, தன் குழந்தைகளையும் உபயோகிக்கும்படி பலவந்தப் படுத்துகிறான். தூய பசு நெய்யிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் சிங்கார் கண்மை உங்கள் மதிப்பு வாய்ந்த கண்களுக்கு கம்பகமானது.

Woman's product

பஜாஜ்

மின் விளக்குகள்

மற்றும் மின் விளக்கு கருவிகள்

- கடுமையான தூ நிர்ணயங்களுக்கும் உட்பட்ட தயாரிப்பு
- வீடு, வியாபாரம், தொழில மற்றும் தொகு விளக்குத் தேவைகளை பூர்த்திச் செய்ய பலவேறு திட்டங்களில் கன்ட், கலின் குன
- உன்னத ஒளிக்கு தேர்ந்தெடுங்கள் பஜாஜ்.

பஜாஜ் எலக்ட்ரிகல்ஸ் பிரைவட்.

45, 47 வீடு எலிமாசு ரோடு, மயபாட-1, திருச்சி-600005

சனம், பத்திரிகைச் சிப்தம் விபு காவிரியுங்கா-சித்தால்

தமிழக அரசாங்கத்திற்கு எதிரியும் பெரு, வளம் குறைவாகவும்
புத்தாணம் - சீர்ப்படும் நிலை, உபயோகப்படுத்தும்
இருவருமாயும் வளம் குறைவாகவும் நிலைமை பெரு
உபயோகப்படுத்தும் நிலைமை பெரு நிலைமை பெரு
அரசாங்கப்படி 1-1 (தமிழக அரசாங்கப்படி 1-1)
அரசாங்கப்படி 1-1

ஜி-1) அடங்கிய சித்திரம் வட்டுவது உடனடியாகத் தவிர்ப்பதும், பத்திரமாதரிக்கப்படும் அங்கிதீதிரம்

diagonali e, eventualmente, gli altri per ogni coppia (i, j) .

401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

விழித்தெழுலாம்; ஏரம் பெருலாம்!
"புனாவணம்"

[illegible]

மேலும், தனது பணத்தில் சிறிய பகுதியை மட்டும்
தனது மனைவிக்கு அளித்து, மீதமுள்ள பகுதியை
கனகாமிக்கு, தந்தையாரின் சொந்தக்குறை மனதோடு
கனகாமிக்கு தரவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்து
மேலதிகமாக மகனின் உயிர்துறியை நெருங்கிய
தனக்குள்ளேயே மறைத்துவைத்தான்.

தமிழக அரசு தலைமை அலுவலகம், சென்னை-600 094
தேயர்வு இலாகா - 2001 டிசம்பர் 18, 2007
நேருமன்றத்தின் கீழ் செயல்படும் மதுரை நகராட்சி, மதுரை.
தலைவர் அவர்களே! நான் உங்களுக்கு எழுதியிருக்கிற கடிதத்தில்
உள்ள குறிப்புகளைப் பற்றி உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகிறேன்.

நெடாபுங்கி என்பது மணி வரை நடந்தது. விவேகாநந்தர் துவக்கச் செய்த எழுப்பதிலான கலர், ராமகிருஷ்ண பிஷப் தங்கிய வங்காள விரேசநாதரது, செவ்வை ராமகிருஷ்ண மடத்தின் தலைவர் எனவாஸாந்தந்தர் மீதும் கங்கத்தார், கைமலர், பேரகர ஓராமைகிருஷ்ண மடங்களைச் சார்ந்தவர்களுள் கைமலர் இருபது கல்கவியைச் செய்து பூசி சிவபூசாஸ்தனும் அவர் சிஷ்யரது எப்படியாவது கூட்டிலிருக்க நன்றி உடையவரான கல்க நல்கப்பட்ட பூர்வீரேசவர நாதன் விவேகாநந்தர் சிவபிஷப் மெக பரேசாசுரன் செய்த புழங்குஞ் சிவகல்கம் கல்கர ஓராநதிலையாய் செய்தார்.

[illegible][illegible]

தமிழகத்தின் மீ. சி. 477 காலம் அமைந்திருக்கின்ற மரபுவழிச் சட்டத்தின் 15-ஆம் குறுக்கவழித்தொடரின் கீழ்
மீட்டரவழிச் சட்டத்தின், இந்த மரபுவழிச் சட்டத்தின் கருத்துச் சட்டத்தின் கீழ் அமைந்திருக்கின்ற.

“உனக்கு ஆசனியம் ஏற்பட
டால் எப்படி இருப்பாய்?”

“நான் செட்ட கூலி கொடு
வெய்யை வாங்கித் தருகிறேன்.
அப்போது தெரிந்து கொள்ள
லாம்.”

• எம்.ஸ்ரீநிதி

எல்லா அடிகள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். உபராயப்பரபதி, துறிய ராஜாஜி, மந்திரிகள், உயர்வர்கள், அமெரிக்கத் தூதர் முதலியோர் கூடமிருந்து வந்து செய்திகளைச் சொல்லுனர். சே. அர். சுந்தரராஜன் படித்தார். இந்த நிலைத் திட்டத்தைத் தன் இடைக்கூடா உறுப்பினர் கருப்பகுதியை ஸ்ரீ சுகந்த ராஜேட நாடெய்கும் தரப்பட்ட தத்துவமும் எய்யும் நிதித் திரைக்கதைப் பற்றியும் இந்த நிலைக்கேற்றம் உருவாக்க கருத்தையையும் சொல்லி, மந்திரி அரசாங்கம் பதிலைத் துட்காமி கொடுத்திருப்பதையும் தெரிவித்தார். திட்டத்தில் இனி செய்வதற்கும் வேலை களையும் சொல்லினார்.

மறுபடி முதிர்ந்த ஸ்ரீ வைத்தியநாத ஸ்தம்பதி யும் இளைஞர்கள் கருப்பைப் பித்தபதியும் இந்த திரைக்கதைப் பணியைத் தொடங்கியவர்கள், பிறகு கருப்பைப் பித்தபதி தம் மெற்பார்க்கையி லும் திட்டத்தையும் சுமார் 450 நிர்வகியையும் மற்ற வேலைக்காரர்களையும் கொண்டு இந்தக் கருக்கை மண்டபத்தைத் தட்டி முடித்தார். பெய்தார் மட்டத்தில் தொடர்சைக் காட்டுகப்படி யான ஒரு சின்னத்தைத் தவிர, மற்ற சிற்பம் எங்கிலும் அதுத்தான், எப்போதாவது, பல்வகை - ரோம காலச் சிற்பப் பாணிகள் பின்பற்றப் பட்டுள்ளன. மண்டபம் இந்நிலைக் கையின் எம்மையுமாக திரைக்கதைப்போது. பாணை மெழுவன குறுவெய் இடத்தாக வெகு சாமரத் தியமாய் உபயோகித்திருப்பதால் ஏதோ பெரிய எட்டம் பெரும் தோன்றுகிறது. விவகாரத்தின் சிவபுள்ள நடு மண்டபத்துக்கு லுப் பின் “ஓம்” என்ற பிடம் ஒன்றை மட்டும் கொண்டு திரைக் மண்டபம் ஒன்று திறவப்பட்டுப்பதும் மிகவும் மெச்சத்தக்கது. இதன் உயர்விலும் விவகாரத்தின் வாழ்க்கை, மெதாட்டு விதயம் முதலிய சரித்திர ஓர்ப

கல்வா வளர்ப்பு ஏற்பாட்டில் இருக்கிறது. நடு மண்டபத்தில் மண்டபத்துக்கும் விவகாரத்தி லின் தந்தை தாயடி உயர வெய்யைச் சிவ பம்பாய் சே. சே. கி.கம் ஆப் ஆர்டன் ஆபிரிம்களும் இருவரையும் இவரின் நிர்வகி யோகையிலே நிரால் செயல்பட்டது. சிற்பி, சிற்பகையும் சிற்பகாரரும் கம்பீரத்தையும் காட்டியிருப்பது போல் முகத்தில் ஓர் ஒலி கையையும், வேகத்தையும், படிவகையையும் அமைத்திருப்பது மெச்சத் தக்கது. சிற்பி களுக்கு ராஷ்டிரபதி பெரெனாடககிளையும் பரிசுகளையும் வழங்கினார்.

ராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் ஸ்ரீ விவேக ராஜத்தர் தமது ஆலோசனைக் கூறியபிறகு தமது முகம் மந்திரி இரு கருணாநிதி, தம் தலைமக கருணை ஆய்விவத்திலும் தமது நிர்வகித் திறார், அவர் படித்த ஆய்விவ உருவிய விவகாரத்தின் வாழ்க்கையிலும் பணியிலும் தமிழ், நாட்டுக்குள்ளே இருக்கிற செவ்வகம் கும், தமிழ் நாடு பல அறிவாளிகள் கருப் பிறை பெற்ற நாடு என்றும் இந்த நிலைக் கையும் தம் பண்பாட்டின் காவலராய் திறந் துள்ளது. சொல்லார், மக்கள் படிப்பதற்குத் தில் விவகாரத்தின் எடுத்துத் கொள்ளக் கூட கருவியை விவகாரத்தின், தமிழில் பெரியபெரிய இந்த நிலைக் கையும் தமது கடவுள்கள் பதித் தும் இடத்தில் உயர்வது. இக்கூடங்கள் தமிழ் க்கும் பெரியகளைக் கொண்டு இருக்கும் தி வளந் அளவிய எய்யும் துண்டுவரையுடைய, பக்புவதுபட்ட மதர்கள் கையையும் ஸ்ரீர கருணைமையே காட்டுகின்றன என்றும், விவகாரத்தின் விதம், தவிர்த்தல் என்ற முகவியை குணககிளக் கட்டிக் காட்டினார். “உத்திரகாந்த, ஸ்கந்த” என்ற அவர் விருத்த சிறந்த சரித்திரத்தை சுமார் செழுத மெற்பாடு பெய்த கொண்டு, விவகாரத்தின் சொல்ல கையுடைய நாட்டுக்குத் திற்பெரு தென்கை யான சாதனை என்ற வந்திருக்கிறது.

ராஷ்டிரபதி ஸ்ரீ அவர்கள் தம் தொடக்க காலச் சொல்லும்: “நாட்டிலே விவகாரத்திற்குக் குப் பல வகையிலும் நடவடிக்கை இருக்கிறது. நாடு நாடுவதும் சிறிதே இவர்களுக்கும், தாசு செய்கையும் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்தத் தருணத்தில் விவகாரத்தின் உபநிதிகளைத் தமக்கு மிகவும் தென்கை: அவர் உபநிதிக் களை தாம் பட்டிரு ஆதம்படி தட்டிக்காவிட்டால் ஒரு கொடி குயாம் சொல்லித் திறவப்பட்டுள்ள இந்த நிலைக் கையும் தமது விவகார: அத்தியை - வேதாந்தத் துணைக்கால் மட்டும் மெற்பாடு பொதுமக்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்ற மண்டபமும் வழிகளை அவர் காட்டினார்: “மனிதனுக்கு இரு”. “மனிதனுக்கும் கல்வியை கல்வி” என்ற தாறுக மந்திரத்தைப் பொதித் தவர் விவகாரத்தின்.

குமரி தேவஸ்தான அதிகாரி பாட்டர் எஸ். நடேசன் தந்தி கூறினார். திறப்பு விழாவுக்குப் போட்டி “விழியின் எழியின்” என்ற பெயர் தாங்கிய சித்திரக் காட்சியும் காட்டப்பெற்றது.

பகலார் ராமகிருஷ்ணம், கலாவி விவகார தந்தர் ஆலோசாரத் துபதிசை மெற்பாடுகிள கையுக்குப் பரப்புவதுடன் நாளும் வரவந்து கடைப்பிடித்து, தாவிவத்தின் மந்திரிய் கையுக் குமரித் தெய்வம் அருள் புரிப்பதும்.

பாலுஸேரி பேனிபிட் சிட் பண்ணி

தமிழக அரசின் கீழ்
தமிழக அரசின் கீழ்
தமிழக அரசின் கீழ்
தமிழக அரசின் கீழ்
தமிழக அரசின் கீழ்
தமிழக அரசின் கீழ்
தமிழக அரசின் கீழ்
தமிழக அரசின் கீழ்
தமிழக அரசின் கீழ்
தமிழக அரசின் கீழ்

தமிழக அரசின் கீழ் 1981 ஆகத்து 24-ஆம் தேதியில் தமிழக அரசின் கீழ் 24-ஆம் தேதியில் 1981

கீண்ட காலச் சீட்டுகள்

50 மாதங்கள்

50 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTM	ரூ. 300/-	ரூ. 10,000/-
LIN	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000/-
LTO	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500/-
LTP	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000/-

40 மாதங்கள்

40 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTA	ரூ. 500/-	ரூ. 20,000/-
LTR	ரூ. 250/-	ரூ. 10,000/-
LTC	ரூ. 125/-	ரூ. 5,000/-

குறுகிய காலச் சீட்டுகள்

20 மாதங்கள்

20 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
A	ரூ. 200/-	ரூ. 5,000/-	D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-

செரும் குறுகிய காலச் சீட்டுகள் எங்கள் விதிகளுக்கு எழுந்தவர்

கிடைக்காத படி உலகம் - உலகம் - உலகம் - உலகம்

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

யோரத்திலிருந்த ஒரு மகிஷ
மேல் இருவரும் உட்கார்ந்
தோம்.

"பெசிக கொண்டிருப்போம்,
ஹா!" என்று அழைத்து வந்த
வர், பேசாமலே வரவழைப்பைப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.
அமைதியைக் கலைத்தேய்தான்.

"காண்பூரில் நல்ல செருப்புகள்
கூடும், கம்பளிப்போர்வை
கூடும் கிடைக்குமே, அம்பு
ஏதாவது லாங்வி வந்தானா?"
தாரிம்மியாரின் முகத்தி
லிருந்த கைப்பு ரெப்சிலும்
வடிந்தது. வேண்டா வேறுப்
பாக வாய் திறந்தார்.

"கம்பளா ஏன் அவனைப்
பற்றியே தொண்டை தொண்டை
கிறாய்?... எங்கென்னவோ
அவனைப் பற்றி திணைக்காயே
அவமானமாக இருக்கிறது.
வேறு நல்ல சேதி ஏதாவது
இருந்தால் பேசு..."

தான் திகைத்து விட்டேன்.
அம்பர்சன்மேல் அவருக்கு ஏன்
கனரேவ வகுத்திருந்தான்... ஆனால்
அது இன்னும் ஆறாமலா இருக்
கிறது? சியம்புட்கர் கேட்டேன்:
"என் ல் சார், அப்படிச்
சொல்கிறீர்கள்?"

"பீஸ் என்னை! இருப்பிற்
திருப்பிப் போகி மிகுறும் அள
வக்கு அவனிடம் ஏதாவது
பேருமையிருந்தால் போ வேண்
டியதுதான்... ஆனால் அந்தக்
கழுதைதான் என் ஆகசர்

கப் போனால் தாண்டாக் காக்கும் பணியைவிட உயர்ந்த
பணி வேறு என்ன இருக்கிறது...?"

"ஆட, பேசாமல் இருப்பா! நம்ம வீட்டுக் குப்பை
எப்பதால் அது கோபுரம் ஆகிவிடுமா? ஒரு வேளை தாம்
வேண்டுமானாலும் அப்படி தீயிததுக் கொள்ளலாம், ஆனால்
மதிதவர்கள்?... இத்தனை நாளுமாவது படித்துக் கொண்ட
இருக்கிறான், படித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று கொஞ்
சும் கௌரவமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான்.... இப்
போது அதுவுமில்லை... சீசே! வாராவது கேட்டால்
என்ன சொல்வது?..."

சில நிமிடங்கள் இடைவெளி விட்டு மீண்டும் தொடர்ந்
தார் அவர்.

"எப்படிப்பட்ட பரம்பரை... எப்படிப்பட்ட குடும்பம்,
இதில் வந்து 'இது' எப்படிப் பிறந்ததோ, தெரியவில்லை...

கனவுகளை பெல்வாய் தகிடு
பொடியலாக்கி விட்டுப் படுத்து
விட்டதே குப்பை மேட்டில்."

அவரீ மனம் எண்குறு புதிது
விட்டது.

"ஒரேபடியாக மட்டில்
தட்டாதிர்கள், சாரீ... பாரக்

விட்டை விட்டு ஓடிய கழுதை அப்படியே தொலைத்து
போயிருந்தாங்கடப் பெற்ற கடமைக்கு இரண்டு சொட்
டுக் கண்ணீர் விட்டுவிட்டுப் போகாமல் இருந்திருப்பேன்..."

கடைசி வாக்கியத்தைக் கூறியபோது அவரீ குரல் நடுங்கி
யது. கண்களில் உண்ணாமையாலே கண்ணீர் வந்துவிட்டது.
மகன் ஒழிந்து போயிருந்தால்கூட நன்றாக இருக்கும்
என்று நரசிம்மியார் ஊயலவில்லை சொல்லி விட்டாரே ஒழிய,

அப்படிச் சொன்னதற்காக அவர் மனம் பட்ட பாட்டை மூக்க கண்ணாடி தெளிவாக எடுத்துத் காட்டியது.

தான் அதிகம் பேசவில்லை. அவர் தம் மனத்தைத் திறந்து அப்படியே சொட்டினார். அடையாப்பா !.... எத்தனை ஆண்டுகள், எத்தனை கனவுகள், எத்தனை ஏமாற்றங்கள், அல்லவையாம் எப்படித்தான் அத்தச் சிறிய இதயக் கூட்டுக்குள் அடைத்து வைத்திருந்தாரோ மனிதர் ?... ஒரேவேளை எவ்வாறாயினும் இப்படித்தான்மே ?

முக்கால் வீதி இரும்புவதற்குள் நல்லுக் இருட்டி விட்டது. தரகிம்மய்யாவைக் காண மயங்கியவுடன் கண் பார்வையும் மங்கிவிடும். எனவே, அவரைக் கொண்டு போய் அவர் விட்டால் விட்டு விட்டு வருவதற்காகச் சென்றிருந்தேன். அப்போது தான் அங்கே கண்ட காட்சி எனக்கே சற்று விரைமாகத்தான் தோன்றியது.

தரகிம்மய்யாவின் விட்டு வாயின் ஒரு 'கால்' விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. அதைச் சுற்றிப் பெரிய கும்பம், கிராமத்துச் சிறுவர்களும் முதியவர்களும் கூடி நின்று வேடிக்கைபார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அம்பரீசன் கூட்டத்தின் மத்தியில் நின்று உரக்கப் பேசிக் கொண்டும், கைகாங்களை விசிக் கலாத்து நடை போட்டுக் காட்டிக் கொண்டும் இருந்தான். அதைப் பார்த்து எவ்வாறும் 'கெக்கை' கொட்டிச் சிரித்தவர், கூட்டத்திலிருந்து விட்டால் வயான் ஒதுவன் கேட்டான். அம்பரீசனைவிட அவனுக்கு எட்டுப் பத்து வயது குறைவாக இருக்கும். எவ்வுளும் தைரீலமாக 'டா' போட்டுப் பேசினான்.

"என்டா அம்பு! ராணுவத்திலே உடமண் வெட்டறதுக்குக் கூடாரம் அடக்கிற துக்கும் சிப்பாய்கள் இருக்கிறார்களாமே. அதிலே நீ எத்தரகம்படா....?"

வெய்யின் கேள்வியைத் தொடர்ந்து ஒரு குரல் சிரிப்பு !

அது அடம்பவியின் அம்பரீசன் சொன்னான்: "நீ சொல்றது உண்மைதான். ஆனா அதுக் கெல்லாம் வேறே ஆளுக்க இருக்காங்க. இன்னொரு வெய்யன் இடைவந்தான்."

"அடி கேளு! அப்படியானு நீ அங்கே பெரிய அதிகாரிலு சொன்னு...."

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. தான் ஒரு சிப்பாய்தான். ஆனா எங்க கப்பெலியிலே எனக்குக் கொஞ்சம் மரியாதை அதிகம்...."

"அது ஏன்....?"

"தான் எங்க கேட்டனுக்கு பி.ஒ.அதனும்!" ஒரு சிறுவன் கேட்டான். "அப்பன் ஒரு என்டா அர்த்தம்?"

அம்பு சொன்னான். "பி.ஒ.ன்னு பர்சனல் ஆர்டர்லி....!"

பன்னீச் சிறுவன் ஒருவன் குறுக்கிட்டிச் சொன்னான்.

"ஆர்டர்லின்னு வேலைக்காரன்னுதானே. அர்த்தம்.... கேட்டனுக்கு வேலைக்கார னுடா நீ ?...!"

ஆமாம் என்ற தலையாட்டினான் அம்பரீசன். மறு வினாடி வெடிச் சிரிப்பு எழுந்தது அங்கே. ஒரு சிறுவன் அம்பரீசனைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

"அ... பித்துக் கொண்கிற பப்பிவா வேலைக் காறனு இருக்கிறதைவா மரியாதைன்னு சொல்றே ?.... உங்க தாத்தா காவத்திலே உங்க விட்டிலேயே இருப்பது வேலைக்காரங்க இருந்தாங்கவா அசடு...."

வேறோர் ஆசாமி கேக்கி தொடுத்தான்.

"என்டா, அம்பு! ராணுவத்திலே உன்னை எவ்வாறும் என்னன்னு கூப்பிடுவாங்க?"

எங்கிருந்தோ புதிய குரல் பதில் அளித்தது.

"அங்கே மட்டும் என்ன... பித்துக் கொண்கிற அப்பாவுக்குள் கூப்பிடுவாங்க !...."

அதுதான் ரகத்திலே எழுதி ஓட்டி யிருக்குதே....

மீண்டும் பெருஞ் சிரிப்பு. அம்பரீசன் சொபித்துக் கொள்ளவில்லை. சொன்னான்:

"அங்கேயெல்லாம் பீர் சொல்லிக் கூப் பிட்டு மாட்டாங்க.... எவ்வாறுக்கும் நம்பர் உண்டு. அதைச் சொல்லித்தான் கூப்பிடு வாங்க.... என் தெம்பர் சிப்பாய் செவண்டிடு கிக்கும் எலிட் தைண்டி செவண்டி...."

மரட்டைத் தலை பெண் குழந்தை ஒன்று கேட்டது. "நீ துப்பாக்கி கடுவேன்னு சொன் னியே. இப்போ கடு பாரக்கலாம்...."

அம்பரீசன் தன் இரண்டு கால்களையும் அகற்றி வைத்துக் கொண்டு துப்பாக்கி கடுவது போல் வெறும் கைகளால் பாவனை செய்து காட்டினான்.

அத்தச் சமயம் பார்த்து நானும் தரகிம்மய்யாவும் போய்ச் சேர்த்தோம். எங் களைக் கண்டவுடன் குப்பல் கலைந்து விட்டது. தரகிம்மய்யா தம் மனை முறைத்துப் பாரத் துக் கொண்டு ஒன்றும் பேசாமல் உன்னை போய் விட்டார். தான் அம்பரீசனிடம் சொன்னேன்:

"என்எப்பா, அம்பு ! இத்தனை வயசாலி யும் இன்னும் நீ குழந்தைத்தனமாகவே இருக் கிறாயே.... உனக்காக அப்பா எப்படியெல் லாம் வேதனைப்படுகிறார். தெரியுமா...?"

அவன் கேட்டான்: "ஏன் சார் வேதனைப் படுகிறார் ?"

"பிள்ளை என்ன! அவருக்கு இருப்பது நீ ஒரே பிள்ளை.... நீயும் இப்படி அசடாக இருந்தாய்...."

"தான் அசடா சார் ?"

என்ன பதில் சொல்வது அவனுக்கு ?... பாவம் ! தரகிம்மய்யாவுக்குப் போய் இப் படிப்பட்ட பிரகிருதி பிள்ளையாய்ப் பிறத் திருக்கிறதே.... அழுவதா, கிரிப்பதா ?

அன்றிரவு எனக்குத் தூக்கமில்லை. தா ரகிம்மய்யாவின் வேதனை தழும்பிலே முகமே என் கண்களுக்குள் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அவர் கூதலையுபோல் அவரது குடும்பம் சாதாரணமானது அல்லதான் ! பிட்டா மிராக என்ன பட்டம் இல்லாமே தரை அதன் குரீச செல்வாக்கெல்லாம் அவர் குடும்பத் துக்கு இருந்தன. ஊர்சிறுத்த ஆற்றுப் பாய்ச் சை நிலத்தில் பாதிக்கு மேல் அந்தக் குடும்பத் துக்குச் சொத்தம். அதோடு வாழைத் தோட்டம், பாக்குத் தோப்பு, வெற்றிலைக் கொடிக்கால் என்று இன்னும் என் னெவ்வளவோ !

கால ஓட்டத்தில் அவையெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கரைந்து இப்போ

சென்னை

**மதுரையில் ஆவணகல்ப
செய்பாக்கியத்திற்கு**

தர்ப்பு ஆண்டவீதர்ப்பு
பிரதீததீ பெற்றதது...

உயர்வேதாஸ்ரமம்

Director, *et al.*

1. $\text{CH}_3\text{COOH} \rightleftharpoons \text{CH}_3\text{COO}^- + \text{H}^+$ $K_a = 1.8 \times 10^{-5}$

உலகப் புகழ்பெற்ற

CONCLUSION

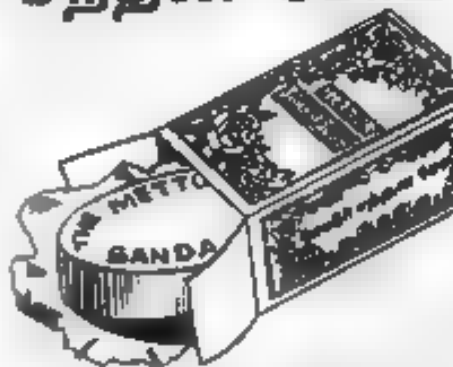
100-44786-137, 138, 139

2007年12月15日

குடிவசதி

**நாள் முழுவதும்
சக்தன நறுமணம் கமழ...**

மேட்டூர்
சந்தன சோப்

மேட்டூர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
மேட்டூர் அரண்மனை-2 க் காலனி ஸ்டில்லா க்
தூத்துக்குடி

Smith v. NE 45

“அநிகமான வேலையில் சுடுபட்டிருக்கும்
போது சில சமயம் எனக்குக் கடுமையான
தலைவலி வருகிறது”

எனக்குத் தினம் நெய்தல்
பயிப்பு ஆகவே

தலைவலியா? விரைவிலே குணம் பெற அனுவஸின் சாப்பிடுங்கள்

வயது வந்தவர்களுக்குப் போதுமான சக்தி வாய்ந்தது
சூழ்நிலைகளுக்கு நம்பகமானது

அனுவின் சக்தி வாய்ந்தது—உயிரெழும்பு டாக்டரின் மிக அதிக-
மாகச் சிபாரிசு செய்யும் வலி நிவாரணிக் அளிக் அளவில் கொள்
டது. அனுவின் கம்பளாகது. டாக்டரின் மருமருப் போல் பல்
மருந்துகளின் சரிவீசிதல் கவனவிய அது. தலைவலி, துற்தோஷமும்
பெருமும், மூதுறுயி, பல்வலி, மந்தம் தரை வலிகளும் அனுவின்
சாப்பிடுங்கள்.

சக்தி வாய்ந்த, நம்பகமான
அனுவின்

இந்தியாவின் மிகப்
பிரசித்தமான வலி நிவாரணி

Regd. Usg of T.M. Godfrey Malabar & Co., Ltd

**மக்களின்
தேர்வு**

லிப்டன்

**ஹிமாஸயன் கோமட்டன்
Lipton**

லிப்டன் ஹிமாஸயன் கோமட்டன்
டம்ட் சாதாரண ம் அம்சம்!

சுவைக்கும் உகந்த சுவைச்
சிறப்புகளும் இனித்தது. இயற்கை
கிளைவே சுவைக்கும் அருமன்
வற்பது இது!

கெட்டியான பானம்; நினைத்த
செறிவு; சிறந்த மனம்; இவை
மட்டுமல்ல—ஒவ்வொரு பாக்டெட்
திலும் அறிவு அளவு கோற்புகள்
கிடைக்கின்றன. பருகுவதில் ஓர்
இன்பம்; சேருவதில் தருவதிலும்
ஓர் இன்பம்!

மக்களின் தேர்வு—அதுவே லிப்டன்
ஹிமாஸயன் கோமட்டன் டம்ட் ம்.

லிப்டன் என்டுவோ மக்ஸ்

UNCC-S TAM

மேலும் வேலை என்ற இந்த இயல்பு மனதில்
உள்ள இப்பெண்ணே உலகநிலைகள். இவள் வே-
லைப் போல் - ஓர் இனத்தின் தலையெழுந்தில்
இவ்விதம் சூழி பாய்ந்து!

ஆதாரம்: என். என். - தலைவர் 'பாதி'

உலகமே மந்த அறிவாளிகளால் ஆய்
வெத்தில் ஏதோ பெரிசு கொண்டிருக்கிறது. இவ்
வர்கள் பக்கம் நிறுப்பி நிரலிம்மயமாகிவிட்ட
மேய்மையார். "ஆகவே போன்றவையில் உலகம்
மகன் பித்துக்கொண்டிருக்கிறது எதிரில்
பாசனத்தில் நுழைந்த பல ராணுவ ரகசியம்
களை அறிந்த வந்த கொலையாளிகள் நம்
-ராணுவம் பல தெருக்கொண்டிருக்கிறது
மேலும் களை முடிந்தது. அந்தத் தீரச் செய-
தல்களை இவ்வாறு அமைத்து இந்திய
நுழைபெய்தல். "வீரச் சக்தியும்" நிலை-
கிறது. தலைவர் இருபத்தி ஆறாம் தேதி
புதுதில்லியில் நடைபெறும் குடியரசு நினை-
யினாலும் உலகம் மகன் தவறாது சென்று
வந்த கொண்டு நுழைபெய்தல் விருதைப்
பெற வேண்டும். அரசாங்கத்தின் இந்த
உத்தரவை நேரில் தெரிவித்த வேண்டிய ஏற்-
பாடுகளைச் செயல்பட அமைச்சர் கூப்பிட்டு
அனுப்பியிருக்கிறார்."

நிரலிம்மயமாகியும் தம் செல்களை தம்பலே
முடிவாகிவிட்டன.

அப்போதுக்கு வீரச் சக்தியோ?
அப்போது பித்தாக்கு இப்படி ஒரு மனி-
தனத்தையா? நம்ம வீட்டுக்கு குறிப்பைக் கூட
இந்த தலைவர்கள் உலகத்திலிருந்து?

குப்பை எப்படி என்ன? ஓர் இடத்தில் ஒரு
சமயத்தில் பயன்படாத ஒன்றைக் குப்பை
என்கிறோம். ஆனால் அந்த குப்பை இவ்வேளையில்
இடத்தில் மிகப் பயனுள்ள பொருளாக ஆகி
விடுகிறது. வீட்டில் கூட்டித் தள்ளப்படும்
ஒன்றுப் பொருள்கள் தோடபட்டதற்கு நம்ம
உரமாத விவெதில்லையா, அது போல !

நாங்கள் அப்போதே பெருமையோடு
பார்க்கிறோம். அதுவும் வழக்கம் போல்
எவ்வளவு பார்க்கும் மிதித்தால். அந்த
அட்டைக்கிழிப்பு அந்த பித்தாக்கொண்டிருக்கிறார்!

வந்திருக்கும் அப்போதே விரு ஏதாவது
போலிவாசலாகக் கிடைக்க, அவர்களை
நிரலிம்மயமாகிவிட்ட வீட்டுக்கு அழைத்துச்
சென்று விட்டனர் இவர்கள்.

இவ்வாறில் உட்கார்ந்து புகைப்பாடித்துக்
கொண்டிருந்த நிரலிம்மயமாகிய போலிவாசலுக்கு
கண்டு திடுக்கிட்டார்கள். அதிலிருந்து இவ்வித
தலைவரால் போலிவாசலார் ஒருவர் திரைமயம்
யானவ அனுபவி அப்போதே பற்றி விசாரித்
தனர்.

"என் பக்கத்தில் அங்கு. என்ன
வேலைக்குப் புகைப்பாடி?" என்று வே-
லைப் பற்றி நிரலிம்மயமாகிய.

"அவரைக் கைபோட்டு கம்பெனத்தைக்கு
அழைத்து வரும்படி சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர்
செய்திருக்கிறார்."

"எத்தனை? அவர் என்ன தவறு செய்-
தார்?..."

"அதெல்லாம் என்னக்குத் தெரியாது.
என். தவறுசெய்து அவரை என்னுடன்
அனுப்பி வைக்கிறார்கள்..."

அப்போதே போலிவாசலின் கண்ணில் ஏதாவது
பொருள் நிரலிம்மய ஒன்று திரைக்கு வேடிக்கை
பார்க்கிறது.

"இந்தப் பித்தாக்கொண்டிருக்கிற செல்லு
போலி ராணுவத்திலும் ஏதாவது அட்டைத்
தளம் செய்துவிட்டு வந்திருக்கும். அதற்கு
நான் ஆகா பித்தாக்குக் கொண்டு போகிறேன்
போலிவாசலுக்கு..."

ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தோன்றிய
படி அந்த நிலைக்கிடுக்கு காரணம் தெரிவித்துக்
கொண்டனர்.

நிரலிம்மயமாகியுக்குத் தலையில் இடி விழுத்
தது போலிருந்தது. உடலும் உள்மனமும்
நடுங்கின. அச்சமயம் தானும் அவர் வீட்டுக்குப்
போகவே எண்ணியும் அழைத்துக்
கொண்டு பக்கத்து நகருக்குக் கிளம்பினார்.

போலிவாசலின் தலையில் அடிபட்ட
போது திரைமய நிலைமையும், வேலையும் தீவிர
கொண்டிருந்தன. போலிவாசலர்கள் ஏதாவது
கூறுப்போடும், மிடுக்கோடும் இயங்கிக்கொண்டிரு-
க்கிறார்கள். மாவட்ட கலெக்டர், போலிவாச-
லுக்காரர் ஆகிய உயர்ந்த அதிகாரிகள் தலைவர-
துக்குள் உட்கார்ந்து பெரிசு கொண்டிருக்கிறா-
ர். அப்போதே அவர்களுடன் சமயம் உ-
ட்கொள்கிறார்கள்.

சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்க்க
முடியாத நிரலிம்மயமாகியவர்கள் எண்ணியும்
அப்போது திரைமய வேலையுருத்தவர்கள் உள்மன-
மீட மறுத்தனர்.

அச்சமயம் அமைத்த தற்செலவாகக் கை-
வித்த போலிவாசலின் அதிகாரி "என்னவென்று"
விசாரிக்க, மறுத்த போலிவாசலார் உள்மன-
சென்று எவ்வளவு பற்றிச் சொன்னார்.

மறு நிலையில் எவ்வளவு உள்மன விருப்பம்
உத்தரவு பித்தாக்கு. நாங்கள் இருவரும்
சென்று சென்றோம்.

நிரலிம்மயமாகியப் பார்க்கவாசலின் கண்கள்
உள்மனத்து வந்தது. "பித்தா அப்போதே
தன்னையே தீர்க்க...? கைவிராஜுவேவுகள்"
என்று வரவேற்புக் கூறி வைத்துக்கொண்டு,
எங்கள் இருவருக்கும் இரண்டு நாட்களாகிய
போடப்பட்டன. உட்கார்ந்தோம்.

லைப்பாய்

இருக்குமிடம்: அதுவே

ஆரோக்கியம்

இருக்குமிடம்

புத்தணாக்கி தருவதிலே அடிப்படையிலே
லைப்பாய் ஸாபான். உத்தமம் பெருக்கு
உயிரை காத்து. ஆரோக்கிய மிதப்பு.
தமிழ் சொற்களில் நன்மைகள்
வாழும் பெருமீ, பேரூம் பெருமீ
லைப்பாய் துணைவரம்...

அழக்கிலுள்ள கிருமிகளைக்
கழுவிக்கொவது
லைப்பாய்